

**KÜRESELLEŞMENİN OECD ÜLKELERİ
ÜZERİNDE İSTİHDAMA ETKİSİ**

Yüksek Lisans

Eray KARAKAŞ
(Yüksek Lisans Tezi)

Eskişehir, 2017

KÜRESELLEŞMENİN OECD ÜLKELERİ ÜZERİNDE İSTİHDAMA ETKİSİ

Eray KARAKAŞ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İktisat Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Kemal YILDIRIM

Eskişehir

Anadolu Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü

MAYIS, 2017

JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI

Eray KARAKAŞ'ın "Küreselleşmenin OECD Ülkeleri Üzerinde İstihdama Etkisi" başlıklı tezi 24 Mayıs 2017 tarihinde, aşağıdaki jüri tarafından Lisansüstü Eğitim Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca toplanan İktisat Anabilim Dalında, yüksek lisans tezi olarak değerlendirilerek kabul edilmiştir.

İmza

Üye (Tez Danışmanı) : Prof.Dr.Kemal YILDIRIM

Üye : Yrd.Doç.Dr.S.Fatih KOSTAKOĞLU

Üye : Yrd.Doç.Dr.Oytun MECİK

Prof.Dr.Kemal YILDIRIM
Aradolu Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

ÖZET

KÜRESELLEŞMENİN OECD ÜLKELERİ ÜZERİNDE İSTİHDAMA ETKİSİ

Eray KARAKAŞ

İktisat Anabilim Dalı

Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Nisan 2017

Danışman: Prof. Dr. Kemal YILDIRIM

Günümüzde bütün ülkelerin amacı ekonomik olarak gelişmek, dünyaya ayak uydurmak ve bunu sürdürmektir. Küreselleşme ülkeler arasındaki teknolojik, ekonomik ve sosyal sınırları kaldırarak dünyanın neredeyse tek bir ülkeden oluşmasını sağlamıştır. Zaman ilerledikçe gelişen teknoloji ve rekabet ülkeleri ister istemez bir etkileşim içine sürmüştür. Özellikle son yıllarda yaşanan gelişmeler küreselleşme olgusunun önem kazanmasına sebep olmuştur.

Bu çalışmada küreselleşmenin başladığı yıllardan günümüze özellikle son dönemlerde OECD üye ülkelerindeki küreselleşmenin istihdam üzerindeki etkileri incelenmektedir. Bu amaçla TÜİK, OECD ve ILO verileri incelenmiş küreselleşmenin işgücü üzerindeki etkisi betimsel analiz yöntemiyle ortaya konulmuştur. Yapılan analiz sonucunda ortaya çıkan sonuçlar, bu alanda daha önce gerçekleştirilmiş ampirik çalışmalarla karşılaştırılarak yorumlanmıştır. Çalışmanın sonucunda küreselleşmenin belirtilen ülkelerdeki işgücüne hem olumlu hem de olumsuz etkileri gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, İstihdam, OECD

ABSTRACT

GLOBALIZATION IMPACT ON EMPLOYMENT OECD COUNTRIES

Eray KARAKAŞ

Department of Economics

Anadolu University, Graduate School of Social Sciences, May 2017

Adviser: Prof. Dr. Kemal YILDIRIM

Nowadays, the aim of all countries is to develop economically, keep up with the world and, to be able to maintain their situation. Globalization provides the world to be consist of nearly only one country by removing the borders among countries technologically, economically and socially. In the process of time, developing technology and competition brought about the interaction among the countries necessarily. Especially the improvement in the last years, lead the globalization to gain more importance.

This study aims at investigating the effects of Globalization on employment in OECD member countries since the first years to the present day of globalization, especially in the last period. For this purpose, TUIK, OECD and ILO datas were examined, so the effect of globalization on workforce is put forward through the method of descriptive analysis. The results of the analysis are interpreted by comparison with previously conducted empirical studies in this area. Consequently, at the end of the study both positive and negative effects of globalization on the labor force in the specified countries have been observed.

Keywords: Globalization, OECD, Employment

ETİK İLKE VE KURALLARA UYGUNLUK BEYANNAMESİ

Bu tez/proje çalışmasının bana ait, özgün bir çalışma olduğunu; çalışmamın hazırlık, veri toplama, analiz ve bilgilerin sunumunda bilimsel etik ilke ve kurallara uygun davrandığımı; bu çalışma kapsamında elde edilmeyen tüm veri ve bilgiler için kaynak gösterdiğimi ve bu kaynaklara kaynakçada yer verdiğimi; bu çalışmanın Anadolu Üniversitesi tarafından kullanılan bilimsel intihal tespit programıyla tarandığını ve hiçbir şekilde intihal içermediğini beyan ederim.

Herhangi bir zamanda, çalışmamla ilgili yaptığım bu beyana aykırı bir durumun saptanması durumunda, ortaya çıkacak tüm ahlaki ve hukuki sonuçlara razı olduğumu bildiririm.

Eray KARAKAŞ

ÖNSÖZ

“Küreselleşmenin OECD Ülkeleri Üzerinde İstihdama Etkisi” başlıklı yüksek lisans tezinin tüm aşamalarında görüş, katkı ve yardımlarıyla yanımda olan, alandaki kapsamlı bilgileri ile yol gösteren, yeni çalışma alanlarını keşfetmeme ve öğrenmeme olanak sağlayan değerli tez danışmanım Prof. Dr. Kemal YILDIRIM’a ilgisi, desteği ve sonsuz katkıları için saygı ve teşekkürlerimi sunarım.

Bu çalışmanın başından itibaren değerli görüş, öneri ve desteklerini eksik etmeden çalışmam için gerekli tüm bilgileri benimle paylaşan ve yardımlarıyla yol gösteren Yard.Doç.Dr. Sultan Fatih KOSTAKOĞLU’na, hiçbir yardımı esirgemeyen Zehra LALE’ye, destekleri için Eda KAHRİMAN, Gözde İŞKİN, Merve ÇELİK, Ali Şükrü ŞAHBAZ ve AYMAR NANA’ya teşekkürlerimi sunuyorum.

Son olarak; hayatım boyunca emek verilen şeylerin aslında hayattaki en değerli ve en güzel şeyler olduğunu gösteren, hayatımın en önemli parçası Özlem ASKER, yol rehberim canım babam Salim KARAKAŞ, canım annem Dürdane KARAKAŞ ve canım kardeşim Uğur Gökay KARAKAŞ olmak üzere Sevgili KARAKAŞ ailesine sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

İÇİNDEKİLER

JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI	iii
ÖZET	iv
ABSTRACT	v
ETİK İLKE VE KURALLARA UYGUNLUK BEYANNAMESİ	vi
ÖNSÖZ.....	vii
İÇİNDEKİLER.....	viii
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	x
TABLolar LİSTESİ.....	x
GRAFİKLER LİSTESİ.....	xi
KISALTMALAR.....	xii
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM

KÜRESELLEŞME

1.1. Küreselleşmenin Tanımı.....	3
1.2. Küreselleşmenin Tarihi	4
1.2.1. Tarih Öncesi Küreselleşme	5
1.2.2. Ortaçağda küreselleşme	6
1.2.3. Yeniçağda Küreselleşme	6
1.2.4. Yakın Çağda Küreselleşme.....	11
1.2.5. Sanayi Devrimi – I. Dünya Savaşı.....	13
1.2.6. II. Dünya Savaşı ve Sonrası	21
1.3. Küreselleşmenin Olumlu ve Olumsuz Yönleri	26
1.3.1. Küreselleşmenin Olumlu Yönleri.....	26
1.3.2. Küreselleşmenin Olumsuz Yanları	27
1.4. Küreselleşmeyi Hızlandıran Ve Yavaşlatan Faktörler	28
1.4.1. Küreselleşmeyi Hızlandıran Faktörler	28
1.4.2. Küreselleşmeyi Yavaşlatan Faktörler	29

İKİNCİ BÖLÜM

İŞSİZLİK SORUNU VE İSTİHDAM

2.1. İşsizlik Sorunu	30
2.2. Dünya ve Türkiye’de İşgücü Piyasası	33
2.2.1. Dünya da işgücü piyasası	33
2.2.2. Türkiye’de İşgücü Piyasası	36
2.3. Küreselleşmenin İstihdam Üzerindeki Etkileri.....	41

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KÜRESELLEŞMENİN OECD ÜLKELERİ ÜZERİNDE İSTİHDAMA ETKİSİ

3.1. Küreselleşmenin OECD Ülkeleri Üzerinde İstihdama Etkisi	44
3.1.1. Genel Olarak Etkisi	44
3.1.2. Özel Olarak Etkisi	47
3.1.2.1. A.B.D. Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	47
3.1.2.2. Almanya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	49
3.1.2.3. Avusturya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	50
3.1.2.4. Avusturya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	52
3.1.2.5. Belçika Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	53
3.1.2.6. Birleşik Krallık Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	55
3.1.2.7. Çek Cumhuriyeti Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	56
3.1.2.8. Danimarka Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	56
3.1.2.9. Estonya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	57
3.1.2.10. Finlandiya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	58
3.1.2.11. Fransa Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	59
3.1.2.12. Güney Kore Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	61
3.1.2.13. Hollanda Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	62
3.1.2.14. İrlanda Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	63
3.1.2.15. İspanya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	64
3.1.2.16. İsrail Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	65
3.1.2.17. İsveç Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	66
3.1.2.18. İsviçre Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	66
3.1.2.19. İtalya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	68
3.1.2.20. İzlanda Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	69
3.1.2.21. Japonya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	69
3.1.2.22. Kanada Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	71
3.1.2.23. Lüksemburg Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	72
3.1.2.24. Macaristan Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	73
3.1.2.25. Meksika Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	74
3.1.2.26. Norveç Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	75
3.1.2.27. Polonya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	77
3.1.2.28. Portekiz Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	77
3.1.2.29. Slovakya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	79
3.1.2.30. Slovenya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	79
3.1.2.31. Şili Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi.....	80
3.1.2.32. Türkiye Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	81
3.1.2.33. Yeni Zelanda Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	82
3.1.2.34. Yunanistan Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi	84
SONUÇ.....	86
KAYNAKÇA	88
ÖZGEÇMİŞ.....	90

ŞEKİLLER LİSTESİ

ŞEKİL 1: AKDENİZ'DEKİ YUNAN VE FENİKELİ KOLONİLER	5
ŞEKİL 2: 1700 YILI.....	7
ŞEKİL 3: 1900'LERDE TELGRAF SİSTEMİ VE BAĞLANTI NOKTALARI	12
ŞEKİL 4: 1900 YILI KOLONİ HARİTASI.....	13
ŞEKİL 5: BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NA KATILAN ÜLKELER	14
ŞEKİL 6: BİRİNCİ, İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ DÜNYA ÜLKELERİ.....	24
ŞEKİL 7: DÜNYADA BÖLGESEL İŞSİZLİK ORANLARI (%)	31
ŞEKİL 8: DÜNYADA İŞGÜCÜNE KATILIM ORANLARI(%)	33
ŞEKİL 9: DÜNYA'DA İŞSİZLİK ORANLARI(%).....	36
ŞEKİL 10: TÜRKİYE İŞGÜCÜ PİYASASINDA TEMEL GÖSTERGELER(BİN).....	38
ŞEKİL 11: TÜRKİYE İŞGÜCÜ PİYASASINDA TEMEL GÖSTERGELER.....	39
ŞEKİL 12: TÜRKİYE'DEKİ İŞGÜCÜNE KATILIM ORANLARI.....	40

TABLolar LİSTESİ

TABLO 1: DÜNYADA BÖLGESEL İŞSİZLİK ORANLARI (%).....	31
TABLO 2: OECD ÜLKELERİNDE İŞSİZLİK ORANLARI(%).....	32
TABLO 3: DÜNYADA İŞGÜCÜNE KATILIM ORANLARI(%).....	33
TABLO 4: DÜNYA'DA İŞSİZLİK ORANLARI(%)	35
TABLO 5: TÜRKİYE İŞGÜCÜ PİYASASINDA TEMEL GÖSTERGELER(BİN)	37
TABLO 6: TÜRKİYE İŞGÜCÜ PİYASASINDA TEMEL GÖSTERGELER	38
TABLO 7: TÜRKİYE'DEKİ İŞGÜCÜNE KATILIM ORANLARI	40
TABLO 8: KÜRESEL EKONOMİDEKİ İŞGÜCÜ VERİMLİLİĞİ (LP)	45
TABLO 9: OECD'DE İŞGÜCÜ VERİMLİLİĞİ BÜYÜMESİ (%)	47

GRAFİKLER LİSTESİ

GRAFİK 1: DÜNYA TİCARETİNİN CANLANMASININ AÇIKLAMASI	9
GRAFİK 2: KAHVE VE KARABİBER ARASINDAKİ FİYAT FARKI	10
GRAFİK 3: ASYA TEKSTİL SATIŞ GRAFİĞİ	10
GRAFİK 4: 1800-1913 19 ÜLKENİN İHRACATI	12
GRAFİK 5: 1900-1920 19 ÜLKENİN İHRACATI	14
GRAFİK 6: 1800-1913 KUZEY AMERİKA'DAN BRİTANYA VE ALMANYA'YA OLAN İHRACAT	15
GRAFİK 7: 1910-1930 19 ÜLKENİN İHRACATI	16
GRAFİK 8: 1800-1929 AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ GSYH	17
GRAFİK 9: 1890-1940 AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ GSYH	17
GRAFİK 10: 1929-1939 42 ÜLKENİN GSYH	18
GRAFİK 11: 1929-1939 4 BÖLGENİN GSYH	18
GRAFİK 12: 1929-1939 5 BÖLGENİN GSYH	19
GRAFİK 13: 1929-1935 ENDÜSTRİYEL ÜRETİM VE DÖVİZ KURLARINDAKİ DEĞİŞİM	19
GRAFİK 14: 1929-1935 REEL ÜCRET VE DÖVİZ KURLARINDAKİ DEĞİŞİM	20
GRAFİK 15: 1929-1935 İHRACAT HACMİ VE DÖVİZ KURLARINDAKİ DEĞİŞİM	20
GRAFİK 16: 1929-1935 ENDÜSTRİYEL ÜRETİM İLE TİCARET HACMİNİN YAN YANA KARŞILAŞTIRILMASI	21
GRAFİK 17: 1930-1950 ARASI 19 ÜLKENİN İHRACATI	22
GRAFİK 18: 1930-1950 ARASI KUZEY AMERİKA'DAN ALMANYA'YA VE BRİTANYA'YA OLAN İHRACAT	22
GRAFİK 19: 1950-1975 ARASI 19 ÜLKENİN İHRACATI	23
GRAFİK 20: 1950-1975 ARASI 5 BÖLGENİN GSYİH	24
GRAFİK 21: 1975-2000 ARASI 19 ÜLKENİN İHRACATI	25
GRAFİK 22: 1900-2000 ARASI 19 ÜLKENİN İHRACATI	25
GRAFİK 23: 1975-2010 ARASI HAVAYOLU VE DENİZYOLU ULAŞIM ÜCRETLERİ	26
GRAFİK 24: EMEK VERİMLİLİĞİNİN EŞİTSİZLİK EĞİLİMLERİ	45
GRAFİK 25: 1991-92 VE 2011-12 YILLARI ARASINDA İŞGÜCÜ VERİMLİLİĞİ SEVİYESİ	46

KISALTMALAR

AB:	Avrupa Birliği
ABD:	Amerika Birleşik Devletleri
AEK:	Avrupa Ekonomik Komisyonu
AGİT:	Avrupa Güvenlik ve İş birliği Teşkilatı
BM:	Birleşmiş Milletler
DPT:	Devlet Planlama Teşkilatı
DYY:	Doğrudan Yabancı Yatırım
İKE:	İnsani Kalkınma Endeksi
LPI :	Yaşayan Gezegen Endeksi
OECD:	İktisadi İş birliği ve Kalkınma Teşkilatı
TUIK:	Türkiye İstatistik Kurumu
UNEPA:	Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu
WB:	Dünya Bankası

GİRİŞ

Bu çalışmada küreselleşmenin OECD ülkeleri üzerindeki etkileri ve bu ülkelerde ki işgücüne olan etkisine bakılacaktır. Dünyadaki bütün ülkelerin amacı ekonomik olarak gelişmek, dünyaya ayak uydurmak ve bunu sürdürebilmektir. Zaman ilerledikçe gelişen teknoloji ve rekabet ülkeleri ister istemez bir etkileşim ve değişim içine sürüklemiştir. Günümüzde değişimi karşılayabilecek en yaygın kavram olarak "küreselleşme" ifadesi çıkmaktadır. Küreselleşme kavramı 1960'lı yıllarda kullanılmaya başlanmışsa da gerçek ününe 1980'li yıllara gelindiğinde kavuşmuştur. 1980'li yıllardan beri gelişen küreselleşme kavramı beraberinde birçok alanında gelişip, değişmesine aracılık etmiştir. Özellikle son yıllarda yaşanan küresel gelişmeler küreselleşme olgusunu popüler bir kavram olmaya itmiştir.

Ülkeler arasında ekonomi başta olmak üzere hızlı bir etkileşim yaşanmaktadır. Uluslararası rekabet ve teknoloji alanında görülen gelişmeler, dünya ekonomisinde önemli yapı taşlarının değişmesine neden olmaktadır. Toplumlar emek ve sermayenin ivme kazanmasına doğru yönelmişlerdir. Sermayenin uluslararası düzeyde hareketlenmesi, işgücü karşısında güç kazanmakta, sermaye mal ve hizmet üretimini uluslararası alana yaydıkça emek kullanımını açısından küresel olanaklara ulaşma gerçekleşmektedir.

Zamanla ulusal şirketler yerine uluslararası şirketler önem kazanmış ve işgücünün önemi hızla artmıştır. Uluslararası şirketler tüm dünyaya yayıldıkça istihdam açısından küresel olanakları kullanmanın yanında, en verimli emeği de kullanma yarışına girmişlerdir. Birçok uluslararası şirketin birden fazla ülkede çalışmaları karşımıza çıkmaktadır. Küreselleşme olgusu, işgücü piyasasını da etkileyip mavi yakalıdan daha çok beyaz yakalıların önemini bize göstermiştir. Bilgiyi üreten beyaz yakalılar için sınırlar kalkıp gelişmekte olan ülkelere doğru küresel bir göç yaşanmaktadır.

Dünya ekonomisi küresel entegrasyona doğru ilerliyor. Küreselleşme meselesi araştırmacılar tarafından uzun zamandır tartışılıyor. Bu, ticaret yapan ülkeler arasındaki bağlar ve iş birliği, uluslararası örgütlerin varlığı ve küresel toplumun zaman ve mekân sıkıştırması yoluyla iletişimin birleştirilmesiyle, ortaya çıkan küresel farkındalık, ekonomik açıdan şirketlerin genişlemesiyle daha da artıyor. İşgücü ve sermaye faktörü, üretim artışına katkıda bulunmada çok önemli bir rol oynamaktadır. İşgücünün verimliliği üretkenliği artırır. Başarılı bir gelişme sadece fiziksel emek ve sermayenin büyümesini değil aynı zamanda üretkenliğin büyümesini de kapsar. Ekonomik büyümenin anahtarı yeniliktir, yeniliğin anahtarı bir ülkede geliştirilen inovasyon sisteminin başarısıdır. Küreselleşme, ticaret liberalizasyonu ya da ekonomik açıdan

açıklık, yeni teknolojiye maruz kalma ve doğrudan yabancı yatırım gibi çeşitli yollarla emek verimliliğiyle ilişkilendirilebilir. DYY, genellikle alıcı ülkeye yeni teknoloji girişi ile ilgilidir. Gelişmiş ülkeler, çoğunlukla en gelişmiş üretim teknolojilerini az gelişmiş ülkelere karşılaştırdılar. Bu nedenle, teknolojinin sızma etkisi, gelişmiş ülkelere, doğrudan yabancı yatırımın kaynağından, doğrudan yabancı yatırımcılara ve gelişmekte olan ülkelere kadar gerçekleşti. Yayılma etkisi, yeni teknolojinin edinilmesi yoluyla emek üretkenliğini artırır. Geçtiğimiz on yıllar boyunca, OECD ülkeleri, küresel bir ekonomiye daha yakın entegrasyon ve hızlı teknolojik ilerleme nedeniyle önemli yapısal değişiklikler geçirdi. Bu değişiklikler, yüksek vasıflı işçiler için daha fazla gelir getirdi ve böylece işten kazançların dağıtılması biçimini etkiledi. Kazançtaki boşluk, birçok faktörü yansıtır. Birincisi, ticaret ve finansal piyasaların entegrasyonunda hızlı bir yükselme, düşük vasıflı işgücü aleyhine, yüksek vasıflı işçilerin lehine işgücü talebinde görece bir değişim yarattı. İkincisi, teknik ilerleme, nitelikli emek lehine hem sanayi hem de hizmetlerdeki üretim teknolojilerini değiştirdi. Bütün bu yapısal değişiklikler 1980'lerin başından beri iyi sürmekte ve 1990'ların sonlarından beri hızlanmaktadır (OECD, 2011). Küreselleşme döneminde, OECD bazı bölgeleri karmaşık gelir dağılımı ile davranışıyla karşı karşıya. Bir yandan, gelirler arasındaki ülke farklılıklarının azalması söz konusu ve öte yandan, OECD ülkelerinde gelir eşitsizliklerinde artış var (Gottschalk ve Smeeding, 1997).

Çalışmanın ilk bölümünde, küreselleşme kavramı literatür çerçevesinde ele alınarak, küreselleşme kavramının tarihsel gelişimi, küreselleşme kavramının olumlu ve olumsuz yönleri, küreselleşme kavramını hızlandıran, yavaşlatan faktörler ve göstergeleri ile farklı boyutları ile ele alınmıştır.

İkinci bölümde, işsizlik sorunu ve istihdam konularına değinilmiş olup ayrıca dünyadaki ve Türkiye'deki işgücü piyasası ele alınmıştır. Küreselleşmenin istihdama üzerindeki etkileri ise farklı boyutlarla açıklanmıştır.

Üçüncü ve son bölümde ise, küreselleşmenin OECD ülkeleri üzerinde istihdama etkisi önce genel olarak açıklandıktan sonra OECD'deki tüm ülkeler tek tek ele alınmıştır. Daha sonra sonuç bölümünde elde ettiğimiz bilgi ve veriler karşılaştırılarak açıklanmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

KÜRESELLEŞME

Küreselleşme, bütün ekonomileri farklı bir sürecin içine itmiştir. Bu sürecin en önemli özelliği, toplumların giderek sermayenin, emeğin ve hizmetin mobiliteleşmesine doğru gitmesi olmuştur. Sınırların giderek ortadan kalkmasıyla, dünyadaki ülkeler küreselleşme yolunda daha ucuz ve daha kaliteli emeği bulma çabası içerisinde sürüklenmişlerdir. Bu durum uluslararası rekabetin küreselleşmeyle birlikte meydana getirdiği durumun sonucudur.

Sermaye hareketliliğinin en önemli nedenini işgücü maliyetlerinin ucuzlatılması olmuştur. Uluslararası şirketler küresel çapta, büyük işletmeler ise ulusal çapta işlerini parçalara bölerek bu işlerin bir kısmını ucuz emek vaat eden ülkelere veya aynı ülkedeki taşeronlara aktarmaktadır.

1.1. Küreselleşmenin Tanımı

Küreselleşme İngilizce'den gelen bir kelime olup ekonomik ve sosyal sistem arasındaki uluslararası ağ anlamına da gelmektedir. Bilinen ilk kullanımı Dünya Konferansında 1930 yılında New Education Fellowship tarafından yayınlanan "Towards New Education" olmuştur. İnsanların genel olarak deneyimlerinin eğitimde gösterilmesi konusunu ele almıştır. Bir diğer kullanılan kaynak yazarı Charles Taze olan 1897 yılında "giant corporations" kitabında kullanılmıştır. Charles Russell Taze küreselleşmeyi "büyük ulusal işletmelerin diğer İşletmeleri ile olan ilişkisi" olarak açıklamaktadır.

1960 yılından itibaren 1980 yılına kadar küreselleşme kavramı birçok Ekonomist tarafından sosyal bilimler ve araştırmacılar tarafından kullanılmıştır. Vladislav Inozemtsev'in 2008 yılında yayımlanan "The Present Day Globalization" kaynağında tanımına göre "Küreselleşme" sosyal çalışmalarda bugün en popüler kelimelerden biri olarak kullanılmaktadır. Fakat Inozemtsev aynı zamanda bu terimin boş bir terim olduğunu belirtmektedir. Ona göre literatüre 1940ların ortalarında girmiş 1980lere kadar çok nadir kullanılmıştır. Soğuk savaştan sonra dünyayı daha iyi tanımlamak için bir terim aranmıştır. Bu terim daha çok ekonomik ve bilgilendirme boyutlu olması için makaleler ve tartışmaların içinde "küreselleşme" üzerinde durulmuştur.

Aberdeen Üniversitesi Sosyoloji profesörlerinden Roland Robertson küreselleşmeyi tanımlayan ilk insanlardan biri olmuştur.1999 yılında yayınlanan kitabı "Küreselleşme ve

Kültür”de ona göre küreselleşme “dünyanın anlaşılması ve bir bütün olarak dünyanın artan algısı”dır. Sosyologlardan Martin Albrow ve Elizabeth King ise 1990 yılında yayımlanan “Globalization, Knowledge and Society” adlı kitaplarında küreselleşmeyi “Tüm bu süreçler aracılığıyla dünya insanlarını bir toplumda birleştirmiştir” olarak tanımlamışlardır.

Anthony Giddens 1990 yılında “The Consequences of Modernity” adlı makalesinde küreselleşmeyi şöyle tanımlamaktadır “küreselleşme, yerel olaylar birçok mil uzakta meydana gelen olaylar ve tam tersi bir sonucu olarak olduğu şekilde uzak yerleşim yerlerini birbirine bağlayan, tüm dünyada sosyal ilişkilerin yoğunlaşması olarak tanımlanabilir”. David Held’in Global Transformations: Politics, Economics and Culture (1999) ve Democracy and the global order (1995) çalışmalarında 1999 yılında yayımlanan “Global Transformations” isimli makalesinde küreselleşme “Her ne kadar basit bir anlamda Küreselleşme hızlı küresel bağlar anlamında olsa da şimdi daha büyük ölçekli derin ve karmaşık bir araştırma gerekmektedir “olarak tanımlanmaktadır.

Küreselleşme, dünyada ekonomik, siyasal ve kültürel bütünleşme, fikirlerin, teknolojinin, bilginin, küresel düzeyde kullanımı, ulus-devlet sınırlarının aşılması, sermaye dolaşımının evrenselleşmesi ve yeni etkileşim biçimlerinin meydana gelmesi, dünyanın küçülüp, mekânların yakınlaşması, serbest dolaşım, sınırsız rekabet, pazarın büyümesi ve kısaca dünyanın tek pazar halini almasıdır (Kaçmazoğlu, 2002: 49).

Ekonomi açısından küreselleşme olgusu özellikle 1980’li yıllarda önem kazanmıştır. 1980’li yıllardan itibaren dünyadaki endüstriyel şirketler, hızlı pazar değişiklikleri, üretim teknolojilerindeki değişiklikler ve durmadan artan zorlu rekabet koşullarından önemli ölçüde etkilenmiştir. Pazarların doyum noktalarına ulaşması müşterileri seçiciliğe itmiş ve ürün çeşitliliğini artırmıştır. Rekabetin hızla artması ve teknolojik gelişmeler ürünlerin yaşam sürelerini kısaltmıştır. Bunların sonucunda firmalar stok düzeylerini en aza indirgeyen, kaliteli fakat düşük maliyetli üretim yapan, ürün ve taleplerdeki değişikliklere karşı daha esnek olan üretim ve üretim yönetim teknolojilerini kullanmak ve geliştirmek zorunda kalmışlardır. Bu durum birçok firmanın üretim otomasyonu ve uyum bütünleşme programları çerçevesinde esnek üretim sistemlerine geçilmesine sebep olmuştur (DPT, 1995:3).

1.2. Küreselleşmenin Tarihi

Küreselleşmenin tarih öncesi devirlerde aramak için dünyanın bütün ülkelerini kapsayacak şekilde çalışmak yerine bazı belirgin ilk örneklerine bakmak bizi ticaretin kurumsal temellerine

götürecektir. Küreselleşme tarih açısından 6 aşamada ele alınabilir. Bunlar; tarih öncesi küreselleşme, orta çağda küreselleşme, yeni çağda küreselleşme, yakın çağda küreselleşme, sanayi devrimi ve I. Dünya Savaşı ve son olarak II. Dünya Savaşı ve sonrası.

1.2.1. Tarih Öncesi Küreselleşme

Sadece bölgesel ticaretin ilk örneği değil bununla birlikte bu erken Ticaret ağının en iyi belgelenmiş örneklerinden biri milattan önce 3000 yılında küçük Asya'da ayrıyeten milattan önce 2000 yılında Mezopotamya'da ve İndus Vadisi'nde bulunan obsidyendir.

Yunan ticaretinin tam olarak gelişmesi M.Ö. 300 ve M.Ö. 600 yıllar arasında yer almıştır. Arkeolojik kanıtlar Kuzeybatı Avrupa Rusya İran ve hatta Hindistan'da Yunan ticaret mallarını göstermektedir. Bu Ticaret ağı aynı zamanda düzgün bir şekilde Ticaret kolonisini desteklemiştir ve bazı şehir merkezlerini oluşturmuştur, bu şehir merkezlerini örnek vermek gerekirse Barcelona Marsilya Odesa ve Palermo bunlardan birkaçıdır. Böylece geniş bir alanda Yunan varlığının olduğu görülmüş olmaktadır. Daha sonra birçok gelişmiş ülkeler arası iş bölümü kuruldu. Karadeniz ve Kuzey Afrika hammadde kaynağı ile Yunanistan ürünleri daha Yüksek kalitede üretilmeye başlandı. Böylece tarihin ilk zamanlarında Yunanlılar küreselleşmeyi bir bakıma başlatmış oldu.

Şekil 1: Akdeniz'deki Yunan ve Fenikeli Koloniler

Kaynak: Man And The Sea, 2014

Diğer ilk küreselleşme izleri ise M.S. 90 ile 125 yılları arasında Roma'da görülmektedir. Roma ekonomisinin en önemli özelliği coğrafi alanda uzmanlaşmak oldu. Esas olarak o zamanlar Dünyanın ortası olarak görülen Akdeniz üzerinde duruldu. Romalılarda Yunanlılar gibi

bölgesel olarak işbölümü geliştirdi ama Roma İmparatorluğu Bunu daha geniş bir alanda uyguladı. Ticaret Yunanlılar tarafından yayılmış olsa da Romalılar her zaman alt ve üst grup olarak ayırmıştır. Roma İmparatorluğu'nun Akdeniz üzerinde yoğunlaşması Afrika ve Asya ülkeleri ile ticaret yapması küreselleşmeyle Olumlu olarak etkilemiştir (Greif, 1989: 857-882).

1.2.2. Ortaçağda küreselleşme

İslami gelişmeler, Ortaçağ döneminde Küreselleşme tarihinin önemli bir dönemidir. Yahudi ve Müslüman tüccarlar çeşitli ürün satmak için dünyanın çeşitli yerlerinde gitmeye başladı. Bu fikirler, gelenek ve göreneklerin karışımı ile küreselleşmeyle beraber birbirinden etkilenen kabileler ortaya çıktı.

Çin'de, ilk posta hizmeti tanıtıldı ve kâğıt icat edildi. Bu icatlar bilgi paylaşımı için büyük bir öneme sahipti. Bu dönemde insanlar daha fazla seyahat etmeye başladı, toplulukların ve dillerin karışmasından dolayı iletişim daha fazla arttı. Columbus ve Vasco Da Gama gibi kâşifler yeni ülkeler ve yeni ticaret yolları aramak için okyanusları aştılar. Buldukları yeni ülkelerle iletişime geçilmesi küreselleşmeye katkı sağladı. Bütün bu faktörler küreselleşme için orta çağda önemli bir neden oldu.

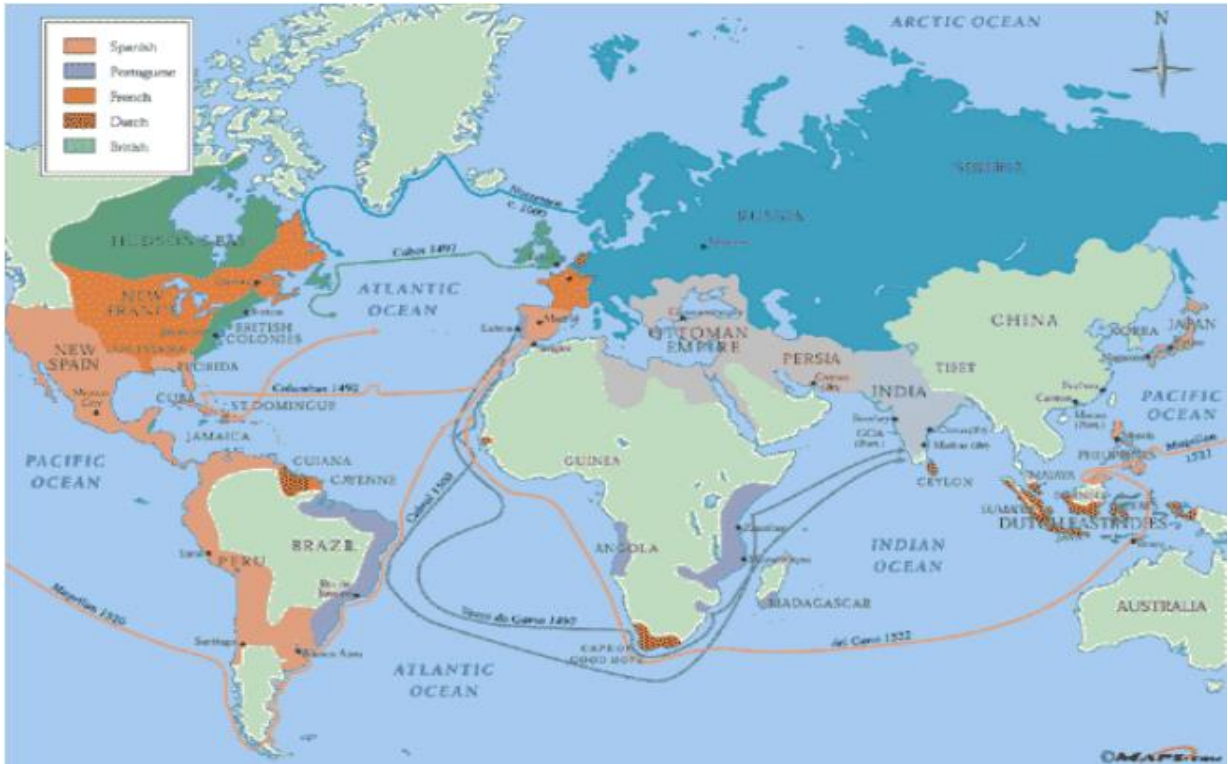
Avrupa'da ise o çağda derebeylikler bulunuyordu. Ticaret derebeyliklerin geleceği için çok önemliydi, bazı derebeylikler sınırlarını aşarak krallığa katılmıştır. Küreselleşme bu dönemde Avrupa'yı daha çok ekonomik yönden etkilemiştir. Ekonomilerin küreselleşmesi, ülkelerin üretim sistemlerini olduğu kadar inovasyon sistemlerini de birbirlerine bağımlı hale getirmektedir (DPT Müsteşarlığı, 2000, 71).

1.2.3. Yeniçağda Küreselleşme

1453 yılında İstanbul'un fethi ile beraber küreselleşme zemininin oluşması için gerekli hareketler başlamış oldu. Osmanlı İmparatorluğu'nun tüm ticaret yollarını ele geçirmesi ve bununla beraber İstanbul ve Çanakkale boğazlarına sahip olmasından dolayı Avrupa'nın doğu ile olan ilişkisini zora girmesi, Avrupa'yı birtakım yeni yollar aramaya teşvik etmiştir. Yeni ticaret yolları arayan Avrupa, denizcilik sisteminin de gelişmesiyle beraber yeni ülkeler keşfetti. Yeni keşfettiği yerlerde ticaretle yetinmeyip buraları sömürgeleştirmeye başladı. Özellikle altın ve gümüşe yönelik Avrupalı devletlerle buldukları yeni yerlerdeki bütün değerli madenleri ülkelere taşımaya başladı. Bunun sonucu olarak Maden ve korumacılığı savunan Merkantilizm ortaya çıkmıştır. Merkantilizmin devamında sömürge ülkelerindeki mallar

Avrupa'ya taşınarak sanayileşme başladı. Bu sanayileşme faaliyetleri ile beraber Sanayi Devrimini alt yapı oluşturulmuş oldu (A.B.Elçin, 2012, 7).

Karl Marx ve Friedrich Engels, Adam Smith'i yeniden yorumlayarak modern dünyanın iki önemli olay olduğunu belirtiyor. Bunlar 1492 yılında Amerika'nın ve 1488 yılında ise Ümit burnunun keşfidir. Amerika'nın keşfi batı yarımkürede Avrupa İmparatorluğu'nun uzantısı olmuştur. Ümit burnunun keşfi ise doğu yarım kürede Avrupa'nın yerel ülkelere el uzatıp saldırmasına sebep olmuştur.

Şekil 2: 1700 Yılı

Kaynak: <http://www.classroommapsatoz.com/history-map-147-exploration-colonization-1700-pi-316.html>

Avrupa'nın uzantısı batı yarım kürede daha çok belirgindi ve iki yarım küre arasındaki fark demokrasi ve hastalıklardı. Batı Avrupa'nın karşılaştığı konulardan biri nispeten küçük yerli nüfus olmuştur.

İspanyollar yenedünya kaynaklarını kullanmaya ve Kızılderilileri asimile edip onların topraklarından gelir elde etmeye başladı. Kilise ve İspanyollara göre değiş tokuş sadece Kızılderililerden haraç toplama anlamına geliyordu. Daha önceki İnka İmparatorluğu ve Mita'daki var olan haraç sistemi gibi.

Afrikalı köleler de 1510'dan itibaren Amerika'ya getiriliyordu ama sayıları 1500'lerin sonuna kadar fazla değildi. Yerlilere uygulanan Biraz önceki belirtilen zorunlu çalışma sisteminden dolayı sayıları yetersiz kalıyordu. Aynı zamanda Avrupa'da ise tropik ürünler için talep yükseliyordu. Avrupa ayrıca Amerika'nın mineral zenginliğini de topluyor ve götürüyordu. 1500'den 1800'e kadar Avrupa'ya 100 bin ton külçe aktarılmıştır. Bunun %60'ı Avrupa'da kalmıştır. Bunun sonucu olarak Avrupa'da para arzı %40 artıp “Fiyat Devrimi” yaşanmıştır.

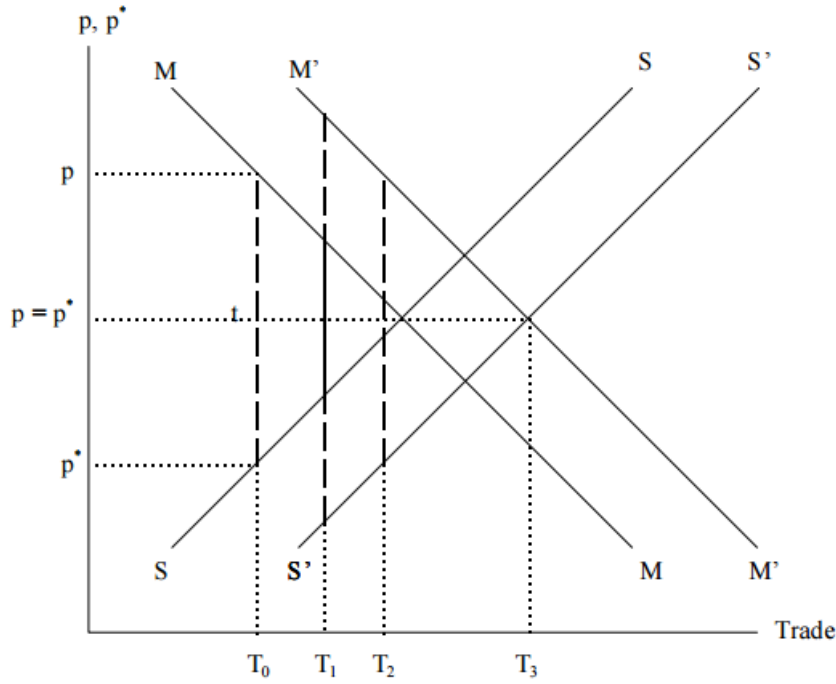
Bu akımların her ikisi de “Kolomb Macellan Borsası” olarak bilinen ticaretin parçalarıdır. Her iki yarıküre arasında bitki, hayvan, mal ve insan ticareti yapılmıştır. Aynı zamanda Avrupalılar Diğer Yarım kürenin geri kalan kalanına el koymuşlardı. Hintlilerin ticaretinin çoğunu Avrupalılar ele geçirmişti. Avrupalılarla yerliler arasında açık bir çatışma vardı. En önemli gelişmelerden biri kiralanmış ticaret şirketlerinin kurulması oldu. Zaman içinde ticaret dönüştü ve denizler ötesinde “devlet içinde devlet” savaşı başladı. 1602 yılında ise Hollanda Doğu Hindistan şirketi kuruldu. Kısmi hisse senetleri uygulaması başladı ve limited şirketleri kurulmaya başlandı. Bu şirkete İngiliz doğu Hindistan şirketi ve Fransız Doğu Hindistan şirketi katıldı. İlk çok uluslu şirket sonunda kurulmuş oldu. Bu gelişmeler küreselleşmenin başlangıç periyodu olarak günümüze kadar gelmiştir. Özellikle dünya sistemi teorisyenlerine göre küreselleşme ticari etkileşimleri çevre yoluyla çekirdekten bağlanıyor. Bu görüşe göre göreceli olsa da bir küresel ticaret patlaması varlığı küreselleşmeyi ima eder. Fakat ekonomistlere göre Küreselleşmenin tarihi ne zaman diye sorarsak alacağımız cevap tabii ki tüm tanımlamalara bağlı olacaktır.

O'Rourke ve Williamson'ın 2002 yılında yayımlanan “When did globalisation begin?” adlı makalesine göre küreselleşmenin başlangıç tarihi şu kriterlere bağlıdır:

MM=İthalat talebi

SS=Yabancı ihracat arzı

t=Ticaret maliyetleri

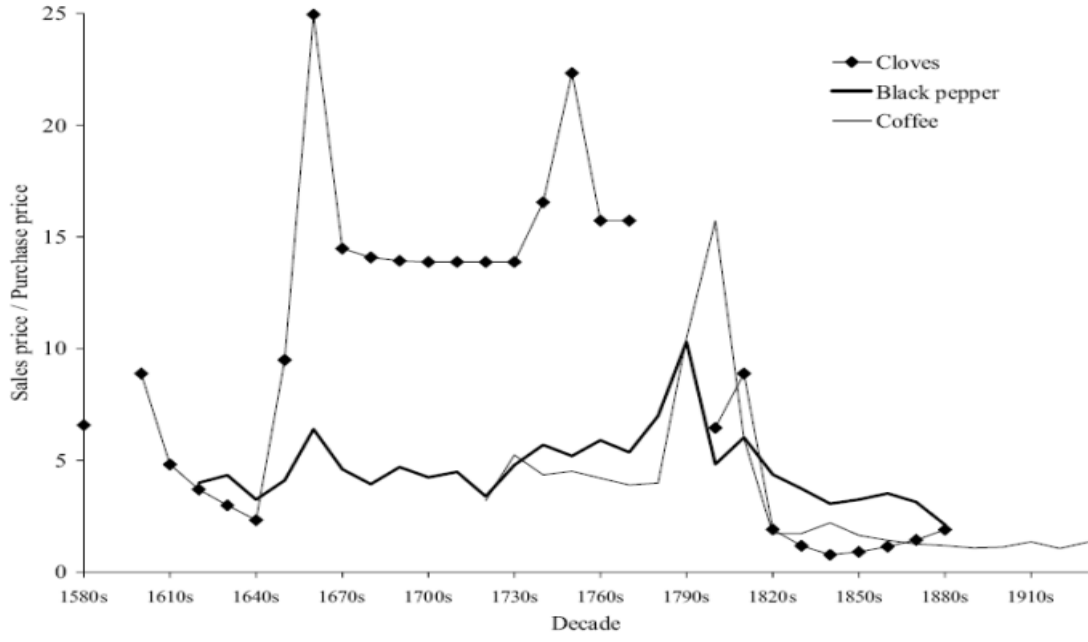
Grafik 1: Dünya ticaretinin canlanmasının açıklaması

Kaynak: O'Rourke, Williamson , 2001.

Ticaret maliyetlerindeki düşüş ile ticaret artıyor. Aynı durumda fiyat yakınsaması oluşuyor. MM'de hareket ettiğimiz zaman ticaret artıyor fakat burada fiyatlar yaklaşmıyor. Bu hareketle doğabilecek sorunlar şunlar olabilir:

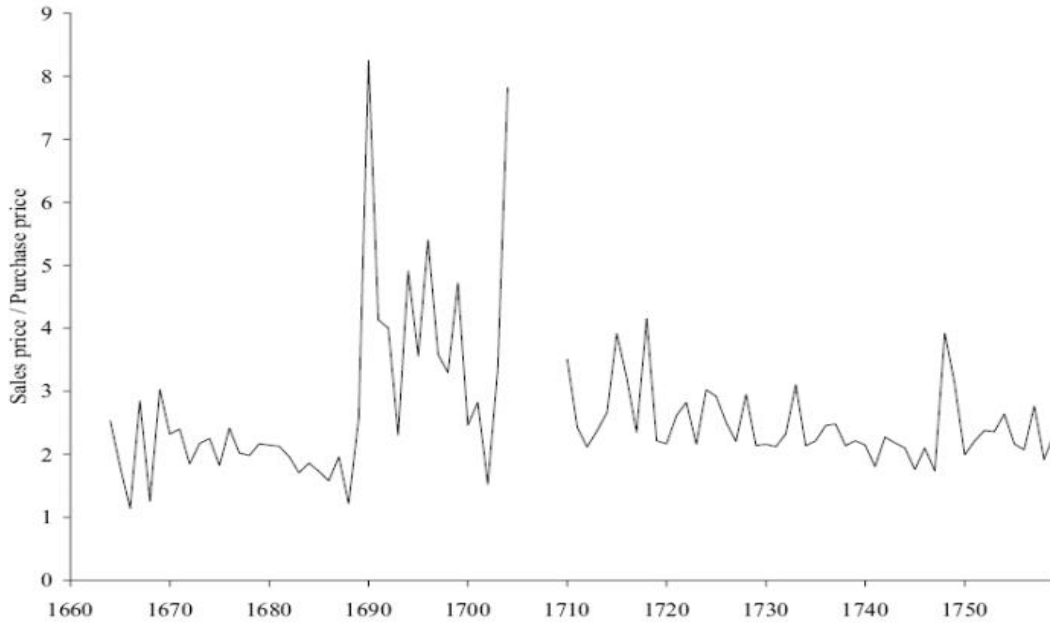
- I. MM, nüfus artışıyla beraber gelir dağılımında bir kaymaya neden olabilir(özellikle zenginler lehine).
- II. SS, sermaye birikimi, teknolojik değişim, yeni yerleşim yerlerinin oluşmasına sebep olabilir.

O'Rourke ve Williamson'ın 2002 yılında yayımlanan "When did globalisation begin?" adlı makalesine göre 1800'e kadar Avrupa ve dünyanın geri kalanı arasında fiyat yakınsamasının hiç kanıtı yoktur.

Grafik 2: Kahve ve karabiber arasındaki fiyat farkı

Kaynak: O'Rourke, Williamson , 2001.

Grafik 3: Asya tekstil satış grafiği

Kaynak: O'Rourke, Williamson , 2001.

Emtia fiyat yakınsamasının eksikliğini açıklaması şunlar olabilir. Ticaretteki fiyat artışları nedeniyle sermaye ve işgücü maliyetlerinin değişken olması. Güvensiz rotalar ve kamulaştırma riskinden dolayı yerel korsanlık ve üretkenlik savaşları (Flynn, Giraldez, 2004: 81-108).

1.2.4. Yakın Çağda Küreselleşme

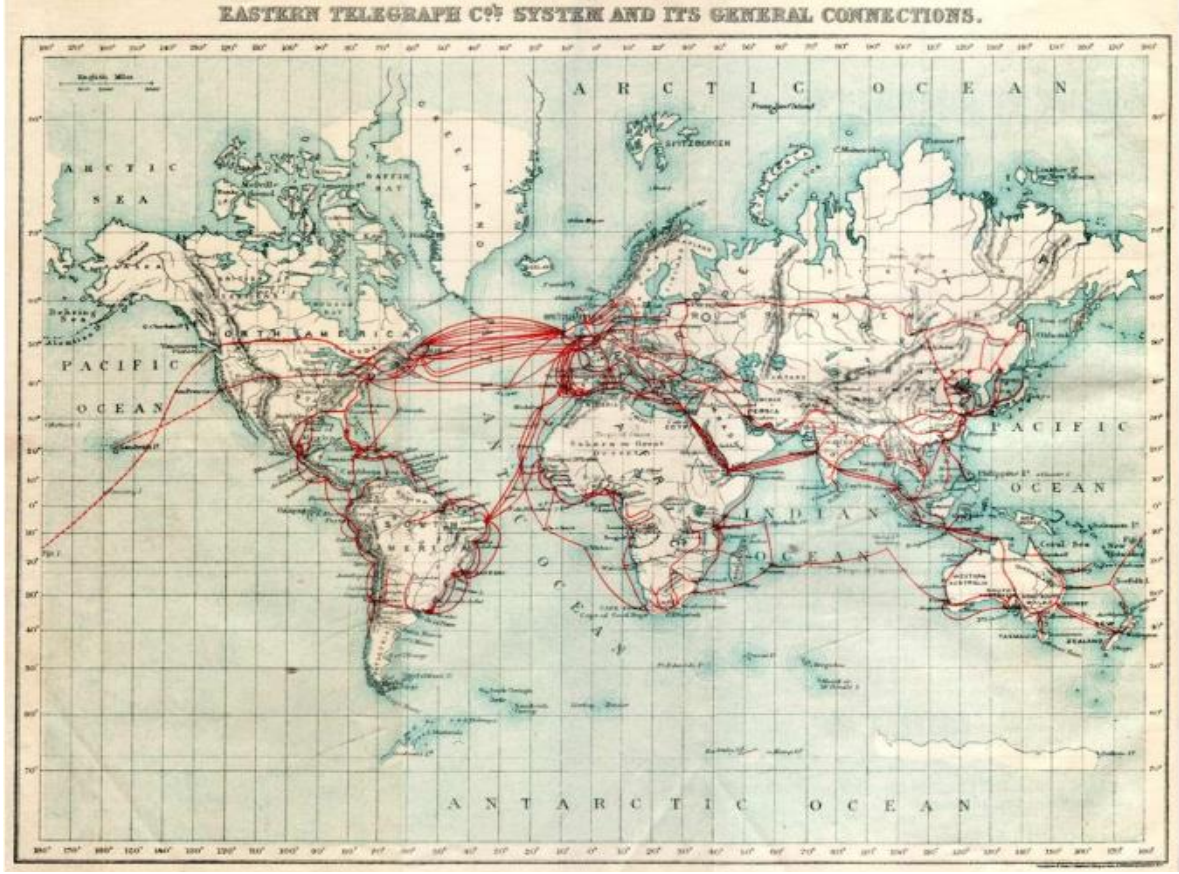
Avrupa ülkeleri birbirileri ve diğer dünya ülkeleri ile 1820'den itibaren yeni ilişkiler kurmaya başladı. Böylece gerçek anlamda Küreselleşmenin ilk dalgası başlamış oldu.

1793'ten 1815'e kadar Fransız savaşları meydana geldi. Bu gerçek anlamda ilk küresel çatışma olarak görülmektedir. Ticaret hacmi çok fazla etkilendi özellikle Britanya dışında 1806'dan sonra Fransa'nın ihracatı %45, ithalatı %60, Amerika'nın ise ihracatı %90, ithalat ise %95 zarar görüp düşüş olmuştur. Bunlar sadece kısa dönem etkileriydi. Bunlar dışında ayrıca uzun dönem etkileri de oldu. Savaşlar yenedünyaya imparatorlukların çöküşü ve Sömürgecilik tercihlerine neden oldu. Ayrıca kiralık şirketler için felaket oldu (O'Rourke, The worldwide economic impact of the French Revolutionary and Napoleonic Wars, 1793–1815) .

Napolyon kendi ülkesinde iç reformlar yaparak bunu engellemeye çalıştı. Yaptığı reformlardan en önemlisi zanaat loncalarını yasaklamak ve iç gümrük engellerini kaldırma oldu. Böylece Avrupa'nın üzerindeki yüzyıllar boyu süregelen kısıtlamalar kaldırılarak ticarete terfi etti. (O'Rourke, The worldwide economic impact of the French Revolutionary and Napoleonic Wars, 1793–1815).

1815 yılında Waterloo'da Fransız güçlerinin yenilgisiyle yeni bir dönem başlamış oldu. Fransa'nın 500 yıldır girdiği Avrupa'daki üstünlük mücadelesi sona erdi. İngiliz deniz gücü 1815'ten 1914'e kadar "Pax Britannica"yı meydana getirdi. Bunun sonuçlarını görmek için ayrıca İngiltere içinde eş zamanlı gelişmelere bakmak gerekiyor (Williams, A Companion To Nineteenth century Britain, 2004).

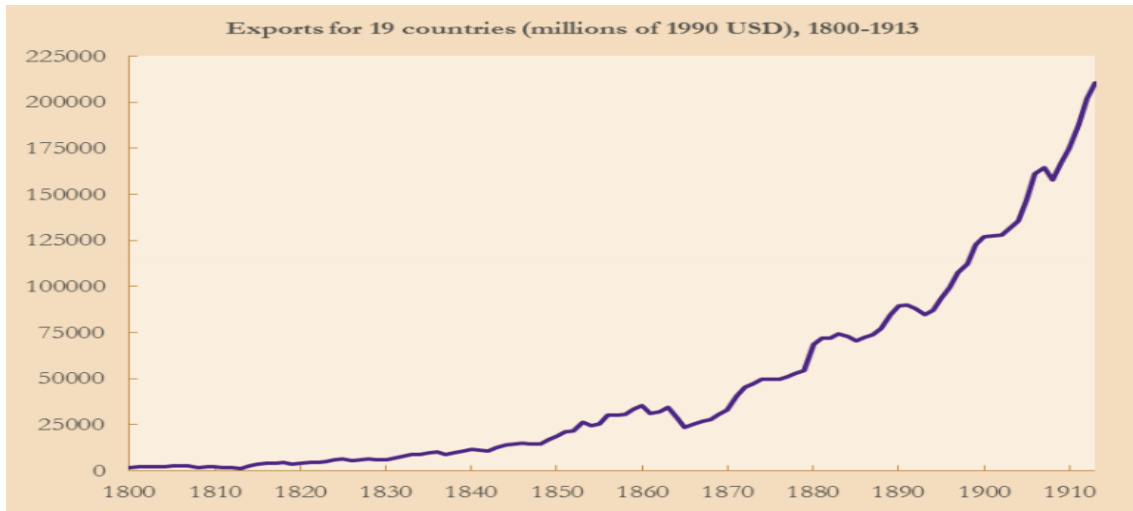
1770'den 1820'ye kadar olan dönem İngiliz Sanayi devrimine yol açmıştır. Bu küresel ekonomi için açık bir rol olmuştur. Teknolojinin küreselleşme etkisi büyük olmuştur özellikle 1834 yılında telgrafın ve 1838 yılında buharlı gemilerin icat edilmesiyle bu daha da hızlandı.

Şekil 3: 1900'lerde telgraf sistemi ve bağlantı noktaları

Kaynak: Katayama, 2009.

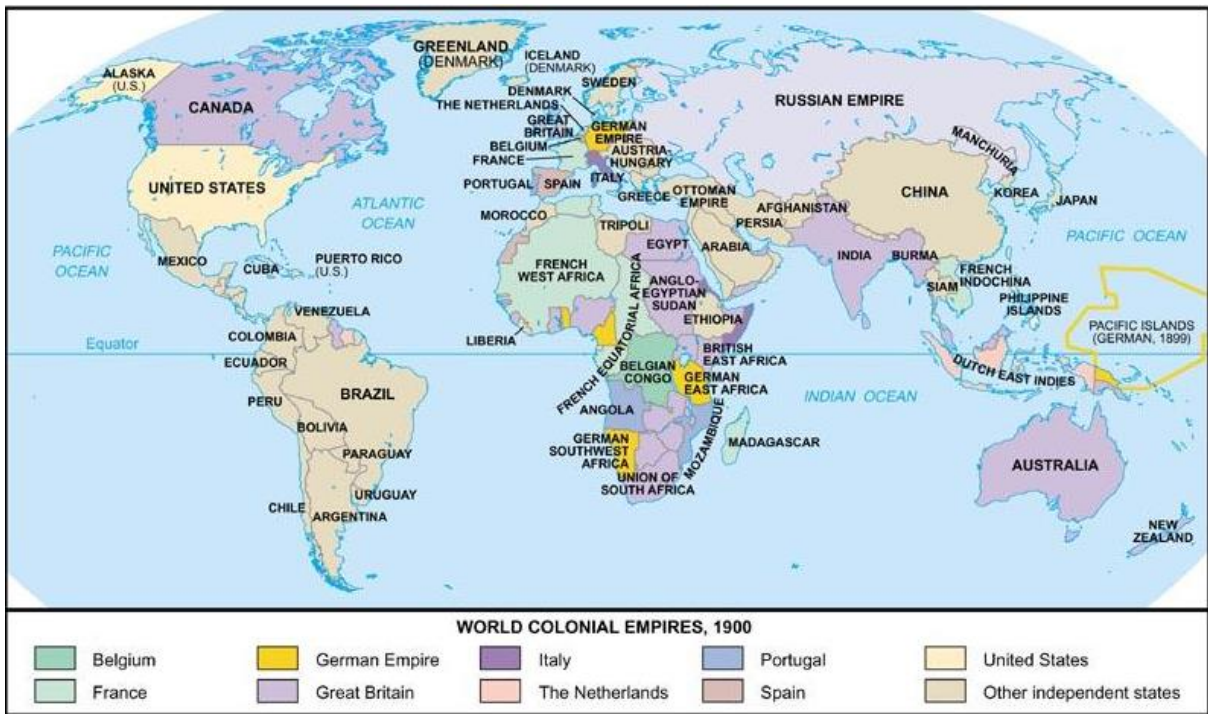
Belki de gelir ve fiyatlar üzerindeki en büyük etki teknolojiye yatırımlarla oldu. Ürün fiyatları teknolojik gelişmelerle değişiyordu ve hatta ulaşımdaki gelişmeler olmadan bile fiyatları etkilenebiliyordu. Talebe bakıldığında gelir ile ithalat arasında bir esneklik olduğu görülüyordu.

Grafik 4: 1800-1913 19 ülkenin ihracatı

Kaynak: Statistical abstract of the United States, 1913.

İngiltere özel bir durum olarak Fransa ile savaşları sonrası “Tahıl Yasası” nı tekrar ortaya çıkardı. Bu ölçekli özel tarifenin içeriğinde buğday, çavdar ve yulaf vardı. Fakat sanayileşmenin İngiltere’de artmasıyla tahıl yasasına tepkiler giderek arttı. 1849 yılında tek taraflı ve karşılıksız olarak, ticari politikasında radikal bir değişiklik yapıldı. İngiltere tek taraflı olarak 1850’lerde ticareti serbestleştirdi ve teşvik etti. Bunun en önemli sonucu olarak 1860 yılında Cobden Chevalier Ticaret Anlaşması imzalandı. Serbest ticaret anlaşması ile küreselleşme daha da arttı. Avrupa’nın dünya üzerinde etkilemediği ya da kullanmadığı yer neredeyse kalmadı. Bunlara örnek verecek olursak 1839’da Çin’de, 1853’te Japonya’da, 1858’te Hindistan’da ve 1890larda Afrika’da Avrupalıların izlerini görmemiz mümkün (O’Rourke, Williamson, 1994: 892-916)

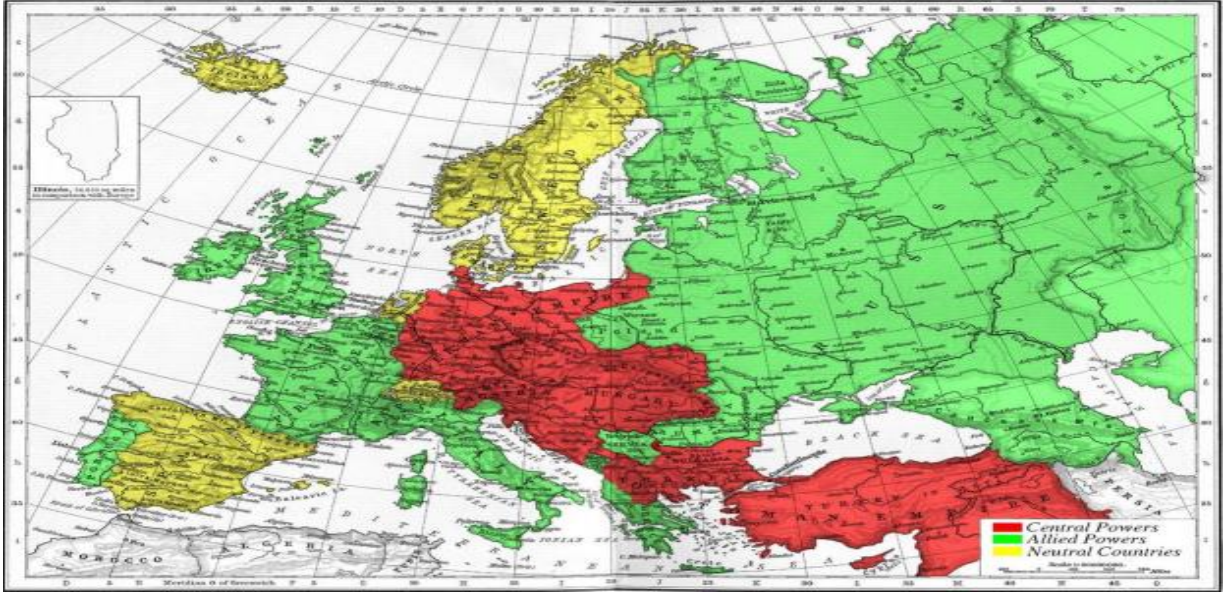

Şekil 4: 1900 yılı koloni haritası

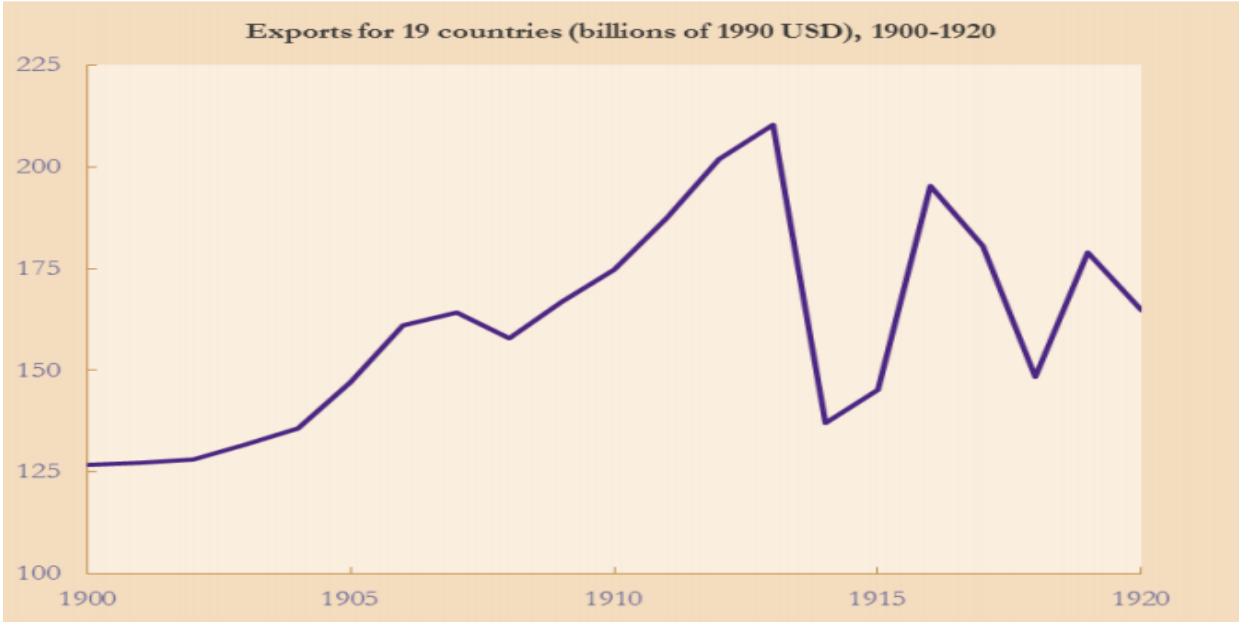
Kaynak: Munro, 2013.

1.2.5. Sanayi Devrimi – I. Dünya Savaşı

1913’ten itibaren 40 yıl boyunca dünya ekonomisi sabit bir seyir izleyerek yükselmedi. Dünya ekonomisinin dağılması sadece belgelenen kısım değildir ama nedenlerini ve etkilerini görmek için varyasyon kullanmak gerekiyor. İlk sanayileşmiş savaş sırasında güçlerin durumu şu şekildeydi:

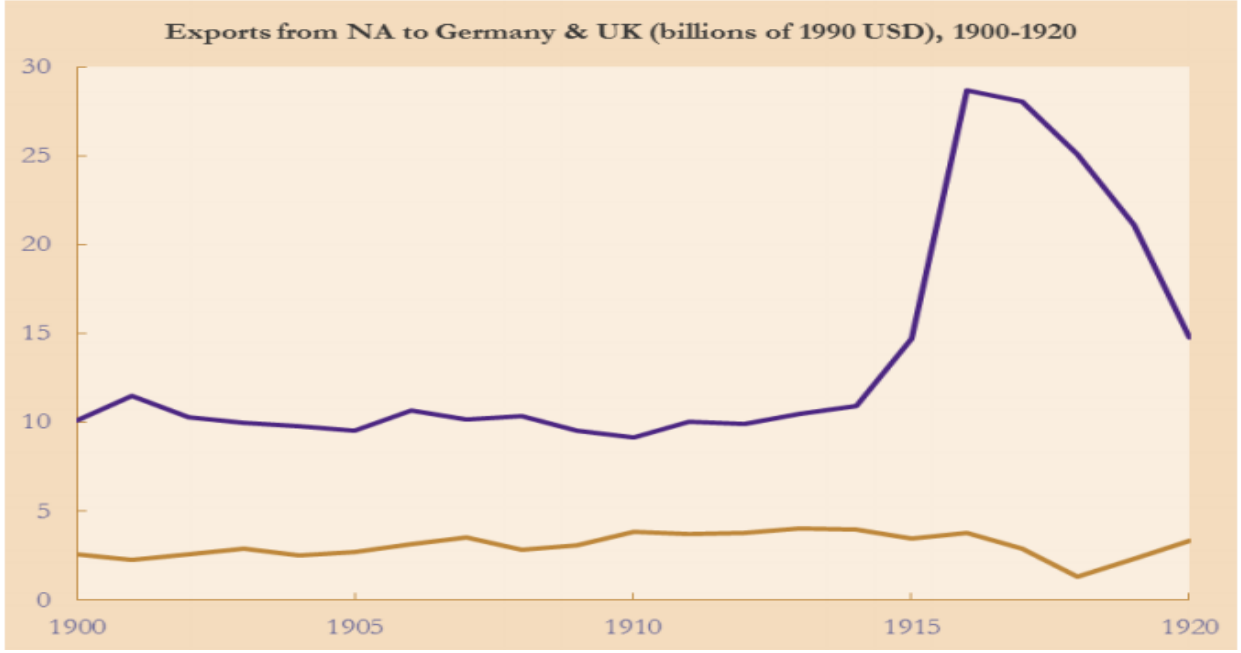

Şekil 5: Birinci Dünya Savaşı'na katılan ülkeler

Grafik 5: 1900-1920 19 ülkenin ihracatı

Kaynak: Statistical abstract of the United States, 1913.

Grafik 6: 1800-1913 Kuzey Amerika'dan Britanya ve Almanya'ya olan ihracat

Kaynak: Statistical abstract of the United States, 1913.

Bu sırada Amerika'daki firmalar Los Angeles'ta Avrupalı firmaları yerinden ederek, tüm zamanların en büyük iş önerisini yaptılar. Japon firmaları da aynısını Doğu ve Güney Asya'da yaparak 1913'te 1918'e kadar iki kat daha fazla ihracat yaptılar. Doğu Asya'nın sanayi gücünde Japonya boy göstermeye başladı. Birinci Dünya Savaşı'na yakın zamanda bu ticaret akımları iki nedenden dolayı çok önemli hale geldi:

- i. Pazar payı kaybı kolayca yeniden kazanılmıyordu.
- ii. Borçların kitlesel seviye ulaşması, müttefiklerin borcu 220 milyar dolardı. Bu borç Amerika milli gelirinin üçte birini oluşturuyordu.

Ticaret dışında Birinci Dünya Savaşı'nda güçlü arz tepkileri vardı. Bunlar:

- i. Yüksek fiyatlara tepki olarak küresel emtia kapasitesindeki artış
- ii. Bu savaştan dolayı Avrupa sanayi kapasitesinde artış oldu

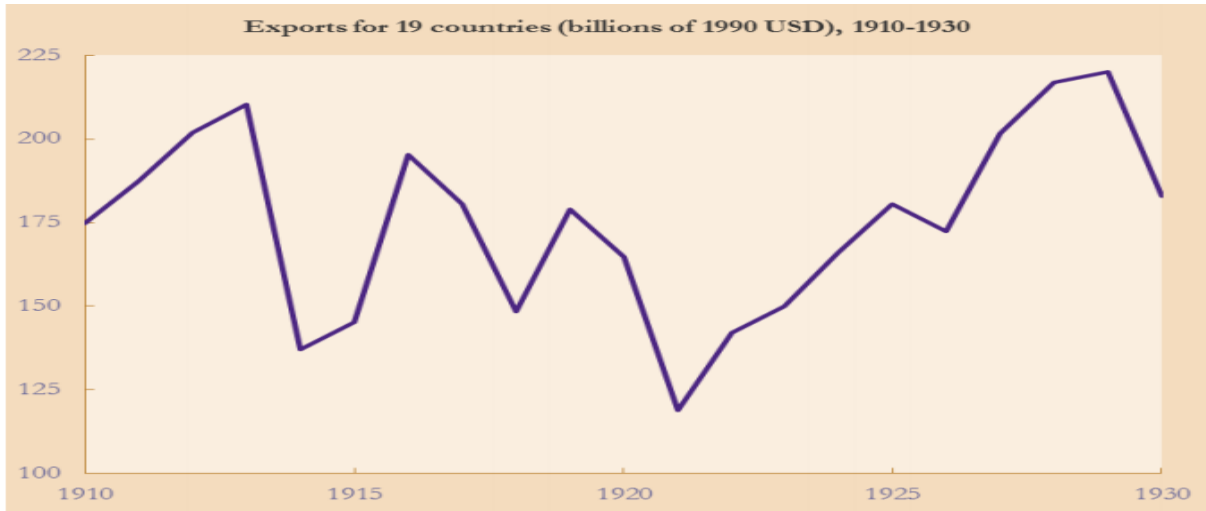
Birinci Dünya Savaşı'nın büyük politik etkileri de oldu:

- i. Yeni ülkeler meydana geldi, örneğin Avusturya-Macaristan, Serbest İrlanda Devleti gibi.
- ii. Örgütlenmiş emek yükselmeye başladı ve potansiyel nominal ücret sertleşti
- iii. 1917 yılında Rusya Devrimi'nin %99,9'u meydana geldi

Birçok ülke 1920lerde harcama yaparak Birinci Dünya Savaşı arz ve talep şokunu atlarmaya çalıştı ve savaş öncesi “Belle Epoque” dönemine geri dönmüş gibi oldu. Fakat daha sonra bazı durumlar ile karşı karşıya kalındı, bunlar:

- i. Şişirilmiş fiyat seviyeleri
- ii. Azalan emtia ve endüstriyel fiyatları
- iii. Yabancı pazarlara zor erişim
- iv. Koruma çağrısı

1920’lerin başlarında ticaret finansal ve politik ilişkilerde normalleştirme girişimleri oldu. Uluslararası Ödeme Bankası(BIS) ve Milletler Cemiyeti kuruldu. Ama en önemli girişim 1922 yılında Cenova Konferansı'nda altın standartlarına dönüş oldu. Büyük Britanya’da 1925 yılında bu sisteme katıldı.

Grafik 7: 1910-1930 19 ülkenin ihracatı

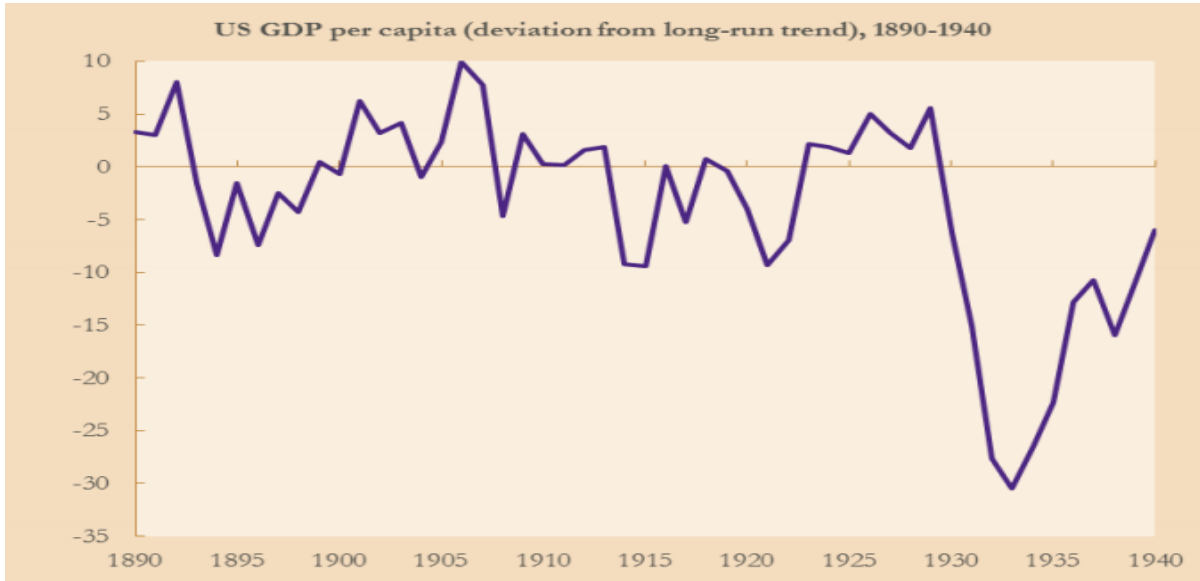
Kaynak: OECD, 2010.

Altın standartları farkında olmadan felaket getirdi. İlk savaş öncesi 4,86 dolar paritesine sahip pound ve milli gelir %5 düşüşle başladı. Sonunda bütün ülkelerin %90’ı Amerika’da başlayan Büyük Buhran’ın hedefi oldu.

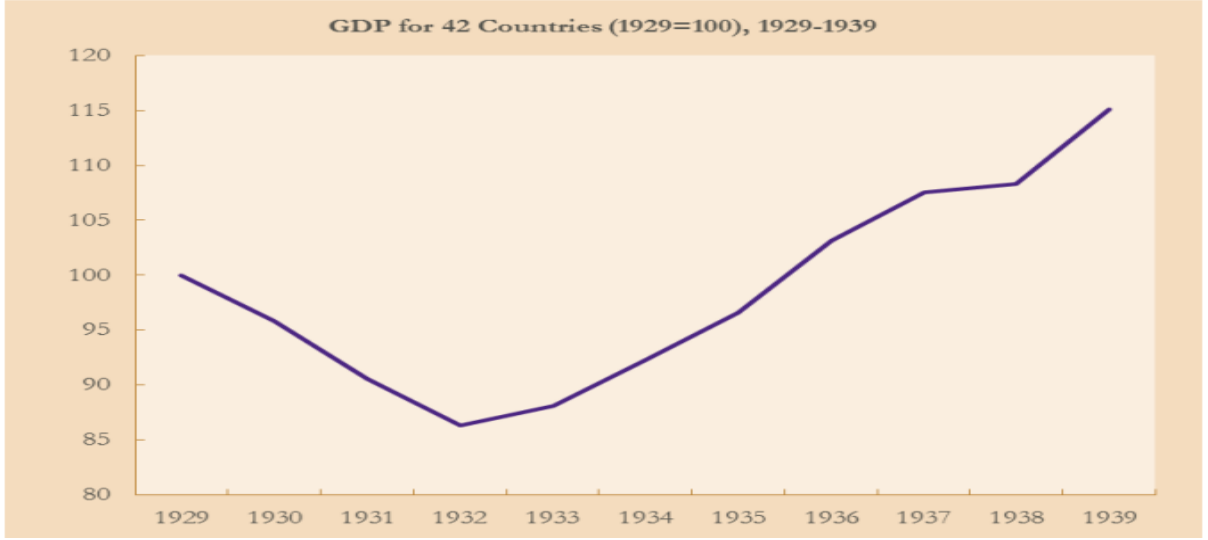
Grafik 8: 1800-1929 Amerika Birleşik Devletleri GSYH

Kaynak: OECD, 1990.

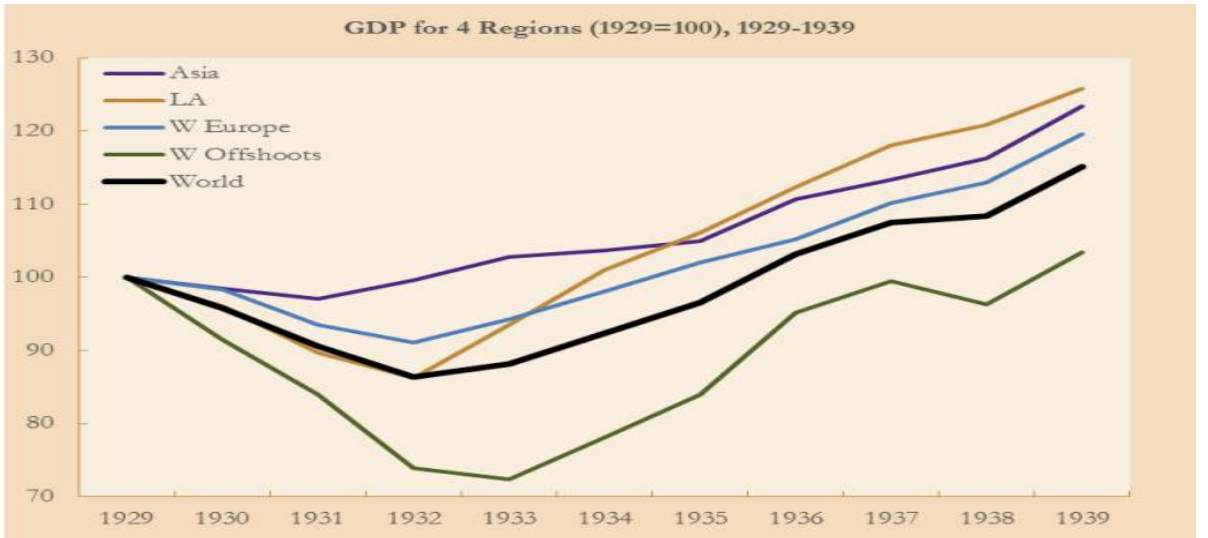
Grafik 9: 1890-1940 Amerika Birleşik Devletleri GSYH

Kaynak: OECD, 1990.

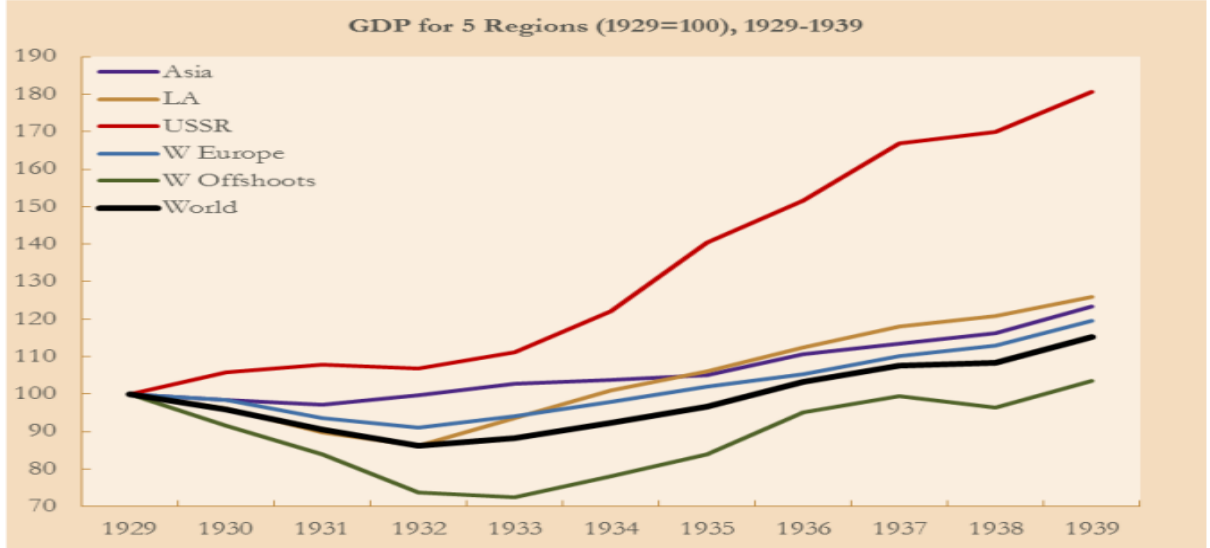
Grafik 10: 1929-1939 42 ülkenin GSYH

Kaynak: OECD, 1990.

Grafik 11: 1929-1939 4 Bölgenin GSYH

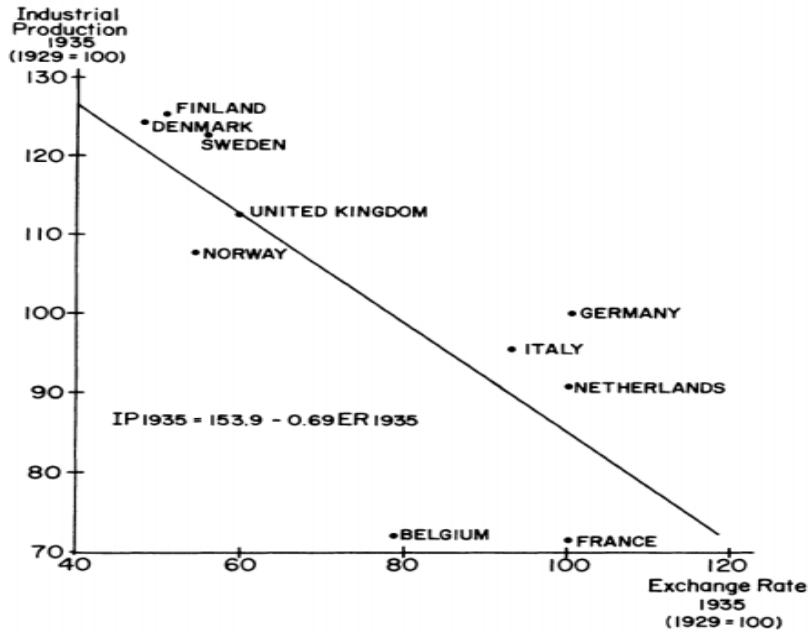
Kaynak: OECD, 1990.

Grafik 12: 1929-1939 5 Bölgenin GSYH

Kaynak: OECD, 1990.

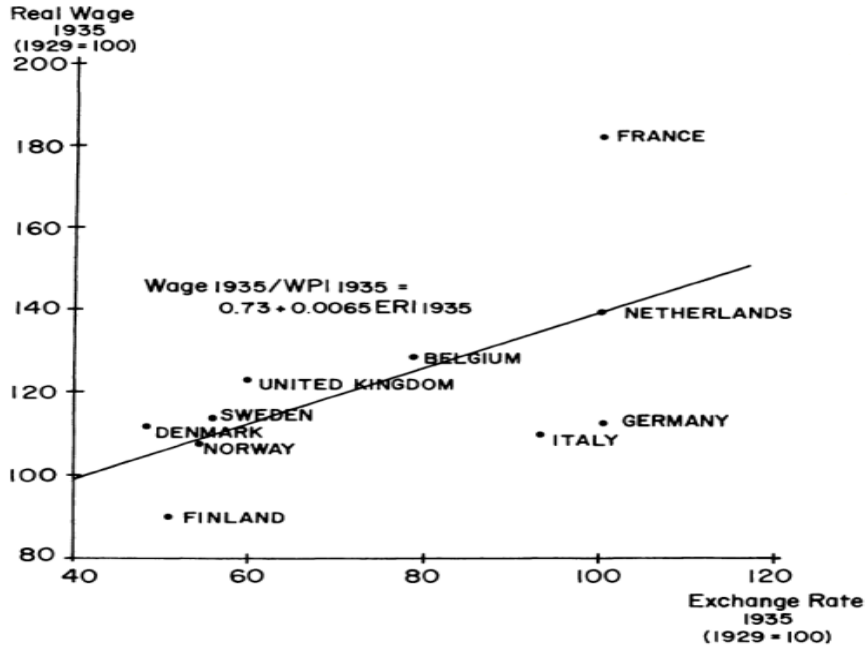
Büyük buhrandan en çok Amerika'ya yakın olan ekonomiler etkilendi. 1929 yılında büyük devalüasyon yaşayan bazı ülkeler şunlar: Büyük Britanya, Norveç, İtalya, Danimarka, Belçika, Fransa olup 1929 yılında ki döviz kuru oranına göre Belçika'nın para birimi değeri %20'den fazla etkilenmiştir aynı şekilde birçok Avrupa ülkesinin ekonomisi de zarar görmüştür.

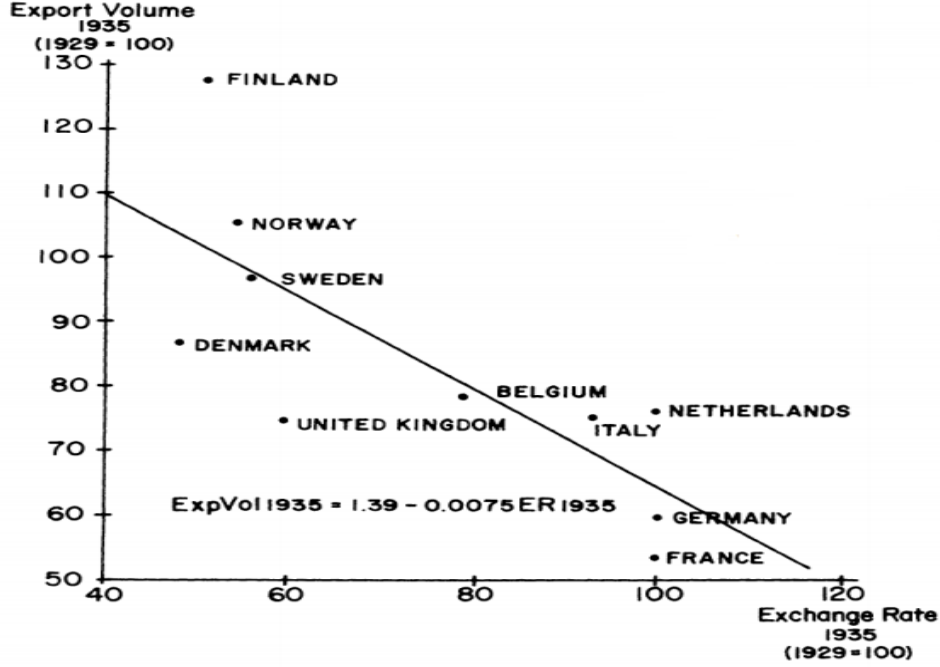
Grafik 13: 1929-1935 Endüstriyel üretim ve döviz kurlarındaki değişim

Kaynak: Straumann, 2014.

Altın standartları savunanlar para arzının azaltılmasını ima etmiştir. Zamanla fiyatlarda düşüş olmuştur. Ama bu farkında olmadan tüm dünyaya ekonomik olarak büyük bir zarar getirmiştir.

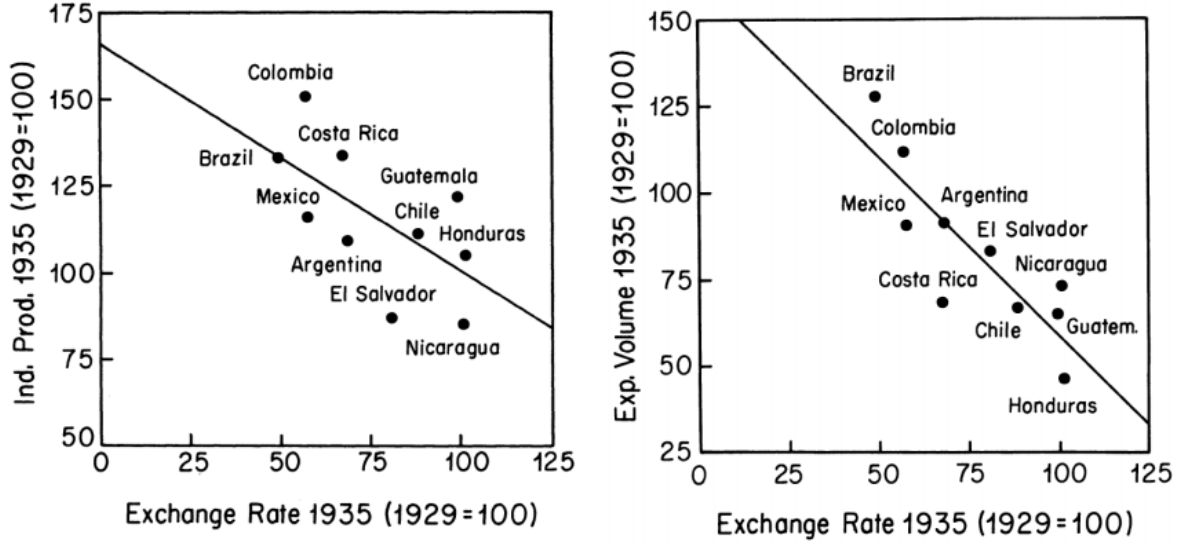

Grafik 14: 1929-1935 Reel ücret ve döviz kurlarındaki değişim

Grafik 15: 1929-1935 İhracat hacmi ve döviz kurlarındaki değişim

Kaynak: Vernengo, 2015.

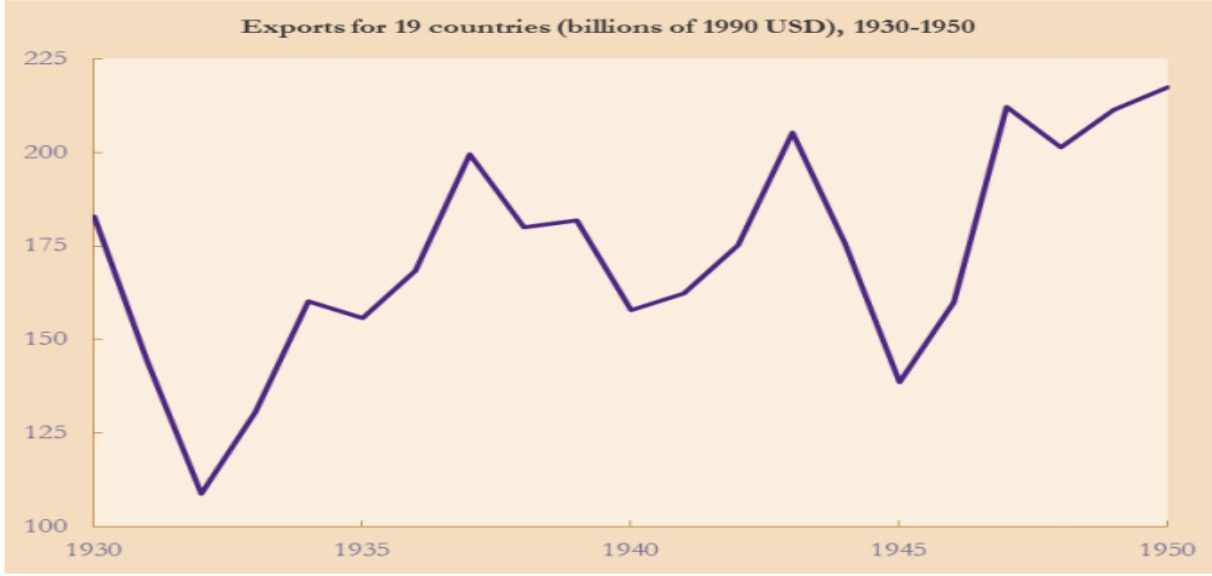

Grafik 16: 1929-1935 Endüstriyel üretim ile ticaret hacminin yan yana karşılaştırılması

1914-1939 arası dönemde dünya küresel ekonominin parçalanmasına tanıklık etti. 1939 yılında kötü hiçbir işaret bile verilmeden dünya neredeyse ekonomik olarak yok olmanın eşiğine geldi. Bu dönemi küreselleşme için gerileme dönemi olarak sayabiliriz (Temin, 1993: 87-102).

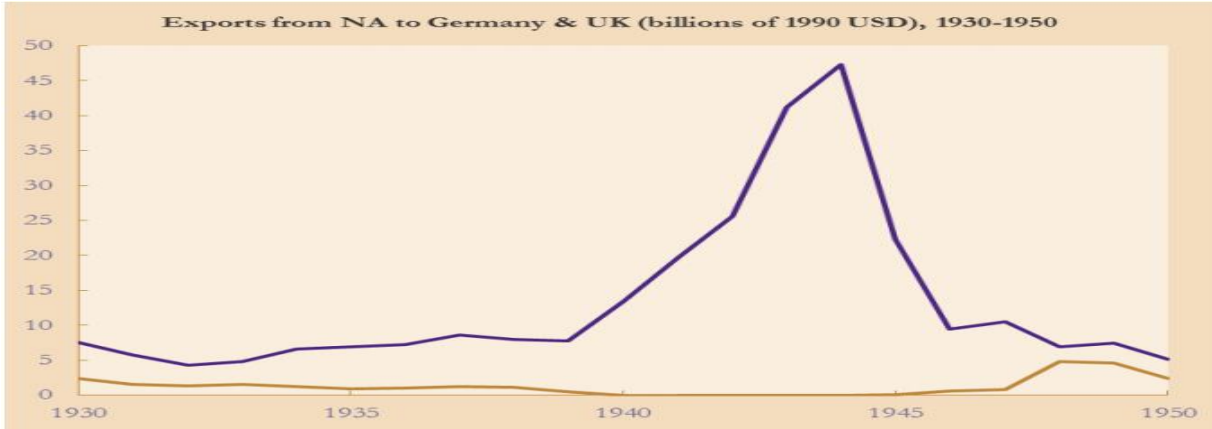
1.2.6. II. Dünya Savaşı ve Sonrası

1914'ten 1950 yılına kadar küreselleşme durmuştu. 1950'den sonra küreselleşme yeniden gelişmeye başladı İkinci Dünya Savaşı'nın kronolojisi Birinci Dünya Savaşı'na göre daha belirsizdir, çünkü 1937 yılında Almanya'nın Polonya'ya işgal etmesiyle mi yoksa 1938'de Avusturya'nın ilhakı ile mi başladığı kesin olarak belirlenememiştir. Diğer kesin olmayan olaylar ise 1937 yılı Marco Polo Köprüsü olayı ve 1931 yılı Mançurya işgalidir. 1941 Aralık ayında ise güçlerin hangi tarafta yer aldığı netleşmişti.

Grafik 17: 1930-1950 arası 19 ülkenin ihracatı

Kaynak: Foreign commerce yearbook, 1953

Grafik 18: 1930-1950 arası Kuzey Amerika'dan Almanya'ya ve Brintanya'ya olan ihracat

Kaynak: Foreign commerce yearbook, 1953

Birinci Dünya Savaşı'nda olduğu gibi yine büyük bir politik etkiler oluyordu bunlar:

- i. Doğu Avrupa'da Sovyetlerin uzantısının kontrolü
- ii. Amerika'nın Batı Avrupa ve Japonya'yı etkilemesi ve kontrol etmesi
- iii. Özellikle Hindistan ve Güneydoğu Asya'da sömürgeciliğin sona ermesi

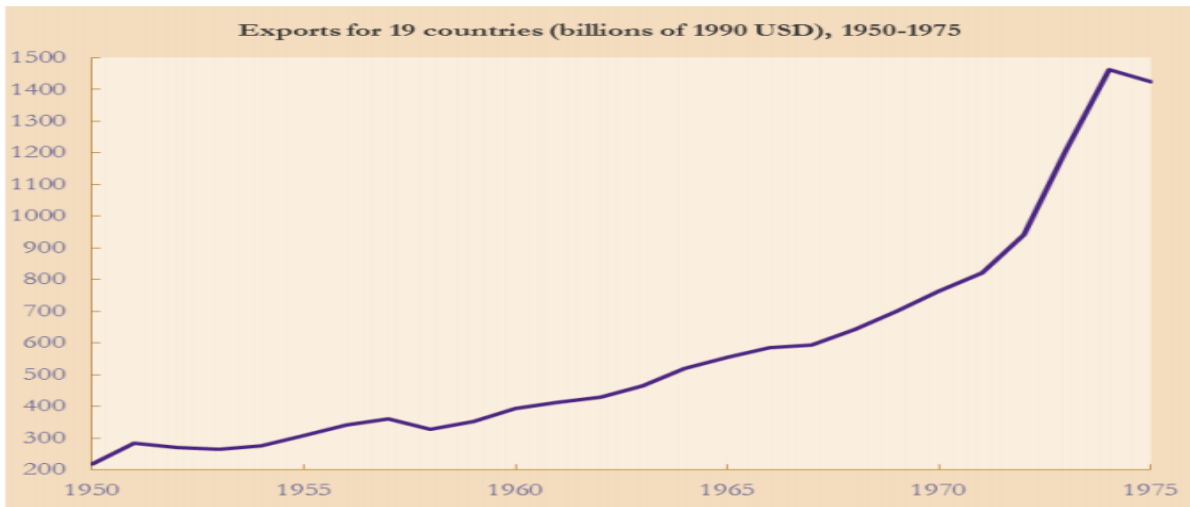
I. Dünya Savaşı'nda olduğu gibi II. Dünya Savaşı'nda da Amerika'nın etkisi çok büyüktür. 1949 yılında Amerika dünya ticaretinin %65'i ile doğrudan ilişkili ve dünya sermaye stokunun %60'ını elinde bulunduruyordu. Amerika izolasyonumdan vazgeçerek 1945'ten itibaren

küresel ekonomiyi yeniden şekillendirmeye başlamıştı. Ayrıca batı dünyası uluslararası hukuk ve düzeni için gerekli olan altyapıyı da düzenliyordu. Amerika'nın öncülüğünde birçok ülke kendi ekonomisiyle beraber dünya ekonomisini de düzeltmeye başladı. Bu dönüşümün kalbinde birçok anahtar olan kurumsal gelişmeler vardı. Hatta II. Dünya savaşının bitişinden önce 1944 yılında 44 ülkenin delegesi, New Hampshire'daki Bretton Woods'ta buluştu. Bretton Woods'ta savaşlar arası dönemdeki yıkıcı gücün engellenmesi fikrinde tamamıyla fikir birliğine varıldı (Jacks, Trade Costs In The First Wave Of Globalization, 2010)

Tam istihdamı korumak için aktivist makroekonomik politikalar uygulandı. Bunda, Amerika doları dayanak noktası olarak büyük rol aldı. Hükümetler arası kuruluşların kurulması ve koordinasyonu sağlamak için iki çalışma yapıldı:

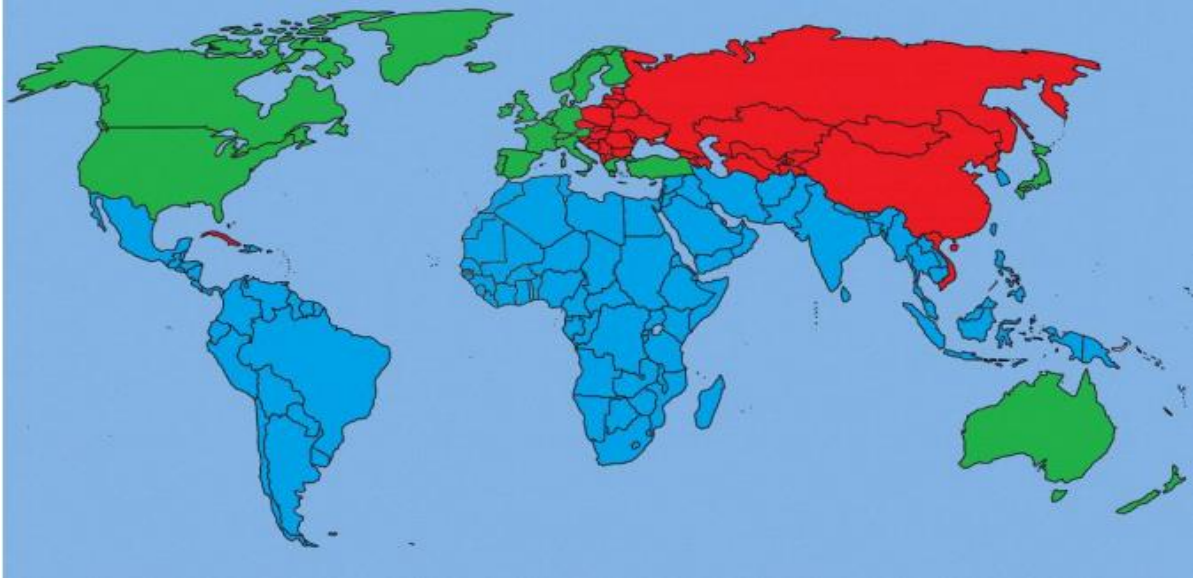
- i. İlk olarak uluslararası imar ve kalkınma bankası (IBRD) yani daha sonra çok bilinen şekliyle Dünya Bankası kuruldu.
- ii. İkinci olarak Uluslararası Para Fonu (IMF) kurularak altın döviz standardıyla ilgili sorunları hafifletmek tasarlandı.

Bütün bunlara paralel olarak 1947 yılında savaş sonrası dönemde gümrük tarifeleri ve ticaret genel anlaşması (GATT) yapıldı. 1995 yılında ise Dünya Ticaret Örgütü olarak değişti. Son olarak savaş sonrası dönemde bölgesel ticaret entegrasyonu teşvik girişimleri görüldü. En önemlisi Avrupa'da oldu ve 1958 yılında gümrük birliği kuruldu. 1968 yılında ticareti geliştirmek için hiçbir tarife uygulaması yapılmadı. 1993 yılında ise Avrupa'daki bütünleşme doruğa ulaştı ve Avrupa Birliği (EU) kuruldu.

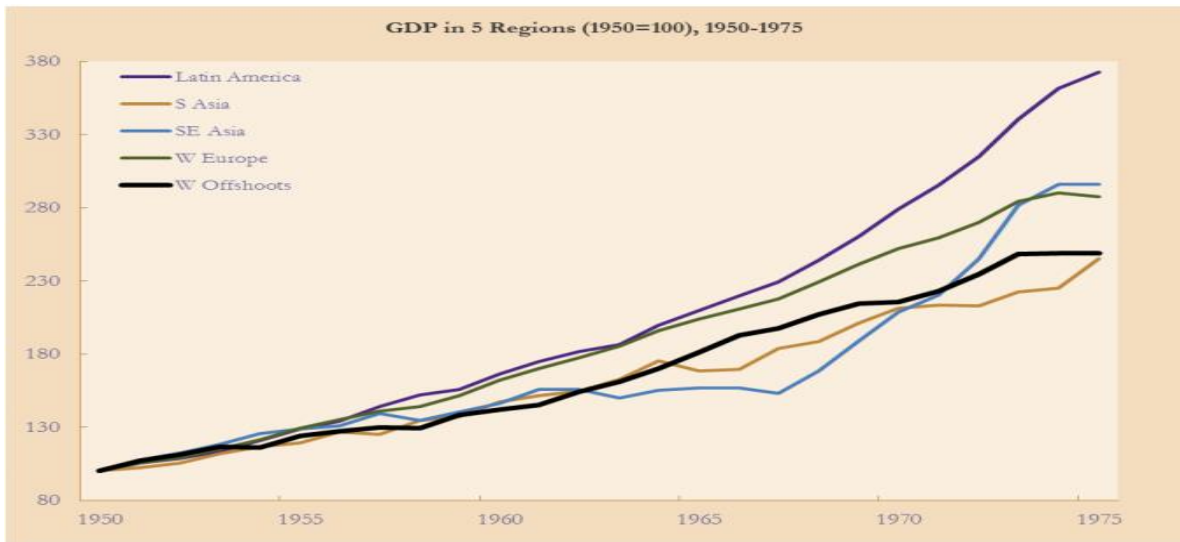
Grafik 19: 1950-1975 arası 19 ülkenin ihracatı

Kaynak: The World Bank

Şekil 6: Birinci, ikinci ve üçüncü dünya ülkeleri

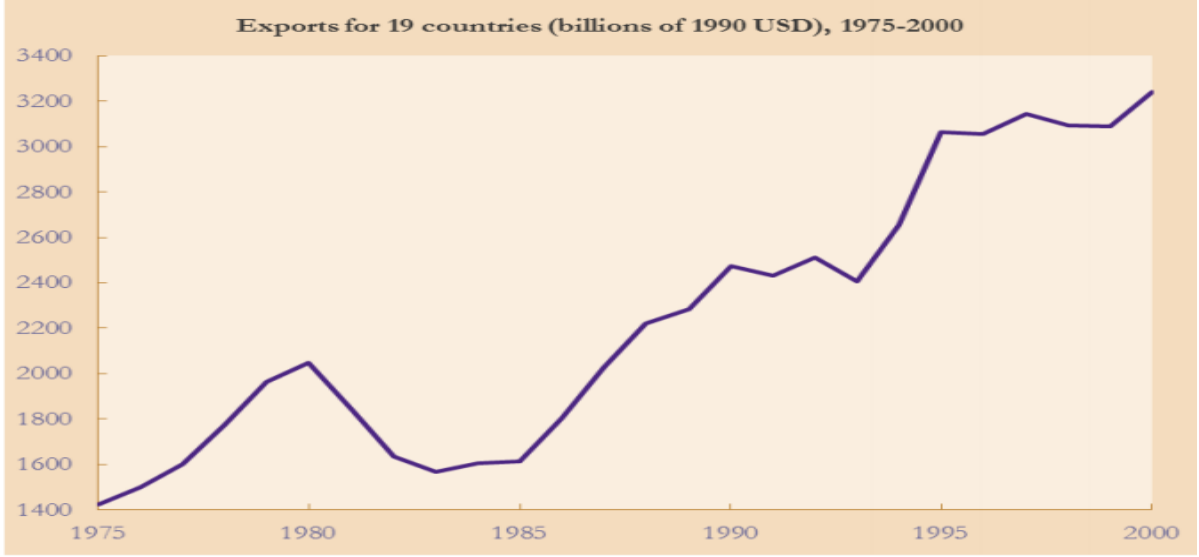
Dünyada birbirinden ayrı 3 ayrı bölge olmuştur. Birinci Dünya; Amerika ve Batı Avrupa, ikinci dünya; Sovyet ve Sovyet etkisi altında kalan topraklar, üçüncü dünya ise ne zengin olan ne de Çin ve Sovyet ile aynı yörüngede olan ülkelerden oluşuyordu. Üçüncü dünya ülkelerinin büyük çoğunluğu 1945'te, hatta daha öncesinde küresel ekonomiden uzaklaştırıldı. Çoğu pazar odaklı kaldı.

Grafik 20: 1950-1975 arası 5 bölgenin GSYİH

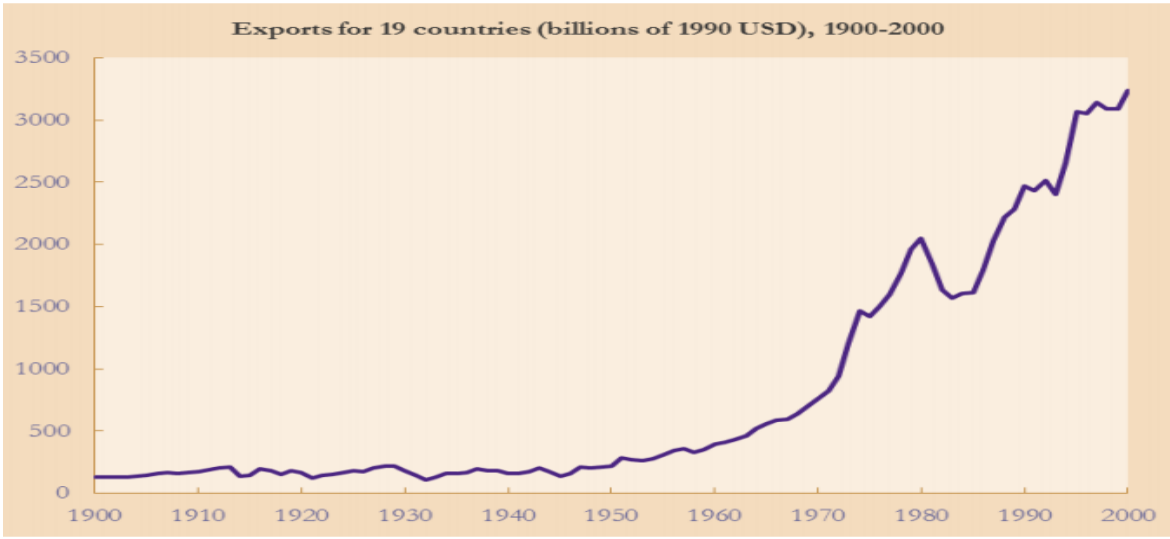
Kaynak: The World Bank

1975'te küresel açıklık oranı 1950'ye göre iki buçuk kat daha fazlaydı. Dünyanın büyük çoğunluğu (%75) küresel pazara kapalı kaldı. Ama zamanla bütün dünya açık bir ekonomi haline geldi.

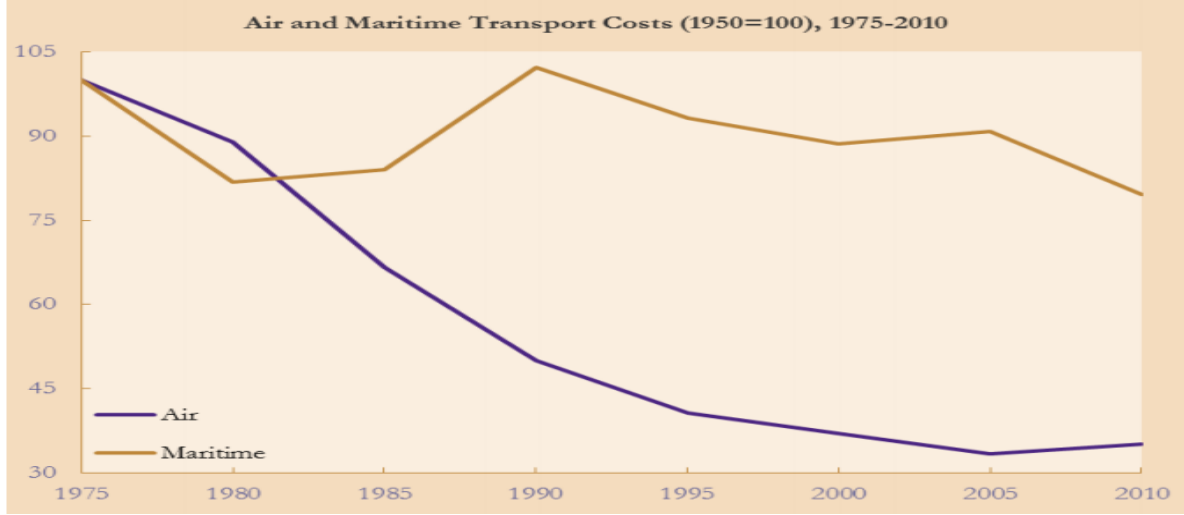
Grafik 21: 1975-2000 arası 19 ülkenin ihracatı

Kaynak: The World Bank

Grafik 22: 1900-2000 arası 19 ülkenin ihracatı

Kaynak: The World Bank

Grafik 23: 1975-2010 arası Havayolu ve denizyolu ulaşım ücretleri

Kaynak: The World Bank

1.3. Küreselleşmenin Olumlu ve Olumsuz Yönleri

Küreselleşmenin olumlu ve olumsuz birçok yönü bulunmaktadır. Olumlu yönleri daha çok büyük ülke ve şirketleri etkilerken olumsuz yönleri küçük ülkeleri daha fazla etkilemektedir.

1.3.1. Küreselleşmenin Olumlu Yönleri

Küreselleşme; yeni fırsatlar, yeni fikirler yaratmak için bir girişimciye, ülkesinde olmayan yeni pazarlar açabilir. Bunun sonucu olarak küreselleşmenin birçok olumlu yönü vardır. Küreselleşme, Dünya çapında sanayisi daha az gelişmiş ülkelerin firmaları için daha fazla ve büyük pazarlara girmeleri için fırsatlar oluşturur. Bu sermaye akımları teknolojiye ve insan sermayesine daha fazla erişim, ucuz ithalat ve büyük ihracat piyasalarına yol açar. Daha az gelişmiş ülkelerde işlemlerin ticaretin ana kanallarının, uluslararası üretim ağlarının ve tedarik zincirlerinin bir parçası olmayı sağlar. Örneğin; Doğu Asya ekonomilerinin deneyimi ekonomik büyüme üzerine küreselleşmenin olumlu etkisini göstermektedir. En azından bazı durumlarda küreselleşmenin yoksulluğu azalttığını göstermektedir (McCubbrey, 2009: 292-293).

Bazı ülkelerde kişi başına düşen GSYİH artışı 8 kat artmış ve milyonlarca insanı fakirlikten kurtarmıştır. Bunun sebebi de ihracata dayalı büyüme ve sanayileşme ile teknoloji açığının kapatılmasıdır (Stigliz, 2003, Globalization and Its Discontents). Genellikle küresel ülkeler, küresel olmayan ülkelere göre daha yüksek büyüme oranlarına sahiptir (Bhagwati and Srinivasan, 2002, Trade and Poverty in the Poor Countries).

Ayrıca gelişmekte olan ülke firmalarının tedarik zincirindeki rolü gittikçe artarak çok yönlü hale gelmektedir, çünkü bu firmalar servis içi üretimin ötesinde genişlemektedirler. Mesela endüstrileşen ülkelerdeki işletmelerin bilgi-işlem süreci, müşteri hizmeti ve x-ray okuması gibi fonksiyonları Hindistan veya daha az endüstrileşmiş ülkelere tedarik etmesi yaygındır (Bhagwati et al, 2004). Gelişmiş telekomünikasyon ve internet, endüstrileşmiş ülkelere daha az endüstrileşmiş ülkelere olan bu hizmet işlerinin transferlerini kolaylaştırmakta ayrıca daha az endüstrileşmiş ülkelerinin dünya pazarına girmesini daha ucuz ve kolay hale getirmektedir. Dışarıdan tedarik; kazanç getirmekle birlikte, beyin göçünü engellemeye de yardımcı olur, çünkü donanımlı işçiler, iş bulmak için endüstrileşmiş ülkelere göç etmektense kendi ülkelerinde kalmayı tercih edebilirler. Bununla birlikte, küreselleşme eleştirmenleri tarafından öne sürülen bazı iddialar çoğunlukla tartışmaya açıktır. Örneğin; küreselleşme ister istemez gelir eşitsizliğinin artmasına yol açar ya da çevreye zarar verir. Ekonomik birleşmenin, eşitsizliğin artmasına sebep olduğu, Çin gibi bazı ülkeler olmasına rağmen, dünya çapında böyle bir trend yoktur. (Dollar, 2001, Trade, growth and poverty. Finance and Development). Çevreyle ilgili olarak da uluslararası ticaret ve doğrudan yabancı yatırım az endüstrileşmiş ülkeleri ekolojik olarak daha güvenli olan yeni teknolojilere teşvik edip, bu teknolojilere erişimini sağlayabilir. (World Bank Briefing Paper, 2001). Uluslararası kurumlar, daha az endüstrileşmiş ülkelere yüksek standartlar ve çok iyi pratikler ihraç ederek çevrenin korunmasına yardımcı olabilirler.

1.3.2. Küreselleşmenin Olumsuz Yanları

Küresel ekonomi bütünleştirme eleştirmenleri uyarıda bulunuyor; (Watkins, 2002, Yusuf, 2001)

- i. Uluslararası ticaretin büyümesi; hem endüstrileşmiş ve az endüstrileşmiş ülkeler arasındaki hem de bu ülkelerin kendi içlerindeki gelir eşitsizliklerini perçinliyor.
- ii. Küresel ticaret; gitgide bireysel ülkelerdeki gelişim ihtiyaçlarını ya da yerli nüfusu düşünmeksizin karlarını maksimuma çıkarmaya çalışan uluslararası kurumların hâkimiyeti altına giriyor.
- iii. Endüstrileşmiş ülkelerdeki himayeci politikalar, üçüncü dünya ülkelerindeki birçok üreticinin ihracat piyasasına erişimini engelliyor.
- iv. Sermaye akışının hacmi ve volatilitesi özellikle finansal kuruluşları zayıf olan ülkelerdeki bankacılık riskini ve para birimi krizini arttırıyor.

- v. Gelişmekte olan ülkeler arasında olan yabancı yatırımı cezbetme yarışı “dibine kadar yarış” algısına yol açıyor ve bu ülkeler tehlikeli bir şekilde ekolojik standartlarını alçaltıyorlar.
- vi. Kültürel eşsizlik; homojenleşme (tek türleşme) ve ağırlıklı biçimde Amerikan kültüründen gelen “evrensel kültür” algısı uğruna gitgide kayboluyor.

Ekonomik bütünleştirme eleştirmenleri, çoğunlukla, uluslararası ticarete gitgide daha çok açık olmanın negatif ekonomik etkisi olduğu Latin Amerika’ya dikkat çekiyor. Latin Amerika’daki birçok hükümet (örneğin; Peru) ithalatı diğer bölgelere göre daha hızlı serbestleştirdiler. Latin Amerika’nın çoğunda ihracat serbestleştirme; günlük 1 Doların altında, fakirlik sınırında yaşayan kişi sayısını artmasıyla sonuçlandı ve zaten var olan eşitsizliklerin süregelmesine sebep oldu (Watkins, 2002).

1.4. Küreselleşmeyi Hızlandıran Ve Yavaşlatan Faktörler

Küreselleşme doğduğu günden itibaren hiçbir zaman sabit bir hızla büyüme ya da küçülme gerçekleştirmemiştir. Tarih sayfasında ki konumuna bağlı olarak zaman zaman bazı faktörlerin etkisiyle hızlanan küreselleşme, zaman zaman da bazı olumsuz gelişmeler karşısında yavaşlamıştır.

1.4.1. Küreselleşmeyi Hızlandıran Faktörler

Küreselleşme yeni bir fenomen değildir. Dünya ekonomisi uzun bir süre boyunca bağımlı bir hale gelmiştir. Ancak son yıllarda küreselleşme bu süreci hızlandırdı. Bu çeşitli faktörlere bağlı olmakla birlikte önemli olan faktörler; gelişmiş ticaret, artan işgücü, sermaye hareketliliği ve gelişmiş teknolojidir. Hızlandıran faktörler;

- i. Ulaşımın gelişmesinde, küresel seyahatin kolaylaşmasında örneğin; dünya genelinde insan, mal, hizmet hareketliliğinde ve hava seyahatinde hızlı bir büyüme olmuştur(Wolinski, Coates, AQA Level Business 2).
- ii. Konteyner taşımacılığı; 1970’ten itibaren çelik taşıma kabının hızlı benimsenmiştir. Bu uluslararası ticaretin daha az maliyetli ve hızlı yapılmasını sağladı(Rodrique, The geograpy of transport systems, 2013: 416).
- iii. Gelişmiş teknoloji, iletişimi ve dünyadaki bilgi paylaşımını kolaylaştırdı. Buna en iyi örnek olarak interneti verebiliriz, internet üzerinden istenilen bir kişiye kısa sürede ulaşılabilir ve istediğiniz kişilerle kolay iletişim kurulabilir.

- iv. Çokuluslu şirketlerin farklı birçok ülke ekonomisinde büyümesi(Roach, Corporate power in a globalization, 2007).
- v. Birçok ulus birliklerinin kurulması ile birlikte ticarete olan engeller ve ulusal bariyerler kalktı. Örneğin; EU, NAFTA, ASEAN.
- vi. Küresel ticarete uygulanan tarife engellerinin, Dünya Ticaret Örgütü'nün desteğiyle kalkması (WTO 10 benefits of the WTO trading system, 2008).
- vii. Firmalar ölçek ekonomisinde uzmanlaştı ve böylece daha çok kazanç sağladı.
- viii. Küresel medyanın büyümesi.
- ix. Küresel ticaret döngüsü. Ekonomik büyüme yapısı küreselleşmektedir. Bunun anlamı ülkelerin birbiriyle bağlantısı git gide artmaktadır. Örneğin; bir ülkede durgunluk olduğu zaman bu küresel ticareti etkiler ve diğer ülkelerdeki olumsuzlukları tetikler. (Cooke, Köse, Otrok ve Owyang, Regional vs. Global, 2015).
- x. Sermaye hareketlerinin artması. Son birkaç on yılda sermaye engelleri kalkarak ülkeler arası akış daha kolay ve hızlı olmuştur(Wolinski, Coates, AQA Level Business 2).
- xi. Emegın hareketinin artması. İnsanlar artık iş arayışı için başka ülkelere gitmekte daha istekli olmaktadır. Küresel ticaret gelirleri, artık gelişmiş ülkelere gelişmekte olan ülkelere doğru daha çok yön almaktadır.

1.4.2. Küreselleşmeyi Yavaşlatan Faktörler

Küreselleşme, genel olarak baktığımız zaman sürekli artarak devam etmiştir ama yavaşladığı ve olumsuz olarak etkilendiği zamanlarda olmuştur. Küreselleşmeyi kuşkusuz en çok olumsuz etkileyen nedenlerin başında savaşlar gelir. Bu savaşlara da en büyük örnek I. ve II. Dünya Savaşı olarak verebiliriz. Özellikle II. Dünya savaşından sonra oluşan soğuk savaş ve Doğu Blokunun oluşması küreselleşmeyi olumsuz yönde etkilemiştir. Berlin duvarıyla beraber küreselleşmenin gelişmesinin üzerine deyim yerindeyse duvar örülmüştü. Doğu blokunun, içine kapanık bir ekonomiyle yönetilmesi sadece bu ülkeleri değil, dünyanın birçok ülkesini olumsuz etkilemiştir. Süregelen yıllar sonunda Berlin duvarının yıkılması ve Sovyetler birliğinin dağılması, küreselleşmeyi engelleyen en büyük unsurların ortan kalmasına sebep olmuştur (Aktan ve Şen,1999,10)

İKİNCİ BÖLÜM

İŞSİZLİK SORUNU VE İSTİHDAM

2.1. İşsizlik Sorunu

Cumhuriyetin kuruluşundan 1970’li yıllara kadar ülkemizde işsizlik oldukça düşük oranlarda seyretmiş ve genel bir sorun haline gelmemiştir. Bunun sebebi, Cumhuriyetin ilk dönemlerinde ülkemizde sanayi işletmeleri ve çalışan sayısının sınırlı olması, çalışanların büyük bir kısmının da tarımda istihdam edilmesi olarak görülmüştür (Özdemir ve diğerleri, 2006: 107).

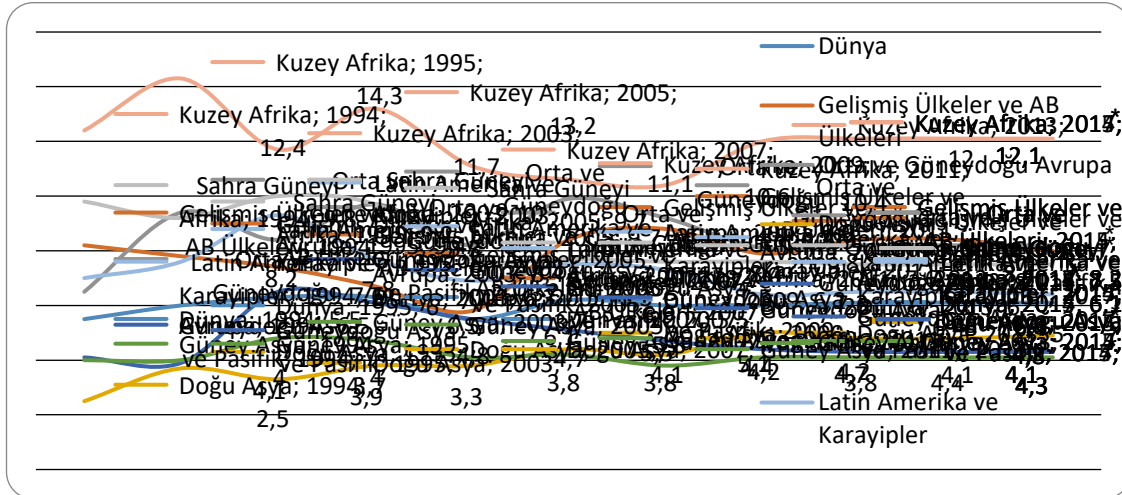
İşsizlik, işgücünden üretim amacıyla yararlanılmasından bu yana süregelen ve son yüzyıl boyunca alınan tüm ekonomik ve sosyal politika önlemlerine rağmen gittikçe etkisini artıran, ekonomik sistemi olumsuz yönde etkileyen bireysel ve toplumsal bir gerçektir (Kumaş, 2001: 10). Gök’e göre; işsizlik, çalışmak isteyip de iş bulamadığı için çalışamayan çalışma çağındaki nüfusun, nedeni kendileri olan bir beceriksizlik olmayıp, ekonomi yönetiminde söz sahibi olanların bir beceriksizliği olan toplumsal merkezli bir olgudur. İnsan gücünün her ne şekilde olursa olsun zaman itibarıyla israfı işsizlik olarak ifade etmektedir(Gök, 2004: 34).Diğer bir tanımlama ise Gupta’ya göre; işgücünün, isteyerek gerçekleşmeyen, irade dışı ve istenilmeden ortaya çıkan ve birkaç gün, hafta ya da aylar boyunca çeşitli nedenlerle işsiz kalması durumudur. İşsizliğin bir anlamı da, bir kısım işgücünün gönülsüz olarak yaşadığı bir işsizlik süreci olmaktadır(Gupta, 1990: 298).

İşsizliğin uluslararası standart tanımı ise, üç kriterle dayanmaktadır. DİE’nin de onayladığı bu kriterleri işi olmama, iş başı yapmaya hazır olma ve iş arıyor olma olarak sıralamak mümkündür. Bu yaklaşım çerçevesinde bir kişinin işsiz sayılması bu üç kriterin birlikte var olması şartına bağlı olmaktadır (Köstekli, 1999: 8). ILO (Uluslararası Çalışma Örgütü) “Ulusal İstatistik Ofisi”nin işsizliğin ölçülmesi ve çerçevesi ile ilgili olarak belirlediği ölçütler uluslararası kıyaslamalarda kullanılmaktadır. ILO’nun ölçütlerine göre, aktif işgücüne dahil olan, bir iş yapmaya uygun, aktif olarak iş arayanlar ve işi olmayanlar işsiz olarak kabul edilmektedir (Sorrentino, 2000: 4).

BÖLGELER	1994	1995	2003	2005	2007	2009	2011	2013	2014	2015*	2017*
Dünya		5,5	6	6,3	6,3	5,5	6,2	6	6	6,1	6,1
Gelişmiş Ülkeler ve AB Ülkeleri	8,2	7,8	7,4	6,7	5,8	8,4	8,8	7,9	8,4	8,4	8
Orta ve Güneydoğu Avrupa	6,5	9,4	8,4	9,7	8,2	9,9	9,2	8,1	8,2	8,2	8,2
Doğu Asya	2,5	3,7	3,3	3,8	3,8	4,4	4,2	5	4,8	4,8	4,9
Güneydoğu Asya ve Pasifi	4,1	3,9	6,5	6,1	5,5	5,1	4,7	4,4	4,3	4,3	4,3
Güney Asya	4	4	4,8	4,7	4,1	4,2	3,8	4,1	4,1	4,1	4,1
Latin Amerika ve Karayipler	7	7,6	9,3	7,7	6,9	7,5	7,3	6,4	6,5	6,5	6,4
Kuzey Afrika	12,4	14,3	11,7	13,2	11,1	10,6	10,4	12	12,1	12,1	12,1
Sahra Güneyi Afrika	9,8	9,2	10	9,7	7,7	7,7	7,6	7,6	7,5	7,5	7,5

Tablo 1: Dünyada Bölgesel İşsizlik Oranları (%)

Kaynak: ILO(2014 İstihdam Eğilimleri Raporu) *2014-17 projeksiyon

Şekil 7: Dünyada Bölgesel İşsizlik Oranları (%)

Kaynak: ILO(2014 İstihdam Eğilimleri Raporu) *2014-17 projeksiyon

Dünyada genel ve bölgesel işsizlik oranlarına bakıldığında işsizlik sorununun yalnızca gelişmiş ülkelerin bir sorunu olmadığı, gelişmekte olan ülke gruplarının da işsizlik sorunlarıyla karşı karşıya kaldıkları söylenebilmektedir. Bölgesel anlamda en yüksek işsizliğe bakıldığında Kuzey Afrika, Orta Doğu, Orta ve Güneydoğu Avrupa ile Gelişmiş Ülkeler ve Avrupa Birliği(AB) ülkelerinin dikkat çektiği görülmektedir. İşsizlik bakımından en avantajlı ekonomilerin önünde gelen bölgeler ise Güney Asya, Doğu Asya, Güneydoğu Asya ve Pasifik ülkeleri gelmektedir. Bu ekonomilerde işsizlik oranları gelişmiş ülkelerin ve AB'nin yaklaşık yarısı düzeyinde, dünya ortalamasının oldukça altındadır.

YILLAR	1969-73	1974-79	1980-85	1990	2000	2004	2007	2009	2010	2011
BELÇİKA	2.4	5.6	11.2	7.3	6.8	7.8	7.5	8.0	8.4	7.2
DANİMARKA	1.0	6.1	10.0	8.5	4.4	5.7	3.8	6.1	7.6	7.7
FRANSA	2.5	4.5	8.3	9.2	9.3	10.0	8.0	9.2	9.4	9.3
ALMANYA	0.8	3.5	6.5	6.3	7.8	9.3	8.7	7.8	7.2	6.0
HOLLANDA	2.1	4.9	11.2	7.7	2.9	5.0	3.6	3.7	4.5	4.4
İSPANYA	2.7	5.3	17.4	16.4	11.3	10.8	8.3	18.1	20.2	21.8
İNGİLTERE	3.4	4.2	9.8	6.8	5.4	4.7	5.3	7.8	7.9	8.0
İRLANDA	5.6	7.6	12.6	13.2	4.3	4.4	4.7	12.2	13.9	14.6
ABD	4.5	6.7	8.0	5.7	4.0	5.5	4.7	9.4	9.8	9.1
JAPONYA	1.2	1.9	2.4	2.2	4.7	4.7	4.1	5.3	5.3	4.8
YUNANİSTAN	3.7	1.9	6.1	7.2	11.0	11.0	8.4	9.6	12.7	17.9
TÜRKİYE	11.6	12.5	15.3	8.2	6.8	10.3	10.5	14.3	12.1	10.0
OECD										
AVRUPA	3.1	4.7	9.4	8.2	8.5	9.0	7.5	9.5	9.8	9.6
TOPLAM										
OECD	3.1	4.9	7.8	6.0	6.3	6.7	5.8	8.3	8.5	8.2

Tablo 2: OECD Ülkelerinde İşsizlik Oranları(%)

Kaynak: OECD(2004), Economic Outlook, Paris, <http://www.oecd.org>, OECD Economic Outlook, No.77.May 2005 ve 2005 sonrası <http://www.stats.oecd.org>

Tablo 2’de bazı OECD ülkelerinde ve Türkiye’de 1960’ların sonlarından günümüze işsizlik oranındaki gelişmeler sergilenmektedir. Buna göre gerek OECD Avrupa ortalaması gerekse OECD ortalaması zamanla yükselme seyri içinde olmuştur. İşsizlik oranlarına bakıldığında da, bazı dönemlerdeki düşüşlere karşın genel olarak yükseldiği görülmektedir. Türkiye’de ise her ne kadar veri sorunlarının devam etmesi, eksik istihdam, mevsimlik işçi ve çalışma ümidini kaybedenler gibi unsurlardan dolayı bu oranların görüldüğünden daha yüksek olduğu bilinmektedir.

OECD ülkelerinde işsizlik oranları kriz öncesinde 2007 yılında 5,8 iken 2011 yılında %8,2’ye yükselmiştir. Bu dönemde Almanya(%7,6-%6,0), ve Türkiye(%11,2-%10,0)dışında bütün OECD ülkelerinde işsizlik oranları yükselmiştir. 2009 yılında Türkiye’de işsizlik oranları%14,3 seviyelerini görmüştür.

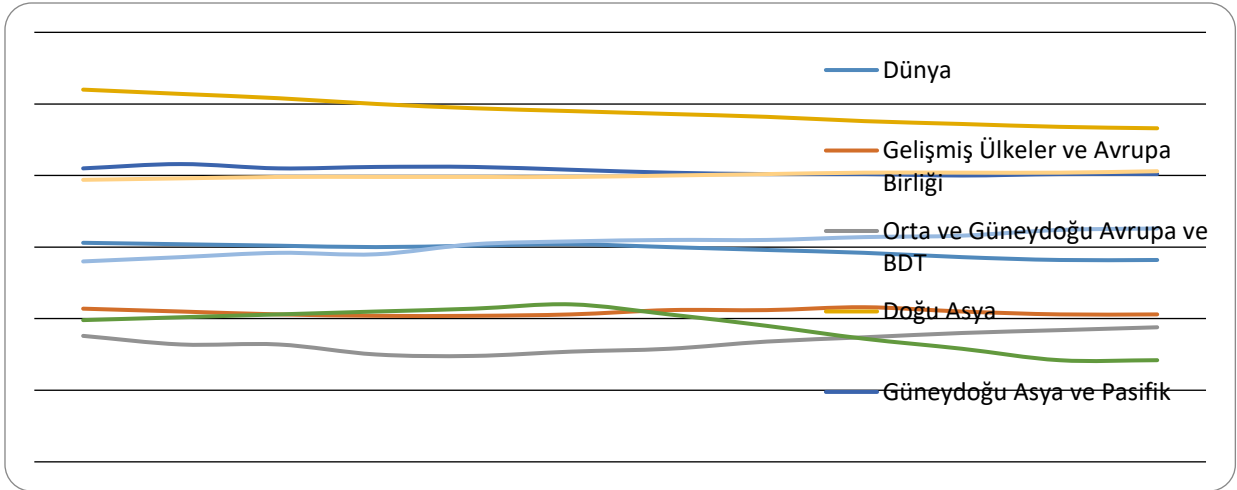
2.2. Dünya ve Türkiye’de İşgücü Piyasası

2.2.1. Dünya da işgücü piyasası

Yıllar	Dünya	Gelişmiş Ülkeler ve AB	Orta ve Güneydoğu Av. ve BDT	Doğu Asya	Güneydoğu Asya ve Pasifik	Güney Asya	Latin Amerika	Orta Doğu	Kuzey Afrika	Sahra Altı Afrika
2000	65.3	60.7	58.8	76	70.5	59.9	64	46	48.4	69.7
2001	65.2	60.5	58.2	75.7	70.8	60.1	64.3	46.2	47.8	69.8
2002	65.1	60.3	58.2	75.4	70.5	60.3	64.6	46.5	47.5	69.9
2003	65	60.2	57.5	75	70.6	60.5	64.5	46.9	48.1	69.9
2004	65.1	60.2	57.4	74.7	70.6	60.7	65.2	47.4	48.5	69.9
2005	65.2	60.3	57.7	74.5	70.4	61	65.4	47.9	48.8	69.9
2006	65	60.6	57.9	74.3	70.2	60.3	65.5	47.6	48.3	70
2007	64.8	60.6	58.4	74.1	70.1	59.5	65.5	47.5	48.7	70.1
2008	64.6	60.8	58.7	73.8	70.1	58.6	65.7	47.5	48.8	70.2
2009	64.3	60.5	59	73.6	70	57.9	65.8	47.5	48.8	70.2
2010	64.1	60.3	59.2	73.4	70.1	57.1	66.2	47.5	48.8	70.2
2011	64.1	60.3	59.4	73.3	70.1	57.1	66.3	47.5	48.9	70.3

Tablo 3: Dünyada İşgücüne Katılım Oranları(%)

Kaynak: ILO Global Employment Trends 2012, s.96

Şekil 8: Dünyada İşgücüne Katılım Oranları(%)

Kaynak: ILO Global Employment Trends 2012, s.96

Dünyada işgücüne katılma oranları 2000 yılından günümüze genel olarak incelendiğinde bir düşme eğilimi söz konusu olduğu gözlemlenebilmektedir. 2000 yılında %65,3 olan oran, 2011 yılında %64,1'e gerilediği görülmektedir. Bölgesel olarak gelişmiş ülkeler ve AB, Doğu Asya

ve Güney Asya ülkelerinde işgücüne katılım oranı azalırken, Latin Amerika, Orta Doğu ülkelerinde ise artışların olduğu görülmektedir.

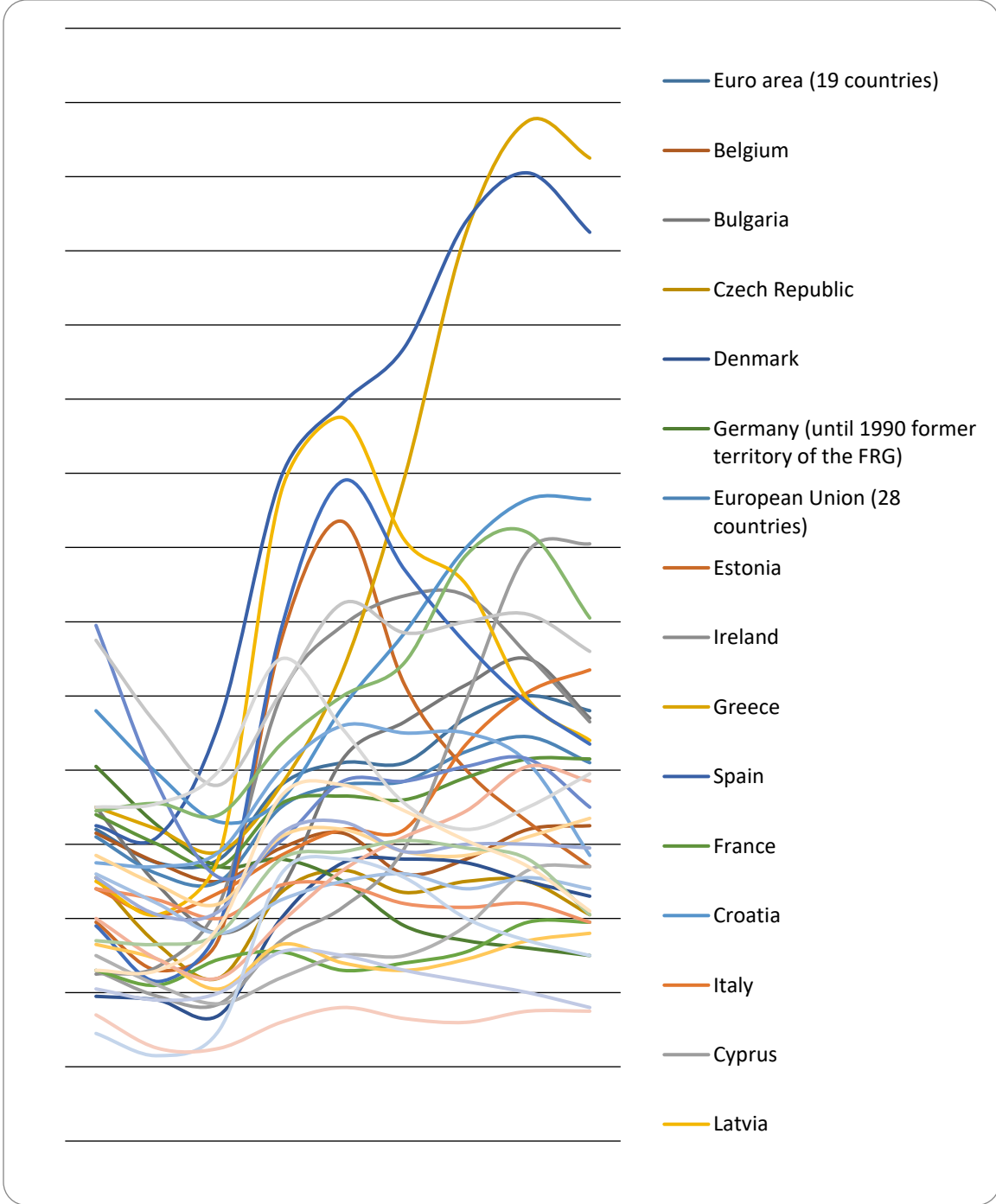
YEARS	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Euro area (19 countries)	8.4	7.5	7.6	9.6	10.2	10.2	11.4	12	11.6
Belgium	8.3	7.5	7	7.9	8.3	7.2	7.6	8.4	8.5
Bulgaria	9	6.9	5.6	6.8	10.3	11.3	12.3	13	11.4
Czech Republic	7.1	5.3	4.4	6.7	7.3	6.7	7	7	6.1
Denmark	3.9	3.8	3.4	6	7.5	7.6	7.5	7	6.6
Germany (until 1990 former territory of the FRG)	10.1	8.5	7.4	7.6	7	5.8	5.4	5.2	5
European Union (28 countries)	8.2	7.2	7	9	9.6	9.7	10.5	10.9	10.2
Estonia	5.9	4.6	5.5	13.5	16.7	12.3	10	8.6	7.4
Ireland	4.5	4.7	6.4	12	13.9	14.7	14.7	13.1	11.3
Greece	9	8.4	7.8	9.6	12.7	17.9	24.5	27.5	26.5
Spain	8.5	8.2	11.3	17.9	19.9	21.4	24.8	26.1	24.5
France	8.8	8	7.4	9.1	9.3	9.2	9.8	10.3	10.3
Croatia	11.6	9.9	8.6	9.2	11.7	13.7	16	17.3	17.3
Italy	6.8	6.1	6.7	7.7	8.4	8.4	10.7	12.1	12.7
Cyprus	4.6	3.9	3.7	5.4	6.3	7.9	11.9	15.9	16.1
Latvia	7	6.1	7.7	17.5	19.5	16.2	15	11.9	10.8
Lithuania	5.8	4.3	5.8	13.8	17.8	15.4	13.4	11.8	10.7
Luxembourg	4.6	4.2	4.9	5.1	4.6	4.8	5.1	5.9	5.9
Hungary	7.5	7.4	7.8	10	11.2	11	11	10.2	7.7
Malta	6.8	6.5	6	6.9	6.9	6.4	6.3	6.4	5.9
Netherlands	5	4.2	3.7	4.4	5	5	5.8	7.3	7.4
Austria	5.3	4.9	4.1	5.3	4.8	4.6	4.9	5.4	5.6
Poland	13.9	9.6	7.1	8.1	9.7	9.7	10.1	10.3	9

Portugal	8.9	9.1	8.8	10.7	12	12.9	15.8	16.4	14.1
Romania	7.2	6.4	5.6	6.5	7	7.2	6.8	7.1	6.8
Slovenia	6	4.9	4.4	5.9	7.3	8.2	8.9	10.1	9.7
Slovakia	13.5	11.2	9.6	12.1	14.5	13.7	14	14.2	13.2
Finland	7.7	6.9	6.4	8.2	8.4	7.8	7.7	8.2	8.7
Sweden	7.1	6.1	6.2	8.3	8.6	7.8	8	8	7.9
United Kingdom	5.4	5.3	5.6	7.6	7.8	8.1	7.9	7.6	6.1
Iceland	2.9	2.3	3	7.2	7.6	7.1	6	5.4	5
Norway	3.4	2.5	2.5	3.2	3.6	3.3	3.2	3.5	3.5
Turkey	9	9.1	10	13	11.1	9.1	8.4	9	9.9
United States	4.6	4.6	5.8	9.3	9.6	8.9	8.1	7.4	6.2
Japan	4.1	3.8	4	5.1	5	4.6	4.3	4	3.6

Tablo 4: Dünya’da İşsizlik Oranları(%)

Kaynak: Eurostat

IMF’in 2013 Ekim ayında açıkladığı rapora göre dünyada ekonomik büyüme 2007 yılında %4 seviyelerinde seyrederken, krizin ardından 2008 yılında %1,5 seviyelerinde kalmıştır.2009 yılında krizin tüm dünyaya yayılması sonucu büyümenin aksine %2,2 oranında küçülme yaşanmıştır. Ekonomik büyümenin negatif seyir izlemesi işsizlik rakamlarını da ciddi oranda etkilemiştir. Kriz öncesindeki işsizlik oranlarına dönmek bir tarafa, işsiz kalma süresi kriz öncesine göre iki katına çıkmıştır işsiz kalma süresi. 34 ülkeden oluşan OECD bölgesinde işsizlik oranlarını gözlemlediğimiz de 2008 yılında %6,1 olan işsizlik oranı 2009 yılında %8,3 çıkmış, inişli çıkışlı bir süreçten sonra 2012 yılında bu oran %8,2 oranında gerçekleşmiştir. Aynı durum EURO Bölgesi ülkeleri içinde geçerlidir. Kriz öncesi %7,1 olan işsizlik oranı bir sonraki sene %9 seviyelerine yükseldiği görülerek bu oran gittikçe artarak 2013 yılında %11 seviyelerine dayandığı görülmektedir. ABD’de ise 2012 yılına göre işsizlik oranları %0,7 puanlık bir düşüşle 2013 yılında %7,4 oranında gerçekleşmekte olduğu görülmektedir. Eurostat’ın yıllık sonuçlarına göre AB-28 için 2012 yılında %10,4 olan işsizlik oranı, 2013 yılında %10,8’e yükselmektedir. EURO bölgesi için işsizlik rakamlarına baktığımızda ise 2013 yılında %12 olduğu görülürken 2014 Haziran ayında %11,5 olarak görülmektedir.

Şekil 9: Dünya'da İşsizlik Oranları(%)

Kaynak: Eurostat

2.2.2. Türkiye'de İşgücü Piyasası

Türkiye 70 milyonun üzerinde nüfusu ve tüm zorluklara rağmen ayakta kalabilmiş ekonomisi ile içinde bulunduğu coğrafyanın en büyük ve güçlü ülkelerinden biridir. Türkiye özellikle

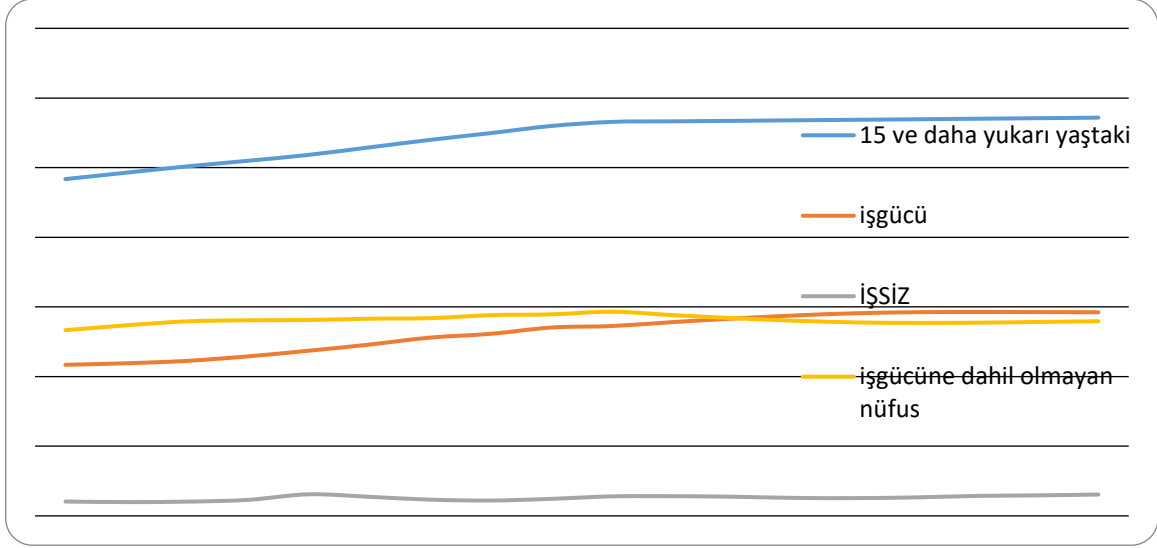
Avrupa’da genç ve kalabalık nüfusu ile dikkatleri üzerine çeken bir ülkedir. TÜİK verilerine göre Türkiye nüfusu, 2014 yılında 77 milyon 695 bin 904 kişiye ulaşmakta ve bir önceki yıla göre 1 milyon 28 bin 40 kişi artmış olmaktadır. Ancak nüfus ve aktif nüfustaki bu artış işgücü ve istihdama aynı oranda yansımamıştır(www.tuik.gov.tr).

Türkiye’de işgücünün temel özelliklerini ve istihdamın genel yapısını değerlendirebilmek için işgücü piyasasının arz yönüne ilişkin en kapsamlı verilerin TÜİK’in Sürekli Hane Halkı İşgücü Anketi Sonuçlarından elde edilmektedir. Bu bağlamda yayınlanmakta olan işgücüne katılma oranı, istihdam oranı ve işsizlik oranı gibi veriler işgücü piyasasının değerlendirilmesinde kullanılan en temel verileri oluşturmaktadır. Aşağıdaki tablolardan Türkiye’nin en temel işgücü piyasası göstergelerini inceleyebiliriz.

Yıllar	15 ve yukarı yaştaki	İşgücü	İşsiz	İşgücüne dahil olmayan nüfus
2005	48,356	21,691	2,058	26,665
2006	49,275	21,913	1,98	27,362
2007	50,177	22,253	2,044	27,925
2008	50,982	22,899	2,295	28,083
2009	51,833	23,71	3,095	28,124
2010	52,904	24,594	2,737	28,31
2011	53,985	25,594	2,328	28,391
2012	54,961	26,141	2,204	28,82
2013	55,983	27,047	2,445	28,936
2014-0 CAK	56,571	27,261	2,805	29,31
2014-ŞUBAT	56,648	27,824	2,825	28,824
2014- MART	56,718	28,33	2,747	28,388
2014- NİSAN	56,795	28,773	2,579	28,022
2014- MAYIS	56,869	29,089	2,551	27,78
2014- HAZİRAN	56,946	29,24	2,654	27,706
2014- TEMMUZ	57,021	29,276	2,867	27,745
2014- AĞUSTOS	57,098	29,257	2,944	27,841
2014-EVLÜL	57,175	29,233	3,064	27,942

Tablo 5: Türkiye İşgücü Piyasasında Temel Göstergeler(BİN)

Kaynak : Tuik (Tuik.Gov.Tr)

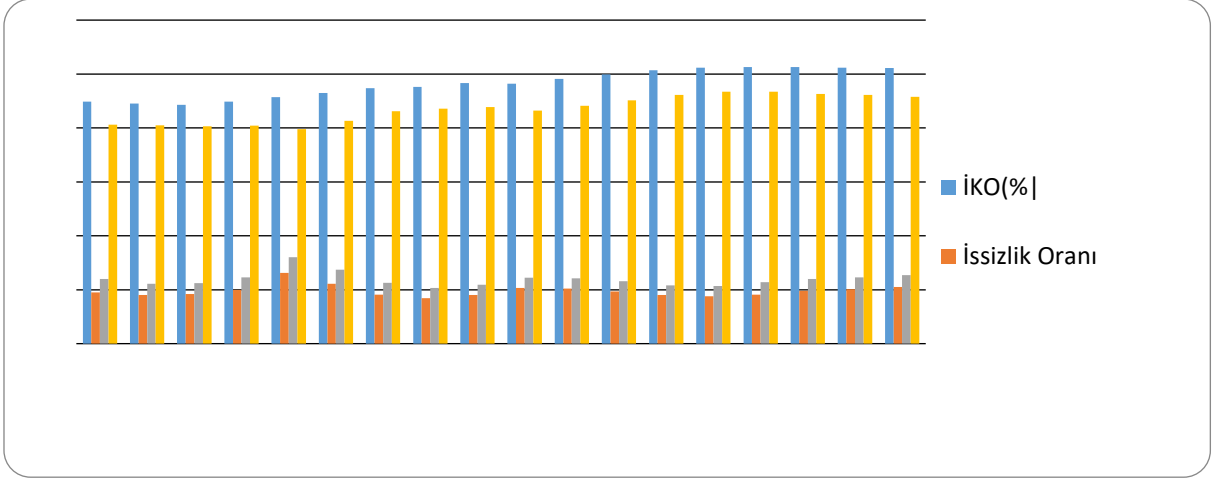
Şekil 10: Türkiye İşgücü Piyasasında Temel Göstergeler(BİN)

Kaynak: Tuik (Tuik.Gov.Tr)

Yıllar	İko(%)	İşsizlik oranı (%)	Tarım dışı işsizlik Oranı (%)	İstihdam Oranı (%)
2005	44.9	9.5	12	40.6
2006	44.5	9	11.1	40.5
2007	44.3	9.2	11.2	40.3
2008	44.9	10	12.3	40.4
2009	45.7	13.1	16	39.8
2010	46.5	11.1	13.7	41.3
2011	47.4	9.1	11.3	43.1
2012	47.6	8.4	10.3	43.6
2013	48.3	9	10.9	43.9
2014-0 CAK	48.2	10.3	12.2	43.2
2014-ŞUBAT	49.1	10.2	12.1	44.1
2014- MART	49.9	9.7	11.6	45.1
2014- NİSAN	50.7	9	10.8	46.1
2014- MAYIS	51.2	8.8	10.7	46.7
2014- HAZİRAN	51.3	9.1	11.1	46.7
2014- TEMMUZ	51.3	9.8	12.0	46.3
2014- AĞUSTOS	51.2	10.1	12.3	46.1
2014-EVLÜL	51.1	10.5	12.7	45.8

Tablo 6: Türkiye İşgücü Piyasasında Temel Göstergeler

Kaynak: TÜİK (tuik.gov.tr)

Şekil 11: Türkiye İşgücü Piyasasında Temel Göstergeler

Kaynak: TÜİK (tuik.gov.tr)

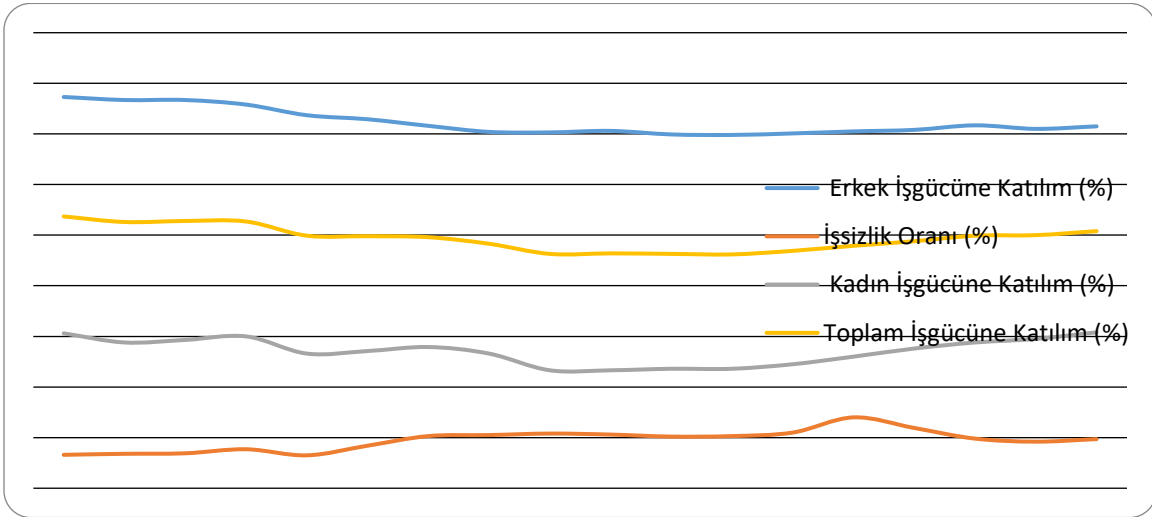
İstihdam oranı açısından Türkiye'nin durumuna baktığımızda, 2005 yılındaki %40,6'lık orandan sonra düşüşe geçerek 2008 yılında %40,4 oranına 2009 yılında küresel krizin etkisiyle %39,8 oranında gerçekleştiği görülmektedir. Sonraki yıllarda istihdam oranında ciddi artışların olduğu görülmekte 2014 yılında %43,9 oranlarına yükselmektedir.

İşsizlik oranının Türkiye'deki seyri incelendiğinde, 2005 yılından 2009 yılları arasında işsizlik oranı %9-10 civarında dalgalı bir seyir izlediği görülmektedir. Krizin etkisiyle ülkemizde de işsizlik oranında yükselme gözlenmiştir. 2009 yılında bu oran %13,1 seviyelerine kadar çıkmıştır. Kriz sonrasında uygulamaya konulan politikalar ile işsizlik oranında azalmalar yaşanmıştır. 2012 yılında %8,4 seviyelerine kadar gerilemiştir. 2013 yılı verilerine göre ise işsizlik yaklaşık olarak 0,7 puanlık bir artış ile %9 seviyelerine yükselmiştir.

YIL	Erkek İşgücüne Katılım (%)	İşsizlik Oranı (%)	Kadın İşgücüne Katılım (%)	Toplam İşgücüne Katılım (%)
1996	77,3	6,6	30,6	53,7
1997	76,7	6,8	28,8	52,6
1998	76,7	6,9	29,3	52,8
1999	75,8	7,7	30	52,7
2000	73,7	6,5	26,6	49,9
2001	72,9	8,4	27,1	49,8
2002	71,6	10,3	27,9	49,6
2003	70,4	10,5	26,6	48,3
2004	70,3	10,8	23,3	46,3
2005	70,6	10,6	23,3	46,4
2006	69,9	10,2	23,6	46,3
2007	69,8	10,3	23,6	46,2
2008	70,1	11	24,5	46,9
2009	70,5	14	26	47,9
2010	70,8	11,9	27,6	48,8
2011	71,7	9,8	28,8	49,9
2012	71	9,2	29,5	50
2013	71,5	9,7	30,8	50,8

Tablo 7: Türkiye'deki İşgücüne Katılım Oranları

Kaynak: TÜİK (tuik.gov.tr)

Şekil 12: Türkiye'deki İşgücüne Katılım Oranları

Kaynak: TÜİK (tuik.gov.tr)

Ülkemizdeki işgücü piyasalarına bakıldığında işgücünde yıllar itibari ile ciddi bir artış yaşanmamıştır. İşgücünün cinsiyet olarak dağılımına bakıldığında erkek işgücünün kadın işgücüne nazaran önemli bir ağırlığa sahip olduğu görülmektedir. 1988 yıllarında %57,5 olan işgücüne katılım oranı, 2000'li yıllara gelindiğinde %48'lere gerilemiştir. İşgücüne Katılma oranı, işgücünün aktif nüfus içindeki göreceli ağırlığını verir bizlere. Diğer bir deyişle, istihdam edilmiş ya da işsiz olarak işgücü piyasası ile bağlantısı olanların önemini vurgular. Şöyle ki geri kalanların, yani işgücüne dahil edilmeyenlerin, işgücü piyasası ile bir bağlantılarının olmadığı varsayılır. İşgücüne katılma oranlarının yükselmesi, işgücü piyasasıyla bağlantısı olanların, dolayısıyla üretken kabul edilenlerin sayısındaki artışı temsil etmektedir (Lordoğlu vd,1993:43-44).

2.3. Küreselleşmenin İstihdam Üzerindeki Etkileri

İkinci Dünya Savaşından sonra ekonomik canlanma için yoğun işgücüne ihtiyaç duyan ve bunun çözümü olarak yabancı ülkelerden işgücü karşılayan ülkelerde, 1970'li yıllarda yaşanan ekonomik krizlerin ardından Neo-liberal politikalar önem kazanmış ve küreselleşmenin etkisiyle de işsizlik son yılların en büyük ekonomik ve sosyal sorunlarından biri olmuştur. Örneğin 1960-1973 döneminde, İngiltere, Fransa, Almanya ve İtalya'da işsizlik oranı ortalama%2,3 civarındayken, 1973-1990 döneminde %6,8, 1990-2000 dönemi için %9,4 olarak gerçekleşmiştir(www.bls.gov)

Bu yüksek ve kalıcı işsizliğin sebebi olarak; işgücü arz ve talebiyle ilişkili olarak demografik değişiklikler, teknoloji yoğun üretim, mal piyasasındaki rekabet ve sermaye hareketlerindeki artışların etkili olduğu ileri sürülmektedir.

1980 sonrası gerçekleşen ekonomik duraklama sonucu etkisini gösteren Neo-liberal politikalara yöneliş, piyasaları genişletmek için uluslararası ticaretin serbestleşmesinin de önünü açmıştır. 1980-1982 yıllarında ortaya çıkan ekonomik durgunluk, işsizlik oranlarının 1929 Ekonomik Buhranından daha yüksek seviyelerde görünmesine ve birçok sektörde istihdam oranlarının değişmesine neden olmuştur. Ayrıca bu dönemde artan uluslararası rekabet birçok ülkede işgücünün yeniden yapılanmasını ve esnek istihdamı zorunlu hale getirmiştir. Yine bu dönemde uluslararası rekabet, petrol ve enerji fiyatlarındaki hızlı artışlardan dolayı şirketler büyük ölçüde zarar etmiş ve buna bağlı olarak işçi çıkarmışlardır (Şenkal, 2005: 515-516).

Günümüzde yaşanan değişim ve dönüşüm sürecinde, işsizlik artışı ve istihdamın azalması sosyal devletin önemli bir unsurunu oluşturmaktadır. İşsizlik gelişmiş ülkelerden yeni gelişen

ülkelere varıncaya kadar tüm dünya ülkeleri için küresel bir sorun olarak görülmektedir. Sermayenin sınırsız hareketliliğinin, teknolojik gelişmelerin ve işgücü piyasalarının bölgesel de olsa küreselleştiği halde günümüzde uygulanmakta olan Neo-liberal politikalar, işsizliği hem sistemin işleyişi için normal görmekte hem de sorunun çözümü için gerekli çözüm yollarını içerisinde barındırmamaktadır (Koray, 2005: 213).

Dünya’da işsizliğin artış sebebi olarak bazı görüşler, katı işgücü piyasası düzenlemeleri olarak görmekte. Bu düşünceye göre iş güvencesi, sosyal güvenlik, asgari ücret ve cömert işsizlik yardımları gibi sosyal devletin önemli görevleri işsizliğin sebebi olarak görülmektedir. 1980’li yıllardan beri uygulanmakta olan Neo-liberal iktisat politikalarına göre, iş yasalarındaki koruyucu hükümlerden dolayı birçok ülkede işsizlik oranları artmaktadır. Bu görüşü savunmayanlar ise, 1980 yılları sonrasında gerçekleşen talep yetersizliği, teknolojik değişim ve gelişimler ve uluslararası rekabetin hızla artması gibi küreselleşmenin ekonomik büyüme üzerindeki olumsuz sonuçların istihdamı olumsuz etkilediğini savunmuşlardır (Ekin, 2001:8).

1980 sonrasında, küresel rekabet ve artan işsizlik hükümetleri hoş olmayan iki durum arasında tercih yapmaya itmiştir. Bu tercihlerden ilki, önemli ölçüde gelir adaletsizliğine sebep olan esnek bir işgücü piyasası düzenlemelerini oluşturmuş. Diğeri ise işsizlik oranlarını artıran katı işgücü piyasası düzenlemeleri olmuştur. Bu iki durum hükümetleri eşitsizlik ve işsizlik arasında bir tercih yapmaya itmiştir (Modigliani ve diğerleri, 1998:3).

Dünyada katı ve esnek işgücü piyasası düzenlemeleri yönüyle “Anglosakson” ve “Kıta Avrupası” olmak üzere iki yaklaşım bulunmaktadır. ABD ve İngiltere’nin en önemli parçası olduğu Anglosakson yaklaşımı, genelde esnek, az güvenceli, rekabetçi ve performansa dayalı, liberal bir çalışma hayatı düşüncesi hakim olmaktadır. Almanya ve Fransa’nın başını çektiği Kıta Avrupası yaklaşımı ise, rekabet gücü sosyal devlet gerekleri korunarak artırılmaya çalışılmaktadır. Fakat AB’de önemli ve belirleyici rol oynayan Almanya ve Fransa da işsizliğin, rekabet edememenin maliyetleri arttıkça, Anglosakson Model’e doğru kaymaya başladığı işgücü piyasası reformlarına bakılarak söz edilebilir (Tınar, 2002).

Küreselleşme ile birlikte, Neo-liberal politikalar ekseninde birçok gelişmiş ve gelişmekte olan ülke, artan rekabet baskısı ve işsizliğe çözüm bulmak amacıyla işgücü piyasasında reformlar yapmaktadır. Bu reformların başlıcaları:

- I. İşsizlik sigortası ve yardım programlarının sınırlandırılması,
- II. İşsizlik ödemelerinin aktif istihdam politikaları ile birleştirilmesi,

- III. Asgari ücretin kaldırılması ve diğer işgücü maliyetlerinin düşürülmesi,
- IV. Sendikaların etkinliğinin sınırlandırılması ve toplu pazarlığın merkezi düzeyden âdem-i merkezi düzeye çekilmesi olarak sıralanmaktadır (Görmüş, 2009:3).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KÜRESELLEŞMENİN OECD ÜLKELERİ ÜZERİNDE İSTİHDAMA ETKİSİ

3.1. Küreselleşmenin OECD Ülkeleri Üzerinde İstihdama Etkisi

Dünyanın önde gelen ticaret gücü olan Avrupa Birliği, küresel ithalat ve ihracatın %20'sini oluşturuyor ve ticaretin gelişebileceği koşullar yaratmaya büyük bir ilgi duyuyor. OECD ve Avrupa Birliği, uluslararası ticaret müzakerelerinde adil ticarete yönelik ve DTÖ (Dünya Ticaret Örgütü) aracılığıyla küreselleşmeyi sağlamaya çalışan önde gelen bir oyuncudur

3.1.1. Genel Olarak Etkisi

Avrupa entegrasyonunun temel ilkesi üye devletlerarasında serbest ticaret olmuştur ve ülkeler arasındaki engellerin kademeli olarak kaldırılması yoluyla Avrupa Birliği, insanlar, mallar, hizmetler ve sermayenin içinde özgürce hareket ettiği bir yer olmuştur. Küreselleşme hem zengin hem de fakir olmak üzere giderek daha fazla sayıda ülkenin katıldığı anlamına geliyor.

Dünya ekonomisi bu süreçte dünya ticaretinin kalıbını değiştiriyor ve giderek günlük yaşamlarımızı etkiliyor. Bununla birlikte, küreselleşme ticaretin ötesine geçiyor. Bu ülkelerin, malların, hizmetlerin, kişilerin ve teknolojilerin serbest dolaşımına izin vermek için birbirleriyle daha geniş temas kurmaları anlamına geliyor.

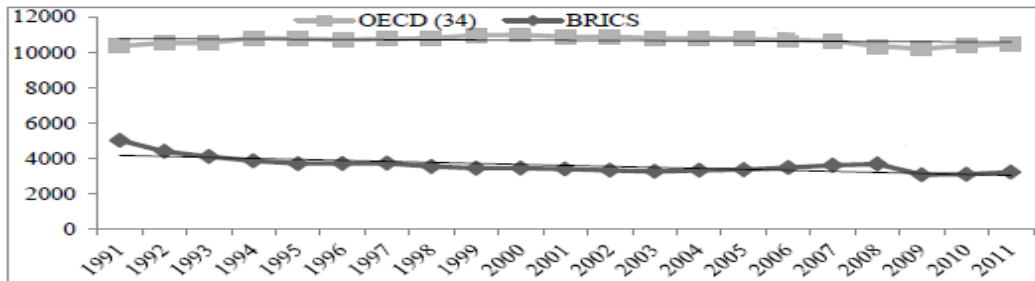
Küresel ekonominin emek verimlilik düzeyi (LP) modelinin durumu Tablo 8'de sunulmaktadır. İşgücü verimliliği seviyesi, üretim faaliyetinde bulunan istihdam başına GSYİH olarak tanımlanmaktadır. Dünya ekonomisinin emek verimliliği, 1991-92'de 10,4 bin, sırasıyla 2001-02 ve 2011-12 yıllarında sırasıyla 11.7 ve 13'e yükselmiştir. İşgücü verimliliği seviyesi, dünya ekonomisindeki bölgeler arasında değişir. Dünya ekonomisinin emek üretkenliği OECD ve Avrupa üye ülkelerden çok daha düşüktür. OECD ekonomilerinin işgücü verimliliği diğer bölgeler arasında en yüksek düzeydedir. Ayrıca, emek verimliliği bölgeler arasında da değişir. Örneğin, Avrupa'da emek verimliliği 41,00 bin, tüm Avrupa Üyeleri için ise 34,2 bin. Benzer şekilde, emek verimliliği seviyesi de OECD bölgelerinde farklılık göstermektedir(Mallick, Globalisation and Labor Productivity in OECD Regions, 2013).

LP (in 000)	1991	2001	2011
World	10.4	11.7	13.0
Euro area	41.0	47.7	49.4
European Union	34.2	41.7	44.7
OECD members	43.4	51.2	55.2

Tablo 8: Küresel Ekonomideki İşgücü Verimliliği (LP)

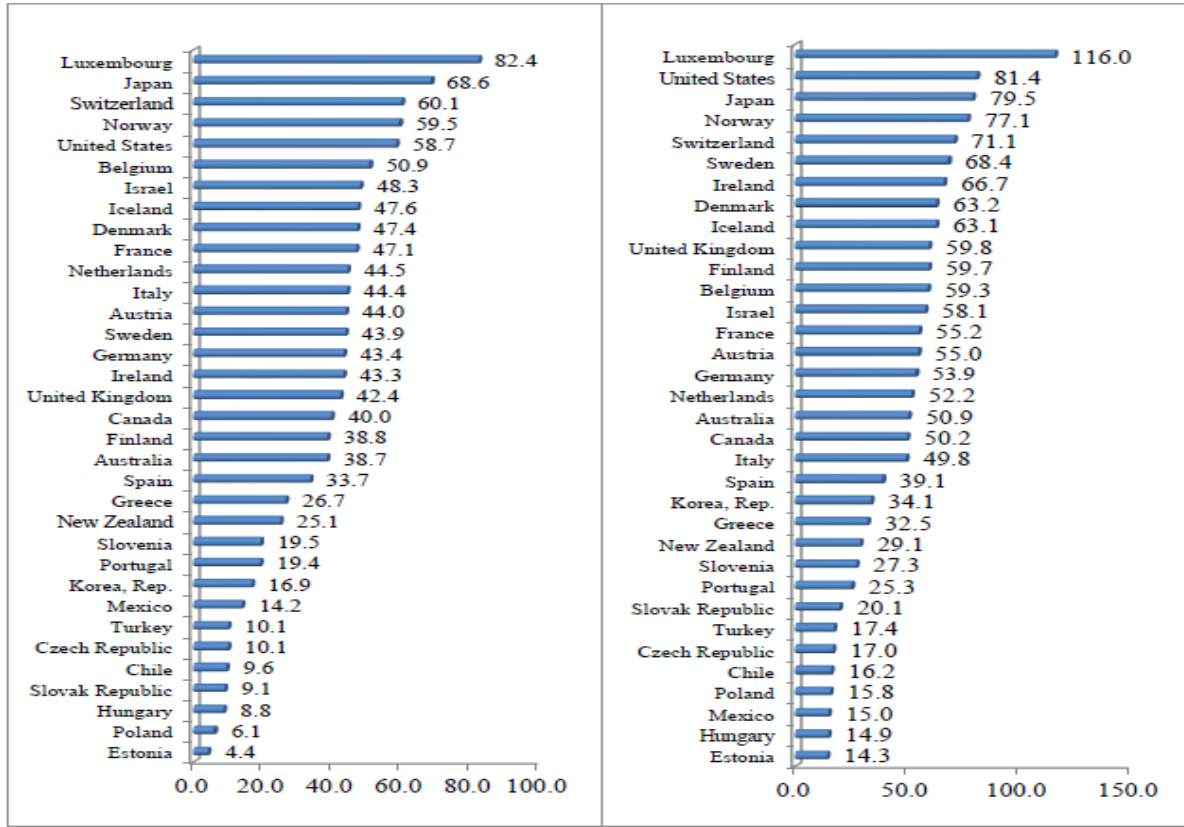
Kaynak: Mallick, Globalisation and Labor Productivity in OECD Regions, 2013

1991-92 ve 2011-012 dönemlerinde OECD ülkelerinin işgücü verimliliği seviyeleri grafik 24’te sunulmuştur. OECD ülkeleri arasında yüksek verimlilik çeşitliliği olduğu gözlenmektedir. Lüksemburg, 2011-12 döneminde işgücü verimliliği açısından birinci sırayı alırken onu ABD, Japonya, Norveç, İsviçre ve diğerleri izledi. Estonya, Macaristan, Meksika, Polonya ve Şili ve diğerleri 2011-12 döneminde verimlilik açısından dip seviyededir. Bununla birlikte, 1991-92 döneminden 2011-12 yıllarına kadar verimlilik bakımından ülkelerin saflarında önemli bir değişiklik olmadığı görülmektedir. Değişiklik ilk 17 ülkede (yani OECD ülkelerinin%50’si) gerçekleşir. Kalan 17 ülke verimlilik açısından alt yarısında kalmaya devam ediyor. Sonuç olarak, bu çalışma döneminde OECD ülkelerinde emek verimliliğindeki eşitsizlik azalmamıştır. OECD ülkelerinin emek verimliliğindeki eşitsizlik, grafik 24’te BRICS (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika) ülkeleriyle çizilmiş ve karşılaştırılmıştır. Eşitsizlik, 34 ülke arasındaki emek verimliliğinin standart sapması olarak ölçülür. Grafik, OECD ülkelerindeki eşitsizliğin BRICS ülkelerinkinden daha yüksek olduğunu göstermektedir. Hem OECD hem de BRICS’de eşitsizlik eğiliminin olumsuz olduğunu görmek önemlidir, bu da OECD ülkeleri arasındaki eşitsizliğin azaldığını göstermektedir. Bununla birlikte, OECD ve BRICS bölgelerindeki eşitsizlik eğilimlerinde büyük fark vardır. OECD bölgesindeki eşitsizliğin azalma oranı BRICS ülkelerinden çok daha yavaştır.

Grafik 24: Emek verimliliğinin eşitsizlik eğilimleri

Kaynak: Mallick, Globalisation and Labor Productivity in OECD Regions, 2013

Grafik 25: 1991-92 ve 2011-12 yılları arasında işgücü verimliliği seviyesi

Kaynak: Mallick, Globalisation and Labor Productivity in OECD Regions, 2013

OECD ülkelerinde yıllık emek verimliliği artışı Tablo 9'da sunulmaktadır. 1991-2011 yılları arasındaki verimlilik artışı %1,2'dir. 1991-2001 döneminde verimlilik artışı %1,7, 2001-2011 döneminde ise %0,8'e geriledi; bu durum, son OECD ve gelişmiş ülkelerdeki finansal durgunluklara bağlı olabilir. İşgücü verimliliği seviyesi bakımından ön planda olan Estonya, 1991-2011 yılları arasında en yüksek emek verimliliğini elde etti. 1991-1992 yılları arasındaki verimlilik seviyeleri ile 1991-2011 dönemindeki emek verimliliği arasındaki basit ilişki -0.59 olarak bulunmuştur. Bu korelasyon katsayısı, düşük üretkenlikle ülkelerin yüksek üretken ülkelerden daha yüksek bir verimlilik artışı sağladığını göstermektedir. Bununla birlikte, OECD'deki üretkenlik artışı, bu çalışma dönemleri boyunca dünya ekonomisinden daha yüksektir.

Country	1991-2001	2001-2011	1991-2011
Luxembourg	3.1	0.4	1.7
United States	1.9	1.4	1.6
Japan	0.8	0.7	0.7
Norway	2.3	0.3	1.3
Switzerland	0.9	0.8	0.8
Sweden	2.7	1.8	2.2
Ireland	3.1	1.2	2.2
Denmark	2.1	0.8	1.4
Iceland	1.4	1.4	1.4
UK	2.4	1.0	1.7
Finland	2.9	1.4	2.2
Belgium	1.3	0.3	0.8
Israel	1.2	0.6	0.9
France	1.3	0.2	0.8
Austria	1.6	0.6	1.1
Germany	1.7	0.5	1.1
Netherlands	0.8	0.8	0.8
Australia	1.8	0.9	1.4
Canada	1.9	0.4	1.1
Italy	1.8	-0.7	0.6
Spain	0.9	0.6	0.7
Korea, Rep.	4.0	3.1	3.5
Greece	1.2	0.8	1.0
New Zealand	1.3	0.1	0.7
Slovenia	1.4	1.9	1.7
Portugal	1.9	0.8	1.3
Slovak Republic	4.3	3.6	4.0
Turkey	2.0	3.5	2.7
Czech Republic	2.4	2.8	2.6
Chile	4.3	1.0	2.6
Poland	6.9	2.6	4.8
Mexico	0.3	0.3	0.3
Hungary	3.3	1.9	2.6
Estonia	8.6	3.2	5.9
OECD	1.7	0.8	1.2
World	1.2	1.1	1.1

Tablo 9: OECD'de İşgücü Verimliliği Büyümesi (%)

Kaynak: The World Bank

3.1.2. Özel Olarak Etkisi

3.1.2.1. A.B.D. Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Genel olarak bakıldığında, Amerikalılar, küreselleşmenin pozitif ve negatif etkileri olduğunu ve olumlu olanın pozitif ve negatif etkilerin bir miktarının orta derecede negatif etkilerden daha fazla olduğunu düşünüyor görünmektedir. Çoğunluk genel olarak küreselleşmeyi negatiften daha pozitif olarak görüyor. Çoğunluk, küreselleşmeyi ekonomi, Amerikan ticareti ve tüketiciler için oldukça olumlu görüyor ancak tutumlar Amerikan işleri ve çevre için daha az olumlu. Son yıllarda küçük bir azınlık, küreselleşme sürecine direnmeyi savunuyor, ancak onu teşvik etme hevesi son yıllarda zayıflamış görünüyor. Kamuoyu, küreselleşme kavramıyla daha fazla aşına görünüyor. Küreselleşme sadece bir ekonomik süreç değil, aynı zamanda dünyanın birbirine giderek daha da bağlı hale geldiği bir süreç olarak değerlerin küresel bağlamda daha fazla odaklanmış hale geldiği ve uluslararası kurumların daha merkezi bir rol oynadığı görülüyor.

Genel olarak, Amerikalılar küreselleşmeyi pozitif ve negatif unsurların bir karışımı olarak görmekte, olumlu öğeler ise olumsuz unsurlardan daha ağır basmaktadır. Küreselleşmeye olumlu yanıtlar, belirli bir sorunda küreselleşmenin nasıl tanımlandığına bağlı olarak değişmekte olup olumsuz yanıtlardan daha fazla olmaktadır (American attitudes: Americans of the World, 2012).

Alman Marshall Fonu tarafından Ekim 2005'de yapılan bir ankette, katılımcıların küreselleşmenin olumlu veya olumsuz görüşlerine sahip olup olmadığını sordu. %46'sı olumlu görüş bildirirken %36'sı olumsuz görüşlere sahip olduklarını belirtti. Ancak, çok olumsuz bir görüşe sahip olanların (%15) çok olumlu görüş olanlarından (% 7) çok daha fazla olduğunu belirtmek gerekir (German Marshall Fund. 2005).

PIPA'nın Ocak 2004 anketinde katılımcılara ekonomi, iletişim, seyahat ve kültür gibi çok geniş bir küreselleşme tanımı verildi. Daha sonra küreselleşmeyi, on tanesinin tamamen negatif olduğu, on tanesinin tamamen pozitif, beşinin eşit derecede pozitif ve negatif olduğu bir ölçek kullanılarak değerlendirilmesi istendi. Ortalama tepki 5.62'dir, PIPA bu soruyu Ekim 1999'da sorduğumda biraz gerileyerek 6.04'lük ortalama bir yanıt bulmuştur.

2004'te 40% küreselleşmeyi 5'in üstünde, sadece %19'u 5'in altına düşürürken %39'u 5'te, yani eşit derecede pozitif ve negatif olarak derecelendirdi. 1999'da yapılan oylamada, %53'lük mütevazı bir çoğunluk, son 5 yılda tutumların hafifçe soğuduğunu öne sürerek, onu 5'in üstünde değerlendirdi.

"Küreselleşme" terimi sorulduğunda ancak bağlam veya tanım olmadığında tutumlar daha olumludur. Eylül 2002'de yapılan Pew anketi, %62'lik çoğunluğun "çok iyi" (%10) veya "biraz iyi" (%52) iyi gibi bir şey olduğunu söyledi. Sadece %23'ü kötü olduğunu söyledi. (PIPA/KN, 2004)

Küreselleşmenin Birleşik Devletler üzerindeki etkisinden bahsedildiğinde açık çoğunluk olumlu bir derece verir. 1998'den beri Chicago Dış İlişkiler Konseyi, küreselleşmeyi "özellikle ekonomimizin dünya genelindeki diğerleriyle olan artan bağlantıları" olarak tanımladığı ve Birleşik Devletler üzerindeki etkisini barındıran bir soru sormuştur. Temmuz 2004'te %64'ü "çoğunlukla iyi", %31'lik kısmı "çoğunlukla kötü", bu sorunun şimdiye kadar ortaya çıkardığı en olumlu sonuç olduğunu belirtti. 2002 ve 1998'de, sırasıyla %56 ve %54, çoğunlukla iyi olduğunu belirtti. 2002'de "çoğunlukla kötü" yanıtları %27, 1998'de %20'dir. "Eşit derecede iyi

ve kötü" cevabını verenler, 1998 ile 2004 yılları arasında %15'den %8'e kadar düştü (Chicago Council on Foreign Relations, 2002).

3.1.2.2. Almanya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Almanlar küreselleşme konusunda kasvetlidir, ancak Almanya küreselleşmenin büyük kazananlarından biridir. Alman kamuoyu ve Alman kanaat önderleri, refahın açık, canlı bir küresel ekonomi için birincil olduğunu anlarlar; ancak çoğu, küreselleşmenin kazançlarının ve zararlarının, Alman toplumunda kesinlikle paylaşılmadığına inanmaktadır. Birçoğu küresel ekonomik değişimin hızını merak ediyor. Yurtdışında kazanılan bir meselenin, evde kaybolan, kazandıkları zenginliğin kaybolabileceği anlamına geldiğinden endişe ediyorlar. Gelecekte küreselleşmenin kazananları, Mannheim, Stuttgart ya da Dortmund'dan ziyade Mumbai, Şangay ve Dubai'de yaşayabileceklerinden endişe ediyorlar (Hamilton ve Quinlan, Germany and Globalization, 2008)

Bu endişeler gerçek, yaygın ve meşrudur. Bunlar, sırasıyla, "Almanya'da yapılan" evde büyüyen sorunlarla daha da kötüye gitmektedir. Nüfus azalıyor ve yaşlanıyor. Bir zamanlar dünya çapında bir atıcı olan Alman eğitim sistemi, Alman yenilik ekonomisinin "Aşıl topuğu" haline gelmiştir. İşsizlik inatla yüksek derecede yüksek ancak on binlerce becerikli iş başvuru sahiplerinin eksikliği yüzünden boşa gitti. Birleşmeden yirmi yıl sonra, doğu Almanya'nın birçok alanı hala mücadele ediyor. Küreselleşme bu sorunları yaratmadı, ancak onları ortaya çıkardı.

Almanya kısmen küreselleşmeyle dünyanın en büyük ve en rekabetçi ekonomilerinden biri olmayı sürdürüyor. Genel olarak, Almanya serbest dolaşımdan ve daha fazla mal ve hizmet akışı, yatırım, sermaye, kişi ve fikirlerden yararlandı. Almanya küresel ekonomiye derinden bağlıdır ve küreselleşmenin sunduğu fırsatları ele geçirmek için güçlü bir konumdadır. Küresel ekonomiyle daha fazla entegrasyon sayesinde Almanya'nın ticaret akışları güçlü kalmış ve tüketim odaklı, hızla gelişmekte olan ülkelere yönlendirilmiştir. Almanya'ya gelen ve Almanya'dan gelen doğrudan yabancı yatırım akışı sağlamdır. Mali küreselleşme küresel sermayenin 7 gün 24 saat yakınındaki hareketi evde yatırım ve büyümeyi teşvik etmek için gerekli fonları sağlamıştır. Almanya'nın küresel kazançları son bir buçuk yılda hızlanarak yatırımlar istihdam yarattı ve milyonlarca Alman işçisinin gelirini artıracaktı. Genel olarak küreselleşme, Almanya'nın gerçek ekonomik büyümesini yükseltti ve yeryüzündeki en müreffeh ülkelerden biri olarak ulusun statüsünü korumaya yardımcı oldu. Alman ekonomisi,

satın alma gücü paritesiyle ölçülen beşinci en büyük ekonomi ve beş ülkenin en büyük oranı ABD, Çin, Hindistan ve Japonya'dan daha fazla olan küresel ekonomiye sıkıca bağlı.

Almanya aynı zamanda dünyanın en çok mal ihracatçısı ve 3. hizmet ihracatçısı. Almanya, dünya nüfusunun sadece %1,5'ini oluşturuyor, ancak son yıllarda Çin, Hindistan ve diğer hızla gelişmekte olan ülkelerin yükselmesine rağmen Alman ürünlerinin maliyeti yükselişe rağmen rekor kırdı. Euro değerini, büyümenin yavaşladığını, enerji ve gıda fiyatlarının yükseldiğini ve küresel finansal krizlerin devam ettiğini bildirdi. Aslında, Çin dışındaki tek büyük ekonomi, dünya ticaretindeki payını arttırmaya devam ediyor. "Made in Germany" hala kalite, güvenilirlik ve yenilikçi mühendislik için dünya çapında bir simgedir.

3.1.2.3. Avustralya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

"Sıfır toplam bir oyun" olarak ticaret kavramı, kurulduğu günden itibaren Avustralya tarafından pratikte yapıldı. Merkantilist teoriye dayanarak, daha fazla satmaya ve diğer ülkelere daha az almaya inandılar (Hill, 2007, 27) ve yabancı yatırım konusunda da kısıtlama vardı. Geniş altın rezervleri ve diğer bol doğal kaynaklar sonucunda 20. yüzyılda merkantilist uygulamalarından dolayı dünyanın en zengin ülkelerinden biriydi (Arnoldy, 2006, 32). Ancak herhangi bir merkantilist uygulama yavaş yavaş işsizliğe ve yüksek enflasyona neden oldu ve bunun sonucunda rekabet avantajını yavaş yavaş kaybettiler (Porter, 1985, 22). Ekonomiyi güçlendirmek için, 1980 başında görevdeki hükümet, korumacılıktan kaçınma kararı aldı ve işletmelerin küresel olarak rekabet etmesini sağladı (Arnoldy, 2006, 33). O zamandan beri Avustralya ekonomisini dış yatırıma açtı ve önemli ölçüde özelleştirdi. Bunun bir sonucu olarak, Avustralya'nın yaşam kalitesi önemli derecede artmıştır. Küreselleşme, yabancı firmalara ve yatırımcılara, buradaki faaliyetlerini daha serbestçe yapmak için, ekonomideki verimsizlikleri ortadan kaldırdı ve pazarı daha rekabetçi ve yenilikçi hale getirerek, sonuçta yaşam standartlarında iyileşmelere yol açtı. Korumacılığın sonu, Avustralya'yı çoğunlukla küreselleşme sürecinin galibi yapmıştır (Arnoldy, 2006,32).

Ekonomi ilerledikçe, ortak öğelerin üretilmesi gibi emek yoğun işler, küreselleşme sayesinde düşük ücretli ülkelere kaymaktadır. Şirketler, artık düşük ücretli bir ülkede kolaylıkla ve ucuza yapılabilen işlerin yüksek ücretli bir ülkede normal imalat işlerini yapmanın mümkün olduğunu söyleyemiyor. Ulaşımındaki gelişmelere bağlı olarak piyasaya kolaylıkla tedarik edilebiliyor. Amighini ve Rebellotti'nin belirttiği gibi, "Son yirmi yılda, geleneksel emek yoğun sektörler-gelişmekte olan ekonomiler endüstrileşmiş ülkeleri emek yoğun malların üreticileri olarak kademeli olarak yerinden çıkardığından, büyük çapta küresel değişiklikler geçiriyor. Sonuç

olarak, sanayi ülkeleri, bu tür malların üretiminde karşılaştırmalı avantajlarını yavaş yavaş kaybediyorlar "(Amighini & Robellotti, 2004,11). İşçilik maliyeti, bir ürünün tüm imalatının büyük bir yüzdesini oluşturduğunda, şirketler, imalatları düşük ücretli ülkelere taşır (Jones, 1996,26). Avustralya ekonomisi bu konuda farklı bir şey yapmadı. Çoğu tüketim malları çok emek yoğun ve düşük teknik beceri gerektirir. Daha önce temel imalat yapan Avustralyalı şirketler, doğrudan yabancı yatırımlar yoluyla ya da düşük ücretli ülkelere taşeron aracılığıyla rekabet avantajı sağlamak için mal üretimlerini dış kaynaklı yapmışlardır. Çoğu tüketici ürünü için en önemli üretim faktörü, Avustralya'da kıt olan ucuz emek olduğundan, yerel olarak kıt faktörden (Heckscher-Ohlin) yapılan ürünleri içe aktaracaktır. Porters rekabet avantajı teorisine ve Heckscher-Ohlin faktör bağışı teorisine dayanarak, Avustralya giderek Çin, Endonezya, Hindistan, Malezya ve Tayland gibi ülkelerdeki tekstil, ayakkabı, kâğıt gibi emek yoğun ürünlerini ithal etmektedir. Avustralya'nın imalat sektörü GSYİH'ya oran olarak, ekonominin tüm önemli sektörlerinin son yüzyıldaki en yüksek oranda daralmasına neden olmuştur.

Avustralya düşük teknoloji imalatını kaybederken, yüksek teknoloji imalat sanayii işleri büyüyor. Karşılaştırmalı üstünlük teorisi, ticaretin bir ulusun karşılaştırma üstünlüğünün iyiliğinin üretiminde uzmanlaşmasına ve karşılaştırmalı dezavantaja sahip malların ithalatına zorladığını belirtmektedir (Carbaugh, 2007,19). Bilgiye dayalı bir ekonomi olarak, uzmanlaşmış ve yüksek teknolojili ürünler tasarlayan ve üreten Avustralyalı firmalar, üretim sektöründe küreselleşme ile en çok fayda sağlamaya başlamışlardır. Örneğin, Avustralya, Boeing'in ABD dışındaki en büyük operasyonlarına sahiptir. Ar-Ge ve satışlarla önemli derecede büyümektedir (Kelly, 2008,48). Yeni imalat felsefesi, tüm önemli pazarlara hizmet etmek, bölgesel bazda üretim yapmak ve nihayetinde altyapı saf maliyet faktörlerinden daha önemli olacaktır; bunlar, global karar vericilerin üretim yer kararlarını nasıl yaptıklarını yeniden düşünürken yönetecekleri temel ilkelerdir (MacCormack Et Al, 1994,16). MacCormack Et Al tarafından belirtildiği gibi ademi merkezîyetçi üretim ve geniş altyapı imkânı, General Motors- Holden'ı Avustralya'yı Arka Tekerlek Sürücüsü (RWD) otomobillerinin tasarımı ve üretimi için mükemmeliyet merkezi olarak kullandı. Global dizayn ve üretim hizalamasında yerini aldı. Holden'in fabrikası Avustralya'daki üretilen araçlarının %50'sini dünyanın diğer pazarlarına ihraç ediyor (Murphy, 2007). Canel ve Das'ın 2002 yılında yayımladıkları Modeling global facility location decisions: integrating marketing and manufacturing decisions makalesine göre, "Üretim tesisleri bulmakla ilgili maliyet, ülkeden ülkeye ve sanayiden sanayiye değişiklik gösterecek. Dahası, üreticilerin küresel piyasalarda hizmet vermeye karar vermeleri durumunda doğrudan ölçülebilecek bazı maliyetler vardır. Bu nedenle, üretimi yeni bir ülkeye

kaydırmadan önce şirketler, en uygun yerleri belirlemek için uygun hesaplamaları yapmalı ve sadece herhangi bir ülkeye girmemelidir. Aynı zamanda, pazarlama ve üretiminin birlikte çalışması gerektiğini akılda tutmak gerekir; bu, bir şirketin başarılı olabilmesi için çok önemlidir, dolayısıyla konumun akıllıca seçilmesi gerekir. RWD araçlarının üretiminde Holden'ın General Motors, uzmanlığı ve tecrübesi gelişmekte olan bir ülkenin düşük maliyetlerinden daha önemli. Bu nedenle, artan maliyet nedeniyle Mitsubishi, Avustralya'daki üretim faaliyetlerini durdurdu; Holden, sürekli olarak iyi performans gösteriyor.

Avustralya çok çeşitli bir ekonomidir ve küreselleşme birçok canlı bir ekonomiyi şekillendirmektedir. Küreselleşme, bir işletmenin hemen her yönü üzerinde bir etkiye sahiptir. Bu son derece rekabetçi pazarda global perspektif göz önüne alınmadan artık hayatta kalacak bir iş yoktur. Sonuç olarak, bir işletmenin pazardaki yaklaşımına ve yabancı ülkelerle olan ilişkiler düzeyine dayanarak, etki farklılık göstermektedir. Ulaştırma ve iletişim düzeylerinin artması, müşterileri eskiye oranla çok daha bilinçli ve seçici hale getirmiştir. Tartışılan faktörlere dayanarak, Avustralya işletmelerinin küreselleşmesinin başlıca faydalanıcısı bazıları hizmet sektöründe ve maden endüstrisinde olmuştur. Ancak genel olarak, küreselleşme, Avustralya ekonomisini daha verimli ve daha rekabetçi hale getirdi ve sonuç olarak onları daha iyi olmaya itiyor ve bu da tüketicilerin yararına katkıda bulunuyor. Bilgi birikimi ve yenilik, bu tür işletme ortamlarında başarılı olmak için son derece gereklidir.

3.1.2.4. Avusturya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Avusturya'da pazarların küreselleşmesi, büyük kamulaştırılmış endüstrilerin, bankacılık şirketlerinin ve kooperatif perakende imparatorluğu "Konsum" un geç ertelenmesi, özelleştirilmesi nedeniyle diğer yerlerden daha sonra gerçekleşti. Sanayi sektöründe, tipik büyük operasyonları ve sıkı hiyerarşileri ile Fordist organizasyonu, 1990'ların başında nihayetinde ilgili firmaların uluslararası sermayeyi devralmasıyla esnek uzmanlık ve insani merkezîyetçiliği desteklemek üzere değişti. Üretim odaklı hizmetler ve tedarik operasyonları şimdiye kadar şirketlerin kendi gruplarına entegre edildi ve artık bağımsız küçük ve orta ölçekli şirketlere ve yan kuruluşların ve tedarik şirketlerinin ağlarına aktarıldı. Bu, diğer şeylerin yanı sıra, sendikal güçlerin de zayıflamasına neden oldu. Bazı üretim bölgeleri yurtdışına transfer edildi. Ve pazarlama yoğunlaştı. Bu iyileştirilmiş pazar araştırmasının geliştirilmesi gerekiyordu. Oldukça nitelikli personel için istihdam olanakları arttı (örneğin Siemens'de), ancak daha yarı yarıya yaşayan işçi ve çıraklar olmak üzere daha geleneksel seviyelerde işçi istihdam olanaklarının azalmasıyla karşı karşıya kaldı (The globalization of the economy and the effects of EU-policy: the case of Austria,2002).

Üretim organizasyonundaki bu büyük değişim, 1990'lı yıllarda Avusturya'yı diğer batılı ülkelerden daha sonra tekrar etkilemeye başlayan uzun süreli işsizlik oranının artmasına eşlik ediyor. Ciddi şekilde etkilenen bölgeler arasında, üretim kısımlarının (tekstil, kıyafet) düşük ücretli ülkelere taşınmasıyla iş kaybına uğramış olan bir Vorarlberg var. Uzun vadeli işsizliğin biraz daha büyük bir sorun alanı, (birincil) endüstrilerin daha önce bir düşüş yaşadığı Yukarı Styria'dır. Viyana'da işgücü piyasasının idari ve yönetim alanlarındaki rasyonalizasyon önlemlerinden etkilendiği durum yine de farklı. Bu, üst düzey kadrodaki pek çok yüksek nitelikli çalışanı işsizlik ya da erken emeklilik haline gönderdi ya da şirket hiyerarşileri küçültüldükçe daha düşük ücretli işleri kabul etmeye zorladı.

Avusturya'nın şirket ve istihdam profilleri, komşu Almanya'dakilerden temelde farklı değildir. Bununla birlikte, emek arzının yaş dağılımında fark var, Avusturyalılar ortalama biraz daha genç olmaktadır. Bu, her yıl daha 21. yüzyılın başına kadar daha fazla üretecekleri anlamına gelmektedir. Bu, Avusturya'nın işsizliğini, iş dünyasının küçültme pratiklerine ek olarak arttıracaktır.

Ekonominin üç sektörü, yani. Turizm, bankacılık ve perakende ticaret, bugüne kadar tipik büyüme sektörü olmuştur, çeşitli nedenlerle işletmeler sayısı ve iş sayısı bakımından özellikle düşüş yaşayacaktır. Üç boyutlu sektörde emek arzını ve talebini etkileyecek olan "yeniden boyutlandırma" olarak adlandırılan işleme denir. Bu, Avrupa sorunu değil, Avusturya için özel bir sorundur(Lichtenberger, Society and Regions, 2000).

3.1.2.5. Belçika Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Belçika, 19. yüzyılda endüstriyel devrimden tam anlamıyla yararlanan ilk Avrupa ülkelerinden biridir. Belçika, Avrupa'da demiryolları inşa etmeye ve 1830'larda trenlerden yararlanan ve büyümeyi kolaylaştıracak bir altyapı (Infrabel) oluşturan ilk ülke oldu. Belçika'daki iki ana bölge, Francophone Wallonia bölgesi ve Flanders bölgesi arasında bir bölünme yaratmaya başladı. Fransızca konuşan bir bölge olan Wallonia, daha fazla sınai müreffeh hale geldi ve siyasi açıdan güçlü oldu. Hollandaca konuşan bir bölge olan Flandre, ziraat temelli idi ve Wallonia tarafından endüstriyel genişlemeden görülen faydaları kazanamadı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, iktidarda bir değişim gittikçe daha belirgindi. Flamanlar, Wallonia bölgesi çelik ve kömür endüstrilerinde zayıflama gördükçe önemli endüstriyel büyümeye başladı. Flaman, yalnızca ekonomik gücü ancak siyasi iktidar kazanmakla kalmadı, aynı zamanda nüfusun %58'ini oluşturdu. Dil grupları arasındaki çatışmanın devam etmesi Devletin reform yapmaya başlamasına neden oldu.

Reformların ilk adımı, dil sınırı sabitlendiğinde 1963 yılında geldi; dil konsensüsü gereğini kaldırdı. Bu, Belçika'daki kültürel toplulukları ve bölgeleri resmi olarak tanıyan 1970'deki Anayasa reformuyla ilerletildi. Bu bölgeler Flaman, Valon ve Brüksel bölgesini kapsıyordu. Çok dilli bir bölge olan Brüksel, yalnızca bir bölge olarak bırakıldı ve bir topluluk olarak tanınmadı. Reform ayrıca parlamento binalarının bölünmesini de etkiledi. İki evin her biri iki dil grubuna ayrıldı ve başbakanlık görevini (Deschouwer,2012) hariç tuttuğunuz her dilden eşit sayıda bakan istemekteydi. Bu süre içinde uygulanan reformlar, gelecekte gelişecek olan federal devletin temelini oluşturdu.

1980'de Anayasa yeniden düzenlendi ve üç topluluk için resmî kurumlar yarattı; Fransız, Flamanca ve Almanca Konuşan Toplulukların yanı sıra Flaman ve Valon Bölgesi. Bir topluluk ile bir bölge arasındaki temel farklar, üzerinde yetkileri olan şeylerle ilgilidir. Bölgeler bölge üzerindeki güce sahipken (Deschouwer,2012) bir topluluk daha fazla halkın üzerindeki güce dayanıyor. Flemish, Fransız / Walloon topluluğu (Deschouwer,2012) değil, bölgede ve topluluk kurumlarını tek bir meclis oluşturmak için birleştirmeye karar verdi. 1993'te Anayasa'ya yapılan en büyük reformlardan biri resmi olarak Belçika'yı Flandre, Wallonia ve Brüksel olmak üzere üç bölge ile federal bir hale getirdi. Bu, bölgelerin federal düzeyde hesap verilebilir olmadığı, günlük yaşamda süreklilik yaratmadığı anlamına gelir. "Hiçbir ulusal siyasi parti, ulusal gazete, ulusal TV kanalı, ortak bir okul müfredatı ya da yükseköğretim yok" (Traynor). Bununla birlikte, Belçika Anayasası, muhalif bölgelerin çelişkili görüşlerle uğraşırken "federal sadakat" duygusuna sahip olması gerektiğini belirtmektedir. Bölgesel ve topluluk meclislerinin seçimleri direkt seçime dönüştürülmüş ve Senato Topluluklar Senatosu'na (Devlet Dairesi) dönüştürülmüştür. Sonunda eski bir il iki bölüme ayrıldı: Flaman Brabant ve Walloon Brabant. Bu ayırım, Belçika'da beş tane olmak üzere toplam on il oluşturdu; beşi her iki tarafa aitti ve il olarak kabul edilmeyen Brüksel'i içermiyordu (Deschouwer,2012). Ülke, bölgeler arasında bölünme yaşamaya devam ediyor ve son birkaç yıldır hükümetin huzursuzluğuna yol açtı.

2007'de Başbakan, iki ana parti arasında (Traynor) altı ay görüşmelerin ardından kabul edilebilir bir hükümet kuramadığı için istifa etti. İstifasını takiben yeni Başbakan Leterme sorumlu olacaktı, ama sadece 9 ay sonra istifa edecekti (Pearson Education). 2008 yılında bir Flaman Başbakanı görevlendirildi ve iki kültürü Leterme'nin görevini geri aldığı Kasım 2009'a kadar bir anlaşmaya varmaya çalışan tutumunu sürdürdü. O zamandan beri hükümet bir kez daha düşmüş ve ülkeyi bir arada tutmak için Flamanca ve Walloons arasındaki farkları uzlaştırmaya çalışıyor (UC Berkley).

Küreselleşme, dünyadaki her ülkeyi etkiledi. Belçika diğer ülkelerden çeşitli şekillerde etkilenmiştir. 2010 KOF Küreselleşme Endeksine göre, Belçika en çok küreselleşen ülke. Son dört yıldır bu sıralamada kalmıştır. Bu endeks İsviçre EPFZ Enstitüsü tarafından 208 ülkede hesaplanmaktadır. Küreselleşmenin üç temel boyutunu ölçer: ekonomik, sosyal ve politik. Ayrıca, gerçek ekonomik akışlar, ekonomik kısıtlamalar, bilgi akışı verileri, kişisel temas üzerine veriler ve kültürel yakınlık ile ilgili veriler de toplanmaktadır. Küreselleşmenin KOF Endeksi, artan ekonomik ve politik küreselleşmenin yol açtığı küreselleşmenin hala artmakta olduğunu ve sosyal küreselleşme durduğunu göstermektedir (Belçika Birinci, Flandre Yatırım ve Ticaret).

Küreselleşme hâlihazırda Belçika siyasetini, toplumu ve ekonomiyi önemli ölçüde etkiliyor. Özellikle, ülkenin ekonomik kalkınması, kıymet arzı miktarı, suç oranları ve doğal kaynakların kullanımı, Belçika'nın küreselleşmeden nasıl etkilendiğini göstermektedir.

3.1.2.6. Birleşik Krallık Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Sürdürülebilir ekonomik büyüme: İngiltere, son on iki yılda, sürekli bir ekonomik büyüme, istihdam artışı ve yaşam standartlarını iyileştirme dönemlerinden dolayı memnun olmuştur. Büyümesi, yılda %2,5'lik bir eğilime çok yakındır ve bu, savaş sonrası tarihindeki en uzun süren büyüme fazlarından biridir. Uluslararası rekabetin meydan okumaları nedeniyle artan ticaret ve yatırım seviyeleri, bu sağlıklı büyüme resmine katkıda bulundu.

Daha düşük enflasyon: Küreselleşme, ihtiyaç duyulan ithal mal ve hizmetlerin çoğunun fiyatlarını aşağı çekti. Bu, nihayetinde daha düşük nominal faiz oranları anlamına gelen enflasyon oranını düşürmeye yardımcı olmuştur. Gerçekten küreselleşme, işsizlik ve enflasyon arasındaki dengeyi geliştirmeye yardımcı olan bir faktördür.

Yüksek yatırım: İngiltere, içe yönelik yabancı yatırımlar için tercih edilen bir ülke olarak kaldı. Aslında Avrupa Birliği'nde içe Doğrudan DYY akışlarının önde gelen ülkesi oldu. Esnek işgücü piyasaları, rekabetçi ürün pazarları, nispeten düşük kurumlar vergisi ve diğer faktörler, içe doğru yatırımın büyük bir akışını teşvik etmiştir; bu, GSYH'yi artırmış, binlerce işi korumuş ve ödemeler dengesi cari hesabındaki büyümekte olan açıkları finansmanına yardımcı olmuştur. İngiltere'deki işletmelerin yabancı yatırımları yurtdışı varlık stokları artırmaya yardımcı olmuş ve şimdi net yatırım gelirinin istikrarlı bir akışıyla ödemeler dengesine önemli katkıda bulunmaktadır

Artan verimlilik: İngiltere'de bulunan çokuluslu şirketlerin genişlemesi ekonomideki üretkenliği ve verimliliği artırmaya yardımcı oldu. Bu, Birleşik Krallık'ta hâlâ bazı dünya çapında üretim tesisleri ve işletmelerinin olduğu alanlarda karşılaştırmalı bir avantaj sağlamak ve sürdürmek için bir platform oluşturuyor. Dâhili yatırım, daha iyi imalat tekniklerine (Just in Time tedarik stratejileri ve sıfır hata imalatı dâhil) uygulanmasını sağlar ve yeni teknolojilerin uygulanması ve bilgi ve teknik bilgi yayma süreci hızlandırır.

3.1.2.7. Çek Cumhuriyeti Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Bölgesel ve yerel ekonomileri küresel üretim zincirlerine entegre eden mekanizmaların halen güçlendiğini ve bu nedenle, küreselleşme süreçlerinin Çek Cumhuriyeti'nin tüm her yerini aktif olarak etkilediği söylenebilir. Bölgesel ekonomilerde bireysel bölgelerin yeni ekonomik organizasyon biçimleri ve bunların küreselleşmeye bağlı düzenlenmesi yaratılmıştır. Çek Cumhuriyeti ekonomisinin gelişimi ile ilgili olarak küreselleşme, bölgeler üzerindeki farklı etkileri olan ekonomik dönüşüm süreci ile yakından ilişkilidir. Çek Cumhuriyeti'nin bölgelerine yakından bakıldığında, yatırımların çok düzensiz bir şekilde bulunduğu açıktır. Doğrudan yabancı yatırımın dağıtımındaki farklılıklar, Plzen veya Ceske Budejovice gibi bölgesel merkezlerin bölgelerin geri kalan bölgelerine kıyasla yabancı yatırımcılara daha fazla cazibe gösterdiği şehirlerin büyüklüğü ile ilişkilidir.

Doğrudan yabancı yatırım girişi ile ilgili diğer farklılıklar bölgenin Çek Cumhuriyeti içindeki coğrafi konumu ile ilgilidir. Genel olarak konuşursak, doğrudan yabancı yatırım girişi alanındaki bölgesel farklılıklar ne kadar yüksek olursa, bölgesel kalkınma sürecinde küreselleşme süreçleri o kadar belirgindir. Bölgesel ekonomilerin dünya piyasasına bağımlılığı alt yüklenici ilişkileri yoluyla artmaktadır. Dolayısıyla, doğrudan yabancı yatırım girişi, bölgenin ekonomik kalkınmasının ve rekabet gücünün başarısının bir göstergesidir. Başarılı bir ihracat, bir bölgenin küreselleşmeden dolayı sürekli artan uluslararası rekabette başarılı olma kabiliyetini ortaya koymaktadır.

3.1.2.8. Danimarka Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Gelişmiş dünyanın çoğunda küreselleşme derin bir konu haline geldi. Tam fayda sağlamak için, daha fakir ülkelerdeki varlıklı bir orta sınıfın ortaya çıktığı, her köşedeki Taylandlı restoranlar artık çok daha belirgin olmaya başladı, ama diğer yönden bazı fabrikalar kapandı, iş kaybı yaşandı.

Sonuç olarak, ekonomik korku, ABD'de ve Batı Avrupa'da önemli bir siyasi güç haline geldi. Geçen yıllarda alınan bir Eurobarometer araştırmasında Avrupa Birliği katılımcılarının %43'ü

küreselleşmeyi "çok olumsuz" ya da "oldukça olumsuz" bir olgu olarak nitelendirdi; %41'i olumlu olarak gördü. Fransa'da %61 olumsuz, %29 olumlu idi.

Ancak Danimarka'da anket yapılanların %76'sı küreselleşmeyi artı olarak nitelendiriyor. Danimarka'daki yaşam standartları dünyanın en yüksekleri arasındadır. Kişi başına gelir, ABD'dekinden daha fazla ve daha eşit olarak dağıtılır. İşsizlik sadece %3,1'dir. Ülke ithalatından çok daha fazla mal ve hizmet ihraç ediyor.

İş çevrelerinde bu başarı fark edilmedi: Ekim ayında Dünya Ekonomik Forumu Danimarka'yı dünyanın en rekabetçi üçüncü ekonomisi seçti; mayıs ayında, İsviçreli işletme okulu IMD tarafından ortaya atılan, küresel rekabetçiliğin en çok izlenen diğer kararı, Danimarka'yı beşinci olarak belirledi. Ekonomist İstihbarat Birimi ve Columbia Üniversitesi Uluslararası Yatırım Programı, dünyanın en iyi iş ortamına sahip olduğu görüşünderken, Dünya Bankası Eylül ayında Danimarka'nın iş yapmanın beşinci en kolay ülkesi olduğunu belirtti.

Danimarkalılar geleneksel iş dostu bir yaklaşımla bu yüksek sıralamayı kazanmadılar. Ülkenin vergi yükü, GSYH'nin neredeyse %50'sinde, kapitalist dünyadaki birinci sıradaki İsveç'in gerisindedir. Refah devleti cömert olmakla beraber işgücünün ağırlığı sendikadadır.

Bu yan yana getirme, Danimarka'yı bir Avrupa sosyal demokratının veya bir Amerikan liberalinin heyecanlandırabileceği ekonomik başarı öyküsüne dönüştürdü. Aynı şey, büyük hükümet harcamalarını canlı ekonomilerle birleştirmenin bir yolunu bulan yakınlardaki İsveç ve Finlandiya için de geçerlidir. Fakat son zamanlarda Danimarka, bu yüksek rekabetçilik sıralamaları, aşırı düşük işsizlik oranı ve bu ekonomik bunalım dönemlerine özellikle uygun olan işe alım tarzında adlandırılmış bir işgücü piyasası yaklaşımı sayesinde dikkat çekti. "Esnek güvence".

Esnek güvence terimi İngilizcedir ve Hollanda'da icat edilmiş olabilir. Ancak Danimarkalılar, işçilere, cömert işsizlik yardımı ve yeniden eğitim programları, sağlık bakım ve iş bağımlılığı olmayan emeklilik şeklinde yatırımlar yaptı ayrıca işverenler esnekliği dengeleyen ustalar haline geldi.

3.1.2.9. Estonya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Öncelikle, küreselleşme, ulus ötesi olma, uluslararasılaşma, mondializasyon ve diğerleri kapsayan, karmaşık ve disiplinler arası bir süreçler dizisidir. Küreselleşmenin en göze çarpan boyutları: rekabetçi, kültürel, ekolojik, ekonomik, İngilizce dil, finansal, endüstriyel, bilgilendirici, yasal, etik, politik, sosyal ve teknik. Küreselleşmeyle ilgili bilimsel literatürün

analizi, bu sürecin temel özelliklerinin şunlar olduğunu ortaya koymuştur: Bu, statik bir durum değil, uzun vadeli bir değişim süreci olup, birçok biçimdedir; ekonomik küreselleşme yalnızca bir, hızlı büyüme ve mallar, hizmetler, insanlar, para, teknoloji, bilgi, fikirler, kültür, suç ve silahların pürüzlü sınır ötesi akışları, uluslararası ve ulus ötesi faaliyetler katlanarak büyümektedir.

Diğer olgular gibi küreselleşme de olumlu ve olumsuz etkilere sahiptir. Olumlu etkiler: ticaret, gelir, demokrasi ve bilginin yayılması, ancak öte yandan küreselleşme, hükümetler üzerindeki kurumsal nüfuz, kirliliğe yol açıyor.

Baltık ülkelerinde küreselleşmenin etkileri rekabetçiliği ihraç etmektedir: Küreselleşmiş bir pazarda rekabet edebilmek için Baltık Ülkeleri üreticileri, üretim maliyetleri, ürün farklılaştırması, kalite düzeyi, döviz kurları gibi birçok yönü dikkate almaktadır.

KOF küreselleşme endekslerinin analizini yaptıktan sonra Estonya, üç Baltık Ülkesinin en küreselleşmiş ülkesidir.

Küreselleşen çevrede tipik geçiş ekonomileri olan Baltık Devletleri'nin temel zorlukları şunlardır: ulusal bütçeleri dengelemek, ihracat oranlarını artırmak, hükümetin kalkınma sürecindeki rolünü yeniden tanımlamak ve hükümetin rolünü, yolsuzluğunu azaltmak ve yabancı yatırımcıların önündeki engelleri kaldırmak.

3.1.2.10. *Finlandiya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

1990'lı yılların başından bu yana küresel, Avrupa ve Fin politik, ekonomik ve kültürel çevrelerindeki gelişmeler, Finlandiya küreselleşme tartışmasının arka planında görülebilir. Küreselleşme, bu değişikliklere ilişkin siyasi tartışma ve mücadelenin etrafında geliştiği kilit kavramlardan biridir. Finlandiya'nın geleceğine dair bir vizyon oluşturmak için bir şanzıman ve bir yapı taşı haline geldi. Finlandiya'daki farklı çıkar grupları arasındaki geleneksel fikir birliğinin değişim halindedir. Bununla birlikte, Finlandiyalı kamuya açık tartışmaların, tarihsel olarak kısıtlanmış, dikkatli ve uzlaşmaya dayalı olarak nitelenmesi, dönüşüm belirtileri göstermemektedir. Aynı şekilde, özellikle de gazetecilikteki egemen uygulamalar derinlemesine muameleyi desteklemediği için, bir nesne olarak küreselleşmenin oldukça zordur ve gazetecilik için kolay ulaşılabilir olmadığı belirtilmelidir.

Tüm devletler, ekonomilerinin yürüdüğü yollarla önemli bir rol oynamaktadır. Çağdaş küresel ekonomide devlet, meşru olarak, "küresel pazarda rekabet üstünlüğünün değişmesi yönünde büyük düzeltmeler" ile karşı karşıya olan bir rekabet devleti olarak kabul edilebilir. Bu

bakımdan devletler, rekabet avantajı yaratma stratejileri geliştirmeye çalıştıkları için firmaların özelliklerinden bazılarını alırlar. Her ikisi de sonuç olarak, küresel pazar paylarını yakalamak için rekabetçi mücadelelere kapalıdır. (Dicken 1994, s. 112)

Birçok Finlandiyalı işletme zaten çok uluslu büyük şirketler değil, özellikle de hizmet endüstrisinde daha küçük ve orta ölçekli işletmeler olmak üzere küresel aktörlerdir. Ankette verdikleri cevaplar bunun yansımasıdır. Birçok firma iş stratejilerini "doğup küreselleşip küresel büyümek" olarak düşünürler. Çokuluslu şirketlerin gittikçe artan miktarı devletin rolü üzerinde kendi etkisini getiriyor. Bazen devletin egemenliğini zayıflattığını ve devletlerin yanı sıra iktidar sahipleri olarak yükselişte olduklarını iddia ediyor. Çok uluslu şirketler ve ulus ötesi aktörler günümüzün küresel iş dünyasındaki en önemli oyuncular olmasına rağmen, ulusal hükümetler bekçilik rolü oynamaktadır. Onların girişi ve uzmanlığı, uluslararası ticaret anlaşmalarında yapılan görüşmeler sırasında önemli olabilir.

Raporlara göre, Finlandiya hükümeti, iyi niyet gösteriyor ve Finlandiya şirketlerini küreselleşme çalışmalarında kolaylaştırmak için birçok eylem vaat ediyor. Hükümet, bu anket yoluyla alınan bilgilerin, Finlandiya şirketleri için ihracat promosyonu ve küreselleştirme faaliyetlerinin planlanmasında kullanılacağını vaat ediyor. Belki de bu tür bir ankete yanıt vermek şirketlerin kendi ihtiyaçlarını ve isteklerini ve hükümetten ne tür eylemler istediğini açıklığa kavuşturmasına yardımcı olacaktır. Bu tür bir prosedürde diyalog çok faydalıdır ve her iki yönde de geçerlidir. Küresel bir dünyada hem kamuoyunun hem de özel sektörün aktif bir rolü oynamaları ve yabancı işletme ortamını etkilemeye çalışması önemlidir.

3.1.2.11. *Fransa Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Küreselleşmenin Fransız kültürel kimliği üzerindeki etkileri yadsınamaz. Piyasa güçleri, ürünlerin homojenizasyonuna ve sonuçta zevke eğilim gösterdiğinden, küreselleşme, Fransız ulusal kültürünün bazı merkezi unsurlarını tehdit eder. Bu nedenle, kamuoyunun, devletin ekonomiyi yönetime kademeli olarak geri çekmeyi kabul ettiği bir dönemde, devletin kültürel koruma önermesi gerektiği fikrine tutunacağı şaşırtıcı değildir.

Fransa'nın küreselleşmeye karşı tepkisi, büyük ölçüde, yok olan bir yaşam biçimi için bir nostaljiyi yansıtıyor birincisi Fransa dünyadaki kültürel ve politik bir liderdi. Ayrıca, küresel güçler karşısında güçsüzlük duygusunu yansıtıyor Bové gibi aktivistlerin konuları kendi ellerine alıp karşı koymaya çalıştıkları hissi. Bu, tüm ekonomik, sosyal ve siyasal değişimde olduğu gibi, küreselleşmenin "kaybedenleri" ürettiği gerçeğini yansıtır; bu ürünlerin payı, yerel pazardan ziyade küresel yoluyla elde edilen yenilerle değiştirilir; Bu kaybedenler bazen yerel

gelenek ve mallardır. Son olarak, birçok Fransız erkek ve kadının içsel çelişkilerini yansıtıyor ve küreselleşmenin sapkın etkilerine karşı eleştiri düşünceleri ve pozitif başarılarının farkına varıyor.

Sonuçta küreselleşme kesinlikle Fransız kimliğini aşındırmayacak ve onu koruma çabaları anlaşılır olmasına rağmen Fransızlar muhtemelen ihtiyaç duyulandan daha hassastır. Küreselleşmenin evrenselleşmesinin kültürel sınırları tamladığı ve silen argümanı geçerli olsa da çoğunlukla göz ardı edilen daha pozitif bir meslektaşısı vardır: Küreselleşme aynı zamanda tüm dünyada kültürlerin ve geleneklerin daha serbestçe akmasını sağlar. McDonald's, Coca-Cola ve Mickey Mouse gezegeni iyi fethettiler, fakat Fransız kültürünün suni ipucunu da küreselleşmeden fayda sağladı. Örneğin gıda ürünleri için küreselleşme sadece sığır etinde hızlı yiyecekler ve hormonlar değil aynı zamanda Fransa'da tüketilebilen gıdalardan suşiden tex mex'lere kadar geniş bir yelpazede genişledi. Dahası, Fransız gastronomisi artık dünyanın herhangi bir yerinde bulunuyor. Örneğin, New York'ta en çok oy alan restoranların çoğunluğu Fransız şeflere sahip ve Fransız esintili pişirme teklif ediyor. Daha ucuz, daha basit Fransız "bistroları" Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere'de her yerde var. Aynı şey, yiyecek haricinde de geçerlidir. Amerikalılar artık kozmetiklerini New York'un Beşinci Caddesi'ndeki Fransız zinciri Sephora'da satın alabilir, giyimlerini Fransız emanet şirketi La Redoute'den çevrimiçi sipariş edebilir, evlerini Amerikan iç mimarları tarafından sevilen Provencal tarzında giydirebilir ve internetten Fransız şarapları sipariş edebilirler. Fransız kültürünün yayılması için bu yeni olasılıklar da küreselleşmenin ürünüdür.

Aynı dava dil açısından da yapılabilir. Tarihsel bir perspektiften bakıldığında, Fransızcanın yabancı sözcükler tarafından kolayca bulaşıcı bir şekilde kirletileceğine inanmak zor. Her halükârda, yabancı kelimeler, İngilizce dillerinin çoğu, diğer dillerde olduğu gibi gibi karışacak. İnternet ayrıca, küreselleşmenin her iki yönde de kestirebileceğine iyi bir örnek sunuyor. İnternet web sayfalarının ezici çoğunluğunda İngilizce (%78,3) kullanıldığı ve Fransızca'nın (%1,2) çok geride kaldığı görülmektedir.

Sonuçta, eğer Fransız kültürü, toplumu ve bilimlerini sunacak bir şey varsa, insanlar sadece Fransızca öğrenirler. Benzer şekilde, koruma ve sübvansiyonlar sanatçıların hala "Fransız içeriği" olan eserleri yaratacaklarını garanti etmesine yardımcı olabilir ancak kalitenin kendisi veya eserleri tüketilebilir. Fransa'nın bir turizm merkezi olarak çekiciliği göz önüne alındığında (Fransa 73 milyon turist ile 1999'da dünyada en çok ziyaret edildi), Fransız kültürünün ve mirasının hala sunabileceği birçok şey olduğunu düşünüyoruz. Fransız kültürü ve kimliği,

geçmişe uyum sağlamaları ve geçmişe dönük yeteneklerini kanıtlamıştır. Jean-François Revel'in yaklaşık on yıl önce söylediği gibi "Fransız kültürü Mickey Mouse tarafından ezilebilirse. Rahatsız edici derecede kırılmalı" Çok kırılmalı olmadığından eminiz.

3.1.2.12. Güney Kore Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

I. Dünya Savaşı'nın bitişi ve Kore Cumhuriyeti'nin bölünmesi, Güney Kore'nin bir ülke olarak başlangıcı olmuştur. Bir ülke olarak varlığının ilk birkaç yılı idealden uzaktı. A.B.D. ve Birleşmiş Milletler'in yardımlarıyla Güney Kore rehabilite edildi ve doğru yöne doğru hareket ettirildi. Güney Kore, kendi kendini sürdüren başarılı bir ülke olma çabalarında son derece değerli olduğunu ispatlayan mali yardım, askeri yardım ve ticaret ortaklarını aldı. Güney Kore otokratik bir ülke olarak başladı ve yıllar geçtikçe tamamen demokratikleşmeye yöneldi. Ülke şimdi demokratik yönetimde olmasına rağmen, yine de yolsuzluktan özgürlüğe sahip olmadığı düşünülmektedir. İş özgürlüğü, küresel ortalamanın üstündeysen de ticaret özgürlükleri ve mali özgürlük, doğrudan hükümet tarafından kontrol edilen iki faktör, küresel ortalamanın altında.

Güney Kore'nin ilk liderleri ülkenin tarımın öncülüğünden uzakta sanayi ve imalat sektörüne yönelmesini sağladı. Günümüzde, Güney Kore ekonomisi, otomotiv ve gemi inşa endüstrilerindeki güçlü rakiplerin yanı sıra, teknoloji endüstrisine dayanıyor. Güney Kore'nin en büyük 10 şirketi ülkelerin GSYİH'nin yüzde 80'ini oluşturuyor (Eun-Jung, 2012). İhracat, Güney Kore'nin hayati bir parçası olmaya devam ediyor ve ekonomilerinin %53'ünü oluşturuyor (Naidu-Ghelani, 2012)

Birkaç yıl ekonomik dönüşüme rağmen, Güney Kore dünyanın 15'inci en büyük GSYİH'sına sahip ve 2012'de ticaret kaybını 28,5 milyar ABD doları seviyesinde tutarak, 2010'da ise 41,2 milyar dolar seviyesine gerilemişti.

Güney Kore kültürünü birçok değişken etkilemektedir. Kore Cumhuriyeti'nin bölünmesinden önce, şimdi Güney Kore olan bölge, Japon yönetimi tarafından işgal edildi. Beklendiği gibi, Japonya'nın kültürleri ve komşu Asya ülkeleri Güney Kore'nin kültürel gelişimini etkilemiştir. Batı Kültürleri, A.B.D. ve BM üyeleri ile uzun süren ilişkiler Güney Kore üzerinde de etkili olmuştur. Güney Kore, Konfüçyüs öğretileri ve temel din Budizmi öğretir. Bütün bu faktörlerden ilham alarak, Güney Kore, yüksek güç mesafesi ve yüksek belirsizlikten kaçınma ile kolektivist, kadınsı bir kültür ortaya çıkardı. Bu bireyci, düşük güç mesafeli, düşük belirsizlikten kaçınma ve eril kültürün A.B.D. kültür özelliklerinden doğrudan farklılık gösterir.

Güney Kore, tarih boyunca neredeyse küreselleşmeye zorlanan bir ülkedir. Japonya, İkinci Dünya Savaşı'ndan önce Kore Cumhuriyeti'ni işgal etmiş ve bundan sonra ABD devralmıştır. Devralmadan sonra, Birleşik Devletler ve diğer BM üyeleri, Kore Savaşı boyunca maddi yardım ve askeri destek sağladılar. O zamandan beri Güney Kore, Avrupa Birliği ve ABD ile ticari ortak olarak kaldı.

İhracat artık Güney Kore ekonomisinin yarısından fazlasını oluşturuyor. Güney Kore'deki işletmeler başarılı olmaya devam etmek istiyorlarsa, yeni pazarlara erişmek için kendi alanlarında küreselleşmeye devam etmeleri, dâhili olarak ekonomilerini çeşitlendirmeleri ve odak noktalarından uzaklaşmaları gerekiyor.

3.1.2.13. *Hollanda Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Ekonomik küreselleşmenin ülkelerin rekabetçiliği üzerindeki tam rolü genel olarak farklı olsa da, sanayileşmiş ekonomiler üzerindeki etkisi, gelir düzeyleri ve tüketim kalıplarının yakınlaşması ve bu ekonomilerin giderek artan bir bağımlılığına doğru gitmiştir. Ayrıca burada ve başka yerlerde (bkz. Freeman ve Lundvall 1988, Beliak ve Cantwell 1997), küreselleşmenin küçük ülkeleri daha büyük ülkelere göre daha çok etkilediği kaydedildi. Bunun nedeni, diğer sebepler yanı sıra, büyüklüklerinden dolayı, daha uluslararası hale gelme eğilimindedir ve onlar için mevcut çok daha sınırlı bir kaynak grubuna sahiptir. Küreselleşme birçok şekil almasına rağmen küçük ülkeler, uluslararası ticarete ve yatırıma diğer ülkelerden daha fazla dâhil edilmişlerdir hem sınırlı kaynaklarından dolayı hem de varlık kaynağı olarak; ölçek ekonomisinden dolayı.

Sınır ötesi ekonomik faaliyetin büyümeye devam etmesi nedeniyle, küreselleşmenin en önemli özelliklerinden biri de çokuluslu şirketlerin rolü olmuştur. Çokuluslu şirketler, yurtdışı üretimi, şirket içi ve kuruluşlar arası ticaret faaliyetleri ve sınır ötesi ekonomik faaliyetin diğer biçimleri yoluyla ekonomik büyüme ve gelişme açısından önemli bir rol oynamaktadır. Dolayısıyla, çok uluslu işletmelerin küçük ülkelerdeki rolü de önemli ve büyümektedir. Kaynakları ve boyutu, ancak diğer birçok açıdan, özellikle uluslararası faaliyetlerinin kapsamı ve doğası açısından, 'ortalama' küçük ülkenin istisnası çoktur.

Birincisi, 1996'da 184,7 milyar ABD doları olarak tahmin edilen (tarihsel maliyet temelinde) dünyanın dördüncü en büyük DYY stokuna ev sahipliği yapıyor. Bu, çok büyük konglomeraların küçük bir grubunun hâkimiyeti altında. Sadece Hollanda dışından doğrudan yabancı yatırımda rolleri değil, aynı zamanda ihracat ve ithalatın etkileri de var; ayrıca, istihdam ve Ar-Ge faaliyetleri gibi iç ekonomik faaliyetlerde de önemli bir rol oynuyorlar. Dışa açılan

DYY modelleri, özellikle ABD'ye yönelik olarak Triad içinde yoğunlaşmaya başlamıştır. Ve A.B. Japonya'daki yatırımları değeri küçük olmasına rağmen, önemli derecede stratejik öneme sahipler.

Hollanda, Avrupa'daki doğrudan yabancı yatırım için en önemli hedeflerden biridir. Bu gözlemlenen eğilimler içerisinde, diğer AB ülkelerine (hem ticarete ek olarak hem içe hem de dışa doğru doğrudan yabancı yatırımların yoğunlaşması) göre artmaktadır. Bu AB içi eğilimi, tek bir Avrupa pazarı girişiyle ilişkilidir ve içe doğru yabancı yatırımın niteliği ve kapsamı bunu açıkça göstermektedir. Nitekim doğrudan yabancı yatırım için bir varış noktası olarak konum avantajları, AB içindeki merkezi konumu ve gelişmiş altyapısı göz önüne alındığında, fiili pazar boyutunun bir fonksiyonudur. Bu, Avrupa çapında dağıtım hizmetleri için Hollanda'nın önemi üzerine yansımaktadır ve ayrıca, hizmet sektörünün Hollanda'da artan rekabet gücü önemli bir rol oynamaktadır. Hollanda'daki servis şirketleri, özellikle nakliye, dağıtım, bankacılık ve sigortacılık alanlarında hızla küreselleşmektedir. Bu, Hollanda için önemli bir avantaj olmaktadır.

3.1.2.14. *İrlanda Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Küreselleşme, insanların ve ülkelerin giderek artan politik, sosyal ve ekonomik sınırlamalarını uluslararası düzeyde tanımlamak için kullanılan terimdir. Bu, dünyanın bir bölümünde gerçekleşen olaylar ve eylemlerin dünyanın başka yerindeki diğer toplulukları ve ekonomileri etkilediği anlamına gelir.

İrlanda küreselleşmiş bir ekonomidir. İngiltere, sömürgeleştirmeye 16. yüzyılda başladı. İrlanda, imparatorluğun dünya çapındaki ticaret ağının bir parçası olarak bundan yeni ticaret bağlantıları elde etti. Ancak bu, bir bütün olarak İrlandalı insanlara fayda sağlayacak pek bir şey yapmadı. 20. yüzyılın başlarında İrlanda bağımsızlığını kazandığında, önceki ticaret ortaklarının çoğunu kaybetti. Bunun nedeni, 1930'lu yıllarda hükümet, herhangi bir ithalatta yüksek vergi engelleri getirmesi idi. 1950'li yıllara kadar İrlandalı işletmeler herhangi bir yabancı şirketle rekabet etmekten korunuyordu. Bu politikaya korumacılık denilmektedir. Bu sadece İrlanda'nın uluslararası ticareti ve doğrudan yabancı yatırım kazanma becerisini sınırladı. Ana pazarlar İrlanda ev pazarı ve İngiltere idi. İrlanda ticaret engellerini 1950'den itibaren azalttı ve küresel ekonominin bir parçası haline geldi.

Bu, İrlanda'nın bir kez küreselleşmenin yararlarını kazanmasına izin verdi. İrlanda, bir zamanlar tarıma ve dokumaya Pharma gibi ileri teknoloji alanlarına bağımlı olan geleneksel faaliyetlerdeki değişime terfi etti. Bunun nedeni, İrlanda'nın Doğu Avrupa'da olduğu gibi emek

yoğun düşük ücretli ekonomilerle muhtemelen rekabet edememesi. Hükümet, mali hizmetler, araştırma geliştirme ve iletişim gibi hizmet endüstrilerini desteklemektedir. Yabancı şirketler, İrlanda halkına hayati bir iş imkânı oluşturuyor. 2011 yılında 1,8 milyon kişi istihdam edildi ve bunların 140.000'i İrlanda'daki yabancı şirketler tarafından istihdam edildi. İrlanda'daki 2012 yılı ihracatının %91'i İrlanda'daki yabancı firmalar tarafından üretildi ve İrlanda firmalarının 11,5 milyarlık ihracatına kıyasla ekonomiye yaklaşık 126 milyar değerinde katkısı oldu.

Bununla birlikte, bugün küreselleşme hem İrlanda için bir fırsat ve tehdit. Küreselleşme, yurtdışında mal ve hizmet satma şansını sağlamaktadır. Bununla birlikte, İrlanda emek maliyetlerine ve enerji maliyetlerine karşı rekabet edemiyorsa, yerli sanayileri, uluslararası pazardan daha ucuz alternatifler sunulması nedeniyle düşüşe geçecektir. Ayrıca, çok sayıda yabancı şirketin varlığı, küresel ekonominin çökmesi durumunda İrlanda'nın savunmasızlığını artırdı.

3.1.2.15. *İspanya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

En basit ifadeyle, Küreselleşme, dünyadaki ülkelerde gelişen bağlantılı, entegrasyon ve karşılıklı bağımlılıktır. Küreselleşme iyi mi? Yoksa kötü mü? Küreselleşmenin etkileri, her şey gibi, siyasi, ekonomik, sosyal veya kültürel boyuta katılan ülkeler üzerinde olumlu ve olumsuz etkilere sahip olabilir. İspanya da istisna değildir. Küreselleşme İspanya'yı birçok açıdan etkilemiştir. İspanya'nın diğer ülkelere katılımının etkilediği en önemli husus ülke ekonomisidir.

Küreselleşmenin evrimiyle birlikte, işletmeler ve şirketlerin giderlerini azaltan ülkelere dış kaynak kullanımı çalışmaları gittikçe yaygınlaşıyor. Dış kaynak kullanımının sağladığı faydalar: Daha ucuz emek, daha fazla işçi, daha fazla çalışan daha fazla ürün ve daha yüksek verimlilik ve üretkenlik, nihai ürünün maliyetinde bir düşüş sağlar. Bununla birlikte, dış kaynak kullanımı ülkedeki vatandaşlara dış kaynak kullanımı olan işlerde azalma sağlayabilir. Bu, ülkenin işsizlik oranı yüzde 25,1 olduğu için küreselleşmenin İspanya'ya zarar vermesinin yollarından biridir. (İşsizlik, 2014)

Bununla birlikte, ekonomik açıdan İspanya, küreselleşmeden büyük yarar sağladı. 1975 yılından bu yana, İspanya'daki Reel GSYİH kişi başına yüzde 10'un üzerinde bir artış gösterdi ve yükselmeye devam ediyor. Bu, İspanya'nın Avrupalı meslektaşlarıyla yetinmekte ve nihayetinde İspanya'yı diğer birçok Avrupa ülkesinden önde tutması anlamına geliyor.

Ayrıca, İspanya ekonomisi, bankacılık endüstrisi ve büyük şirketler açısından diğer ülkelerle çok fazla etkileşime girip birçok ülkeden yararlandı. İspanya şimdi Latin Amerika'daki bankacılık sektörünün kabaca %20'sini kontrol ediyor ve bu bankaların bağlı ortaklıkları Arjantin, Şili, Meksika ve Venezuela'daki en büyük bankalardır. Bankacılık sektöründe olduğu gibi, büyük şirketler de Latin Amerika'ya yatırım yapmaktadırlar. Bunlardan bazıları; Repsol-YPF (enerji) ve Telefonica (iletişim)" dir.

Genel olarak, İspanya'nın küreselleşmeden büyük ölçüde yararlanıyor. Yukarıda listelenen örnekler, küreselleşmenin İspanya üzerindeki birçok etkisinden ve etkisinden yalnızca birkaçıdır.

3.1.2.16. *İsrail Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

İsrail Ortadoğu'daki demokrasiye sahip az sayıdaki ülkeden biridir. Aynı zamanda en dinamik ekonomiye ve en hareketli girişimci kültüre sahiptir. Ekonomik politika belirleyicileri proaktiftir ve işgücünün dünyadaki en teknolojik yenilikçi kurumlardan biridir. Bu savunma, elektronik ve diğer sanayilere uygulanabilir yeni malzemeler ve teknikler geliştirmede başarısı ile en iyi şekilde kanıtlanır. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, İsrail, küresel ticaret ve yatırımdan büyük fayda sağladı. Bu, İsrail'in nispeten küçük nüfusu ve güvencesiz stratejik konumu rağmen. Elbette, A.B.D.'nin finansal desteğinin en büyük sağlayıcısı olan İsrail, belirli bir avantaja sahiptir.

İsrail ekonomisi 1948'de kuruluşundan bu yana uluslararası pazara oldukça açıktır. Örneğin 1990'larda İsrail'deki bilgi teknolojisi ve iletişim sektörü beş kat artarak GSYH'nin %14'üne ulaştı. Öte yandan teknolojiler, İsrail'in zayıf olduğu çok uluslu şirketler vasıtasıyla dünyaya yayılıyor. Yüksek teknoloji sektöründeki İsrail çokuluslu şirketlerinin sayısı, şirket boyutunda ifade edildiği gibi düşüktür. Tanımı gereği, çoğu İsrail yüksek teknoloji şirketi küçük firmalardır. Ayrıca, oldukça uçucu olan küresel yüksek teknoloji sektörüne karşı savunmasızdırlar. Ağustos 2003 yılında 2,2 milyon İsrailli (toplam nüfusun %32,8'i) İnternet'i kullanıyorlardı. Orta Doğu'daki altyapısı en iyi ülkelerden birisidir. Kablosuz veri iletişim gelirleri, toplam veri iletişiminin yarısını oluşturur ve İsrail Yüksek Teknoloji ve Yatırım Raporuna göre 2007 yılında, yılda ortalama %43 oranında genişlemiştir. Ayrıca, İsrail Yüksek Teknoloji ve Yatırım Raporu'na göre, İsrail telekomünikasyon pazarının geliri 2002 yılında 3,2 milyar dolara hücresel iletişim, 1,17 milyar dolara, sabit hatlı iletişim ise 3,78 milyar dolara ulaştı.

Son olarak, İsrail savunma ihracatı, 2002 yılında tüm zamanların rekorunu kırdı. Savunma sanayii yabancı ordularla yapılan anlaşmalara ilişkin imzalanan sözleşmeler, 2001 yılına kıyasla yaklaşık yüzde 70 artışla 4,18 milyar dolara ulaştı. İsrail silah sistemlerinin başlıca müşterileri ABD, bunu Hindistan izledi ve devamında çeşitli güneydoğu Asya ülkeleri. Şaşırtıcı olmayan ise, silah sistemlerini edinen birçok ülkenin kimliğinin ortaya çıkmaması. Temmuz 2003 itibarıyla İsrail, ABD, AB, Rusya ve Japonya'nın arkasında askeri bir ihracatçı olarak beşinci sırada. Ancak aynı zamanda, elektronik teçhizat ve yüksek teknoloji ürünü askeri teçhizat ihracında liderler arasında yer alıyor.

3.1.2.17. *İsveç Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

İsveç ekonomisi uzun zamandır çevreleyen dünyayla ticarete bağımlıdır. İsveçli şirketler de yurtdışında kendilerini kurmaya başlamıştı. İsveç küçük bir ülke olduğu için, kural olarak büyümek isteyen bir şirket İsveç pazarına güvenemez. Bu nedenle hem ticaret hem de kuruluşun İsveç işletmelerinin büyümesi için bir gereklilik olduğunu söylemek gerekir. Ticaretle ilgili olarak, karşılıklılık her zaman İsveç politikasında bir meseleydi. İsveçli işletmeler yabancı ülkelere ihracat yaparak büyüdükçe, İsveç serbest ticareti destekledi; İsveç pazarları yabancı şirketlere açıldı. Bunun bir sonucu olarak İsveç endüstrisinin zorlu uluslararası rekabet karşısında var olması ve gelişmesi gerekiyordu. Bu, tüm İsveç ulusal ekonomisine fayda sağladı.

Dış yatırımlar ve yurtdışında sahiplenme ile ilgili olarak İsveç politikası çarpıcı bir şekilde asimetric uzun bir süre sürdü. Özellikle büyük İsveç sanayi şirketleri, geniş çaplı dış alımlarla büyümüşken, İsveç'teki yabancı alımlar için büyük engeller vardı. Bazı bölgelerde, yabancı sahipliği tamamen yasaklandı. Yabancılardan doğrudan veya dolaylı olarak İsveç topraklarına sahip olmalarına izin verilmedi. İsveç borsasındaki hisselerin büyük bir kısmı kısıtlı paylar olarak adlandırıldı ve bu nedenle yabancı edinim için erişilemedi. Kısıtlamasız hisseleri edinmek isteyen bir yabancı, İsveçli döviz kuru düzenlemeleri ile yolunu bulmalıydı. Küreselleşme temel olarak İsveç ekonomisi için önkoşulları değiştirdi. Geçtiğimiz iki ya da üç on yıl boyunca, İsveç'te faaliyet gösteren şirketler gittikçe tüm dünyayı bir çalışma alanı olarak görüyorlar. Bu, şirketlerin faaliyetlerinin tüm boyutları için geçerlidir.

3.1.2.18. *İsviçre Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Basında ve bilim literatüründe küreselleşmenin politika yapma kapsamını daralttığı düşünülmektedir. Farklı siyasal sistemleri ve hükümetleri, yakınlaşmaya giden bir yola zorladığı düşünülüyor. Bu görüş, iç politika sorunlarının yenilikçi çözümlerini kolaylaştıran ve

destekleyen küreselleşmenin diğer etkilerini ihmal etmektedir. Küreselleşmenin ya da küreselleşme hakkındaki konuşmanın yokluğunda, bu sorunların çözülme şansı az olacaktır. Bu perspektifte, gerçek ya da varsayılmış dış baskılar, geleneksel koalisyon ve oyuncuların takımı yıldızlarını akıcı hale getirir ve böylece eski sorunlara yeni çözümler getirir. Bu, üç ertelenmiş politika reformu örneği ile gösterilebilir: refah devlet politikası, tarım politikası ve ekonomik rekabeti engelleyen kuralların liberalizasyonu.

Büyük Avrupa sosyal güvenlik planlarına kıyasla İsviçre, bu tür programların getirilmesinde bir gecikme yaşadı. Bu programlar ortaya atıldıktan sonra oldukça cömert davrandılar (Obinger 1998; Schmidt 1998: 180). Son sekiz yılda sosyal güvenlik yardımlarının toplam GSYİH içindeki payı uluslararası düzeyde düşük olmakla birlikte, büyümesi çok güçlü olmuştur. Buna nüfusun değişen demografik yapısı, yüksek işsizlik (savaş sonrası dönemde önceki seviyelere göre) ve GSYH'nin düşük büyümesi, yani payda yok ya da zayıf artışlar nedeniyledir. Uluslararası rekabet gücü, şu anda İsviçre'nin sosyal güvenlik sistemine büyük bir uyum sağlamayı talep etmese de bu politika alanının iç dinamikleri reformu kuvvetle öneriyor. Şu anda, önde gelen politikacılar çoktan kapsamlı değişiklikleri desteklemektedir. Onlar, İsviçre'nin artan refah harcamaları nedeniyle Avrupa Parasal Birliği (İsviçre'nin ait olmadığı) kriterlerini karşılamayacağını savunuyorlardı. Bu nedenle, İsviçre'de İtalya'da olduğu gibi, sorunlar yerli kaynaklı olmasına rağmen refah devleti dış faktörlerin temelinde yapılan reformları haklı kılarak elden geçirilecektir. Ana aktörler (özellikle sendikalar, Hıristiyan demokratik ve sosyal demokrat partiler), yarattığı ve savunduğu refah devletinin iç gelişmeler nedeniyle büyük çaplı bir gözden geçirmeye ihtiyaç duyduğunu iddia etmek çok daha zordur. Küreselleşme, kendisini eski politika pozisyonlarından uzaklaştırma ve meşruiyet kaybı ve destek kaybı yaşamadan yeni çözümler aramak için fırsat yaratır. Bu sonuç, refah devletinin daraltılması ve yeniden düzenlenmesinin, bu aktörlerin tarihsel programlarının ve hedeflerinin yetersiz olması sebebiyle haklı gerekçelendirilmesi durumunda mümkün olmayacaktır.

Tarımla ilgili reform zaten yürürlüktedir. Avrupa Birliği'nin CAP'inde olduğu gibi, İsviçre tarım politikası, sklerotik dağılımcı koalisyonların, tüketicilerin pahasına getirilerini arttıran en önemli örneklerinden biri olmuştur (Halbherr ve Müdesacher, 1985). Bu aktörlerin siyasi konumu o kadar sıkı bir şekilde kurulmuş ki, büyük reformlar gerçekçi görünmüyordu. Bununla birlikte, GATT / DTÖ müzakereleri (Uruguay turu) nedeniyle, harici bir tartışma bu grupları daha az kaynak harcamaları ve tüketicilerden çiftçilere daha az gelir dağıtımını ile ilgili yeni bir politika üzerinde anlaşmaya zorlamak için başarılı bir şekilde kullanılabilirdi (Sciarini, 1994).

Aynı şey, İsviçre'deki ekonomik rekabeti sınırlayan kurallar için de geçerlidir. Karteller tarafından, özellikle telekomünikasyonda, kantonlardaki kamu meslekleri ya da kamu tekelleri için farklı kabul kuralları ile rekabet engellendi. 1990'lı yıllarda ekonomik etkinlik engellerini ortadan kaldırmak için yapılan reformlar yürürlüğe girdi. Genelde tüm Avrupa'daki politika süreçleri, Avrupa Birliği ile pazarlık ve GATT / WTO'nun yeni kuralları (Armingeon, 1998) tarafından görüşüldü. Böylece, aksi takdirde reforma tabi tutulamayacak kadar eksik iç kuralların dönüşümü için dış değişiklikler yapılmıştır.

Birkaç örnek vermek gerekirse. Küreselleşme, politika yapımcıların seçmenleri veya destekçileri tarafından kaçınılmaz olan yerli yeniden dağıtılmadan sorumlu tutulmadan önceki politikalarını değiştirmeleri için iyi bir mazeret. Bu anlamda, küreselleşme ile ilgili söylemler, reformcular için oldukça farklı şekillerde kullanılabilir bir fırsat penceresi yaratır. Bunun yerine, politika oluşturma sürecini dengeye koyan küreselleşme, OECD ülkeleri grubunda daha fazla politika çeşitliliği yaratma potansiyeline sahiptir.

3.1.2.19. İtalya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Küreselleşme, dünyanın dört bir yanından birçok farklı ulus, hükümet, işletme vb. arasındaki karşılıklı bağımlılık sürecidir. Bu uluslar, ticaret yapmak ve farklı alanlarda üretim yapmak için birbirlerine en ucuz yoldan mal üretmek ya da en fazla geliri elde etmek için belli bir pazara yatırım yapmak için güveniyorlar.

İtalya ekonomisi dünyanın 9. büyüklüğünde ancak "İl Özelleştirmeyi Teşvik Eden Yeni Uygulanan Politikalar" (İtalya ve Japonya: Küreselleşmenin Sorunlu İki Zileri, 2014) nedeniyle 2008'de muazzam bir ekonomik düşüş eğilimi yaşamıştır. Provincializm temel olarak kültürlerinin önemini ve canlılığını korumak isteyen bir terimdir. Bu ekonomik arıza ciddi değildi, ancak İtalya'nın küreselleşmeden etkilendiği ve ülkenin üzerinde çok bağımlı olduğu önemli alanları ortaya çıkardı. Küreselleşmenin İtalya'yı etkileyen üç ana yolu şöyledir:

- I. İtalya, mal üretmek için kullanılan yiyecek ve diğer ürünler üzerinde yüksek bir ithalat yapmaktadır.
- II. İtalya'nın esnafının %60'ı tek başına Avrupa ülkelerinden gelmektedir.
- III. İtalya ticaret nedeniyle yüksek bir ulusal borç biriktirmiştir.

Bunların hepsi İtalya'da küreselleşmenin birer örneğidir. Örneğin, yüksek ithalata sahip olduğu için İtalya'nın çok büyük bir ayakkabı ihracat hacmi var. Bu, ekonomik bağımlılık yarattı, çünkü İtalyanlar kendi ülkelerinde yaptıkları ayakkabılarını alması çok pahalı. Onları mallarını

diğer ülkelere ihraç etmek için onlara çok para kazandırıyor ve diğer ülkede yaşayanların bu ayakkabıları alması çok daha ucuz. Ekonomik Karşılıklılık, tüm esnafın %60'ının Avrupa'dan geldiği gerçeğinden de kaynaklanmaktadır. İtalya, Avrupa'daki pek çok başka ülkenin ekonomik refahına büyük ölçüde bağımlıdır, çünkü bir şeyler ters giderse, İtalya da doğrudan etkilenir.

İtalya'nın nüfus artışı ve sosyal faktörlerinin artık dünyanın küreselleşmesinde birbirine bağlı olduğu da ortaya çıkıyor. İtalya son yıllarda düşük doğurganlık olduğu görülmeye başlanmıştır. Bu, günümüzde ülkede birçok faktörün yaşanmasının bir sonucu olabilir, ancak önemli olanlardan biri, bu kadar çok borcun birikmesinden sonra yaşam maliyetinin artmış olabileceğidir. Bugün sadece 1.4 doğum oranı var ve gelecekte ekonominin genel refahı için bir tehdit olarak düşünülüyor.

3.1.2.20. *İzlanda Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

İzlanda ekonomisi küçük ve yüksek volatiliteye tabidir. 2007 yılında, satın alma gücü paritesi (PPP) tahminlerine göre gayri safi yurtiçi hâsıla toplamda 12.144 milyar dolar ve kişi başı 38.400 dolar idi. İzlanda ekonomisi öncelikle yenilenebilir doğal kaynaklara dayanıyor; Adanın etrafındaki zengin, soğuk ve temiz balıkçılık alanlarından gelen balıklar ve nehirlerden ve akarsulardan gelen hidroelektrik enerji.

Her ne kadar deniz ürünleri bir süre İzlanda'nın önde gelen ihraç ürünleri olmasına rağmen ve diğer endüstrilerin kendileri kurdukları imalat sanayiinin ihraç edilen malların toplam gelirinin yaklaşık %40'ını sağladığı, bunların en önemlileri alüminyum ve ferrosilikon olduğu biliniyor. Deniz ürünleri, ekonominin omurgalarından biridir ve yaklaşık 2 milyon tona yakın bir deniz ürünü yakalanır, döviz kazancının yaklaşık 1/3'ünü oluşturmaktadır. İzlanda, dünyadaki en büyük 12. balıkçılık ulusudur ve dünya balıkçılığında en yüksek verimlilik seviyesine sahiptir. Balıkçılık ve balık işleme GSYH'nin %8-10'unu oluşturmaktadır. Deniz ürünleri, Avrupa, ABD ve Uzakdoğu'daki tüm büyük pazarlarda satılmaktadır.

3.1.2.21. *Japonya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Düşünmeye başladığınızda, bir ülkenin Japonya'dan daha küreselleştiğini hayal etmek zordur. Otomobiller, mikro elektronik ürünler veya gadget'lar gibi, dünyayı yüksek teknoloji ihracatı yaptı. Japon şirketler tüm dünyaya yatırım yaptı. Toyota, tüm çalışma yasaları ile Fransa'daki bir otomobil fabrikasına bile yatırım yaptı. Japon turistler her yerde görülebilir. Empire State Binası'ndan Champs Elysees'e ve Hawaii'nin golf sahalarına her yerde. Fakat Japonya gerçekten küreselleşme şampiyonu mu? Bu, OECD'nin birkaç yıl önce topladığı bir konudur ve bugün

daha da önemlidir. 1990'lı yıllara kadar dünya ticaretindeki payının istikrarlı bir şekilde yükselmesi savaş sonrası hızlı gelişmesinin önemli bir unsurudur. Fakat OECD, düşüncelerinizin aksine, temel olarak Japonya'nın belki de 30 üye ülkenin en küreselleşmiş olduğu sonucuna varmıştır.

Çok uluslu şirketler küresel üretim sistemleri ve tedarik zinciri kurduklarından, son yıllarda küreselleşmenin itici gücü olan doğrudan yabancı yatırımları kabul etti. UNCTAD Dünya Yatırım Raporu'na göre, küresel DYY akımları, mevcut krizin başlangıcından önce 2007'de 1.800 milyar dolarlık bir zirve noktasına ulaştı. Ancak Japonya, doğrudan yabancı yatırımlardaki patlamayı kaçırdı. 2004 yılında, doğrudan yabancı yatırım stokunun GSYH'ye oranı sadece %2'dir, OECD ülkelerinin en düşük seviyesindedir. DYY'ye derinlemesine inceleyerek, birleşme ve devralmaların doğrudan yabancı yatırım akışlarının %60'ını oluşturduğunu tespit edildi. Bununla birlikte, 2004'te Japonya, dünya birleşme ve satış değerinin yalnızca %2'sini oluştururken, ABD %22 ve AB %47'yi temsil etti.

Toplam iç talep (esas olarak tüketim ve yatırım) içindeki ithalatın payı OECD bloğunun en düşük seviyededir. Benzer bir hikâye Japonya'nın cılız bir global hedef olduğu turizmde ortaya çıkıyor; 2005 yılında sadece 3 buçuk milyon yabancı turist bulunuyor (Çin'in %10'dan azı ve dünyanın en iyi 20 sıralamasında bile değil); 17 milyondan fazla Japon yurtdışı seyahat etti. Ve küreselleşmede başarılı olmak için küresel beceriler esasta iken, yurtdışında çok az sayıda Japonca eğitim aldı 2002'de sadece 80.000 öğrenci.

Şimdi göçe bakarsak, Japonya'nın uzunca bir süredir net giriş ve çıkışları çok düşük olduğunu, net göçü sıfıra yakın bıraktığını görüyoruz. 2002'de iş iznine sahip yabancı uyruklu kişiler toplam 180.000 kişidir ve 2002'de işgücünün yalnızca %0,3'ünü oluşturmaktadır OECD bölgesindeki en düşük ve OECD ortalamasının %9'unun çok altında. Küreselleşme yarışında Japonya neden bu kadar kötü bir performans gösteriyor? Ticaret ve yatırım alanlarında, Japonya'nın sınırdaki engelleri, korkunç tarım durumu hariç (tarım koruma, OECD ortalamasının neredeyse iki katıdır) o kadar yüksek değildir. Son yıllarda bu engelleri azaltmak için çabalar sarf edilmiştir. (Son çaba gösterilmesine rağmen, Japonya, serbest ticaret anlaşmalarında müzakerelerde dünyanın geri kalanının gerisinde kalmasına rağmen) yeterli değildir. Japonya ile dünyanın geri kalanındaki gerçek engellerin, ürün ve işgücü piyasası düzenlemeleri gibi sınır ötesi engellerin ve sınır ötesi birleşme ve Satın Alma İşlemlerini sınırlayan kuralların arkasında kaldığı ortaya çıkıyor.

Ticareti, yatırımları ve göç engellerini bir araya getiren Japonya, küreselleşmeye karşı neredeyse komplo kuruyor gibi görünüyor. Günümüzün küreselleşmesinin büyük kısmı, çokuluslu şirketlerin yatırım, ticaret (özellikle şirket içi ticaret) yapma ve yabancı işçi çalıştırma özgürlüğüne ihtiyaç duyduğu küresel üretim sistemleri etrafında dönmektedir. Japonya'dan daha fazla küreselleşmeye ihtiyaç duyan hiçbir ülke yok. Yaşlanma ve azalan nüfusuyla Japonya, refahını korumak için üretkenliği artırmaya ihtiyaç duyuyor. Ve bunu doğrudan yabancı yatırım yapabilir. Japonya'daki yabancı iştiraklerdeki işgücü verimliliği, imalat sanayiinde ulusal ortalamadan %60, 2002'de hizmet sektöründe %80 arttı. Göç, özellikle talep hızla artan sağlık hizmetleri için işgücü sıkıntısını azaltmada çok yararlı olabilir Nüfus yaşlanmasına bağlı olarak.

3.1.2.22. *Kanada Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Küreselleşme, dünya üzerindeki insanların ve ülkelerin birbirine entegrasyonu ve bağımlılığı sürecidir. Kanada, sanayileşmiş ülkelerden çoğu gibi, küresel olarak her zamankinden daha fazla bağlantılı olmasına rağmen, ekonomisi ve kültürü, her zaman olduğu gibi, çoğunlukla Birleşik Devletlere bağlı kalmaktadır. Küreselleşme kelimesi yaygın olarak bilinmeye başlamadan çok önce, Kanadalılar küreselleşmenin esasını tartıştılar. 19. ve 20. yüzyılların çoğunda konu ticaretti. Yerli imalatları teşvik etmek için yüksek bir tarife mi yapıldı? Yoksa daha serbest ticaret kaçınılmaz mıydı? Çünkü Kanadalılar yurtdışında daha düşük maliyetli ürünler satın almalarına izin vereceklerdi.

Kanada ekonomisi, en azından 17. yüzyıldan beri dış pazarlara ve sermayeye bağımlıdır. İlk yıllarda Kanada ekonomisi sömürge idi. Çoğu yatırım imparatorluk gücünden geldi (önce Fransa, daha sonra İngiltere). Refah, doğal kaynakların (erken dönemlerde kürk ve balık, daha sonraki dönemlerde kereste, buğday ve mineraller) ve imal edilen malların ithalatına bağlıydı. İmparatorluk için seçici bir küreselleşme biçimiydi. Kanada yurtdışı ticaret ve yatırım bağlantılarına sahipti, ancak sömürge sistemi dünyanın geri kalanını kapatma eğiliminde olduğu için bunlar öncelikle imparatorlukta idi.

Konfederasyonun ilk yıllarında, Kanadalı politikacılar Kanada'yı küresel bir ulus olarak tasarladılar. Kanada, ilk diplomatik misyonunu açmadan önce göçmen ajanları ve ticaret komisyoncularını yurtdışına gönderdi. Hem Liberaller hem de Muhafazakârlar karşılıklılığa geri döndü, ancak ABD tarafından reddedildi.

Sonunda, Başbakan John A. Macdonald, 1879'dan itibaren yüksek tarife Ulusal Politikasını uygulayan farklı bir yönde hareket etme kararı aldı. Bu politika batıda ve denizcilikte çok az

destek aldı, ancak Kanadalı üreticiler için merkezi Kanada'da en popüler politika oldu. Montréal ve Toronto'daki ticari çıkarlar, yerli sanayiye dış ticaretten, çoğunlukla Amerikan rekabetinden korumak için yüksek bir tarife görerek daha serbest ticarete karşıydı. Tarifeler sadece ticaret politikası meselesinden öte bir şey haline geldi; Merkezi Kanada'daki pek çok kimsenin, ulusal kimliğe (Kanada hükümeti ve sanayi, dış ekonomik tehditler karşısında bir arada durması) bağlı hale geldi ve hiçbir hükümetin dokunmasına cesaret edemeyen kamu politikasının kutsal bir parçasıydı. Liberal Parti daha serbest ticaret tercih etmeyi sürdürdü ancak 1891 ve 1911 yıllarında federal seçimlerde politikanın intihar olduğunu keşfetti: McDonald, özgür ticareti vizesiz ticaretle pek çok İngilizce konuşan Kanadalının zihninde bağladı. Ülke, Sonuç olarak, Kanada tarifeleri 1930'ların ortalarına kadar yüksek kaldı.

Kanada ağır bir şekilde dünyanın geri kalanına bağımlı olmaya devam ediyor. Kanadalıların yüzde 80'den fazlası İnternet'i kullanıyor. Televizyonda izleme süresinin üçte ikisinden fazlası yabancı programlamaya ayrılıyor. Kanadalı nüfusun yüzde 20'sinden fazlası yabancı doğumludur. Kanadalılar her yıl, bir gece veya daha uzun bir sürede diğer ülkelere yaklaşık 30 milyon yolculuk yapmaktadır. Yabancılar Kanada'ya 600 milyar doların üzerinde yatırım yaptı. Çoğunlukla ABD'ye yapılan ihracat, Kanada'nın gayri safi yurt içi hasılasının (GSYİH) yaklaşık üçte birine eşittir. Kanada, bir düzineden fazla uluslararası organizasyonun üyesidir.

3.1.2.23. *Lüksemburg Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Ekonomik ve sosyal küreselleşmenin hızı 2009'da yavaşlamıştır. Bir önceki yılda olduğu gibi Belçika, Hollanda ve Avusturya KOF Küreselleşme Endeksi'ne de başkanlık etmektedir. Lüksemburg, Ekonomik Küreselleşmede Singapur'un ardından 2.sırada. Küreselleşmenin KOF Endeksi, küreselleşmenin ekonomik, sosyal ve siyasi boyutlarını ölçer. 2009'da geçerli olan mevcut analiz, ekonomik küreselleşmede düşen bir eğilimin açıkça görülebilen finansal ve ekonomik krizin sonuçlarını göstermektedir. Endeksin ikinci ve üçüncü bileşenleri (sosyal ve politik küreselleşme) daha da arttı.

1970'lerden bu yana, Soğuk Savaşın sona ermesinden sonra güçlü bir artışla küreselleşmenin üç boyutunda ilerleyici bir yükseliş eğilimi olmuştur. 9/11 olayları sadece küreselleşmenin hızını yavaşlattı; ancak en son ekonomik ve mali kriz, küreselleşme süreci için ciddi bir gerileme yarattı. Son yıllarda Doğu Avrupa ve Orta Asya'da gelişmekte olan ülkelerde küreselleşmede giderek artan bir eğilim olmuştur. Bununla birlikte, 2012 endeksi, bu eğilimin 2007'de durduğunu teyit etmektedir. Küreselleşme, Doğu Avrupa'da, Orta Asya'da, endüstriyel ülkelerde ve Batı Avrupa'da en yüksek seviyede kalırken, burada küreselleşme oldukça uzun

bir süre durdu. Küreselleşme süreci hala Doğu Asya'da ve Pasifik bölgesinde yanlara doğru ilerlemektedir. Orta Doğu ve Kuzey Afrika küreselleşmede küçük bir artış gösteriyor iken, Arap Baharı'nın etkileri henüz mevcut endeks tarafından yakalanmamıştır.

Singapur, önceki yıllarda olduğu gibi, ekonomik küreselleşme sıralamasında liderliğini sürdürüyor ve bunu Lüksemburg, İrlanda, Malta ve Belçika izliyor. İlginçtir ki hepsi oldukça küçük, açık ekonomilerdir. KOF Endeksinin ekonomik boyutu, gerçek ticaret ve yatırım hacimlerini ve hangi ülkelerin kendi ekonomilerini korumak için hangi ülkelerin ticaret ve sermaye hareketleri kısıtlamalarını uyguladıklarını ölçmektedir.

KOF Küreselleşme Endeksi 2012, İsviçre Federal Teknoloji Enstitüsü Zürih tarafından yayınlandı. Küreselleşmenin ekonomik, sosyal ve siyasi boyutlarını ölçer ve çok sayıda ülkede küreselleşmedeki değişimi gözlemlemek için uzun süre kullanılabilir. 1970 yılından bu yana yayımlanmış, 187 ülke kapsıyor ve 23 değişken içeriyor.

3.1.2.24. *Macaristan Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Macaristan ekonomik olarak küreselleşen ilk on ülke arasında yer almaktadır. Son yıllarda birçok Avrupa Birliği üyesiyle birlikte Macaristan son derece yüksek bir küreselleşme seviyesine ulaştı. Macaristan, küreselleşmenin ilk on yılında yer alan sekiz AB üyesi ülkeden biridir; bu beş kişiden biri Euro Bölgesi üyesidir. Diğer küreselleşen ülkeler İsviçre ve Singapur'dur ve her ikisi de diğer ülkelere ekonomik bağlar sağlayan ve uluslararası ticaretten yararlanmak için coğrafi olarak uygundur. Bu küreselleşme sıralamaları, Dünya Ekonomik Forumu'ndan Küresel Rekabet Edebilirlik Raporu'nun sıralamaları; Avrupa Birliği hala iyi temsil ediliyor ve dünyanın en rekabetçi 10 ülkesinin yarısını oluşturuyor. İsviçre ve Singapur da en rekabetçi ülkeler arasında yer alıyor ancak Japonya, Hong Kong sıralamasında küreselleşmenin aksine, Amerika Birleşik Devletleri'nin en rekabetçi sıralamasında yer almaktadır. Bu son üç ülke büyük olasılıkla ortalamanın üzerinde pazar büyüklüğü, altyapı tabanı ve teknik hazır olma düzeyleri sayesinde yer alıyor.

Her iki listede de sadece dört ülke var hem genel küreselleşme hem de rekabetçilik açısından ilk on sırada yer alıyor. Bunlar İsviçre, Singapur, İsveç ve Hollanda'dır. Bu ülkelerin hepsinin de benzer özellikleri vardır: nispeten düşük devlet düzenlemeleri, düşük ticaret tarifeleri, orta sınıf borç GSYİH oranları ve çok yüksek kredi notları. Bununla birlikte, Singapur, aralarında Avrupa ülkelerinden herhangi biriyle karşılaştırıldığında hükümet bürokratik verimsizlik düzeyinin belirgin şekilde daha düşük olması nedeniyle ön plana çıkıyor.

Macaristan, Orta Avrupa ülkesi ve eski bir Sovyet devleti olarak, Batı Avrupa komşularından çok farklı bir yakın geçmişe sahiptir ve bu listeye girmiştir. Macaristan, verimlilik odaklı ekonomi ve yenilik odaklı ekonomi arasında geçiş yapan bir devlettir. Ve yüksek genel küreselleşme derecesine bakılmaksızın, Macaristan küresel rekabet alanında 60. sıraya yerleşti. Karşılaştığı zorlukların çoğunun geçmişi göz önüne alındığında şaşırtıcı olmaması; Yüksek bir politika istikrarsızlığı, finansmana erişimde zorluklar, yüksek vergi oranları ve vergi düzenlemeleri, verimsiz bir bürokrasi ve yüksek düzeyde bir yolsuzluk yaşıyor. İlginçtir, bu zorlukların birçoğu aynı zamanda son derece küreselleşmiş ülkeler ve rekabet gücü yüksek ülkeler tarafından karşılanmaktadır. Politik istikrarsızlık ve verimsiz bir bürokrasi hem İsviçre hem de Hollanda'ya meydan okuyor hem Hollanda hem de İsveç, finansmana erişimde zorluklar yaşıyor. İsviçre ve İsveç'te yüksek vergi oranları var. Macaristan'da hükümet düzenlemesinin yükü, 144'ün 138'inde sıralamasında olduğu rekabetçilikte ciddi engel teşkil ediyor; Her iki listede de en yakın ülke olan Hollanda, 144 ülkeden 34. sırada yer aldı. Buna ek olarak Macaristan, 144 üzerinden 125'lik sıralamaya sahip olduğu yüksek bir devlet borcu seviyesine sahip. Bununla birlikte, devlet borcu tek başına bir ülkenin rekabet edebilmesi, Hollanda 144'te 110'da, Singapur ise 144'ün 135'inde Macaristan'dan bile daha düşük bir orana sahip. Fark, ülkelerin kredi notlarında yatıyor. Her iki listede de görünen tüm ülkeler, derecelendirilen tüm ülkelerin ilk on yılında kredi notlarına sahiptir. Kredi değerliliğinin, borcun GSYH'ye oranından önemli ölçüde daha fazla olduğu görülüyor. İlginçtir ki Macaristan, Hollanda ya da İsveç'inkilere kıyasla çok düşük tarifelere sahiptir. Dünya Ekonomik Forumu raporundaki verilerin en iyisi, Macaristan'ın küreselleşme seviyesini açıklamakta yardımcı olur, düşük tarifeler uluslararası ticarete teşvik eder.

Son analizde, Macaristan'ın yüksek düzeyde küreselleşmesinin, eşit derecede yüksek ekonomik rekabet gücüne sahip olduğu görülüyor. Buna rağmen, gelecek, Macaristan'ın Avrupa Birliği'ne daha fazla entegre olmasından ötürü farklı bir öykü anlatabilir, karşılaştığı rekabetçiliğe ilişkin zorluklarla yüz yüze gelebilir. Macaristan Cumhuriyeti yalnızca 1989'dan beri var olmuştur ve hâlihazırda önemli bir ilerleme kaydederek, o sırada küreselleşme düzeyini iki katına çıkarmıştır.

3.1.2.25. *Meksika Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Bugün dünya hızlı değişimlerle karakterizedir. Bu değişiklikler insan ilişkilerinin tüm alanlarına yansıtılıyor. Küreselleşme, her ülkeye yeni zorluklar getiriyor ve ekonomik büyüme fırsatları getiriyor, ancak aynı zamanda gelir farklılığı ve yoksulluğu da beraberinde getirebilir.

Küreselleşmenin sonuçlarının ekonomiyi etkilediği ve zengin ile fakir arasındaki uçurumun genişlediği Meksika'da durum böyle.

Öncelikle, küreselleşme dünyayı tek bir ekonomik sisteme entegre etmiştir. 1980'lerin ortasında, Meksika Dünya Ticaret Örgütü'ne katıldığında küresel ekonomiye tam olarak girdi. İmalat endüstrisinin hızla büyümesi, küçük ve orta ölçekli şirketlerin çoğunun iflas etmesine neden oldu. Birçoğu ABD'ye yakın olması, ucuz emek ve yabancı yatırım için rahat kurallar nedeniyle Meksika'ya ilgi duyuyor. Kuzey bölgesindeki sayısız toprak sahibi arazilerini yabancılara ait fabrikaların geliştiricilerine satarak maddi olarak büyümüştür. Tarım arazilerinin bu geniş çaplı satışı nedeniyle, Meksika'daki tarımsal üretim önemli ölçüde düştü. Bu, özellikle kırsal bölgelerde yoksulluğun artmasına neden olmuştur. Bugün, yaklaşık 22 milyon Meksikalı yoksulluk içinde yaşıyor.

İkincisi, ekonomik gelişmeyi ilerletmek için Meksika, nüfusunun büyük çoğunluğunu dışladı ve hatta yaşam koşullarını da kötüleştirdi. Bireysel Meksikalıların küreselleşmeden fayda edinin faydalanamamaları iki faktör tarafından belirlenebilir: eğitim seviyeleri ve ekonomik koşulları. Zenginlerin birçoğu imkânsız üreticiler istismar edilirken imalat sanayiine para yatırdı. Kültürel açıdan, internet ve televizyon yoluyla medyanın doyurulması nedeniyle, ürünlerin ve eğlencenin pazarlanması da Meksika geleneklerinin yeniden değerlendirilmesine neden olmuştur. Bu tip sömürü nedeniyle Meksikalı kültürün birçok benzersiz özelliği kaybolmaktadır. Kırsal alanda yaşayan hem Yerli Kızılderililer hem de Mestizolar (karışık Avrupalı ve Amerikalı) bu durumdadır. Bu gruplara, bireyselliklerini ortadan kaldıracak daha laik tutum ve davranışları benimsemek için baskı uygulanmaktadır.

Meksika'da küreselleşme, Meksika toplumunun en fakir üyeleri üzerinde güçlü etkilere neden olmuştur. Ekonomik büyüme fırsatları getirmiş olmasına rağmen, küreselleşme aynı zamanda eşitsizliği yaratmış ve tüm grupları marjinalize etmiştir. Dahası, bu fenomen sadece yerel ve ulusal ekonomilerin dengesini değiştirdi, aynı zamanda bölgede yaşayan insanları küreselleşmenin faydalarına en az maruz kaldıkça yabancılaştırdı ve yaşam standartlarında daha büyük bir farklılık yarattı.

3.1.2.26. *Norveç Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Küreselleşme süreci, ticaret liberalizasyonu, siyasi değişimler, teknolojik ilerlemeler ve işlem maliyetlerinde keskin bir azalma yoluyla son 15 yılda hızlandı. Bu gelişmeler para politikası için zorluklar ortaya koymaktadır. Sınır ötesi sermaye akışlarındaki ve yabancı varlık

mülkiyetindeki güçlü artışın bir sonucu olarak finansal dengesizlikler uluslararası düzeyde artmaktadır. Norveç'te, önemli ölçüde değişen ticaret hadleri modeline bakıyoruz.

Mevcut küreselleşme dalgasının önemli bir özelliği, Çin, Hindistan ve diğer gelişmekte olan ekonomilerin dünya ticaret sistemine entegrasyonu. Bu gelişme, dünya ihracatının payı hızla artan Çin'de güçlü olmuştur. Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT) içindeki ülkeler, 1990'ların başından bu yana ihracatlarını belirgin şekilde artırdı. Hindistan başlangıç çizgisindedir. Bu değişiklikler, ticaret hadlerinin dikkate değer ölçüde güçlenmesiyle Norveç'e artan gelir sağlamıştır. İthal mallar için fiyatları, ihracat yapılan malların fiyatlarına göre düşüyor. Petrol ve doğalgaz fiyatlarındaki yükselişin etkisi çok güçlü ancak ana ekonomideki mallar üzerindeki ticaret kazançları da yüksek.

Norveç'teki durum Nordik komşu ülkelerinkinden farklıdır. İsveç ve Fin yüksek teknoloji ürünlerinin satış hacmi açısından güçlü bir şekilde büyüyor ancak fiyatlar düşüyor. Danimarka, genel olarak istikrarlı bir şekilde ilerlemekte olan çeşitlendirilmiş bir ticaret sektörüne sahiptir. Yüksek enerji fiyatları, gelirler petrol ithalatçılarından petrol ihracatçılarına aktarıldığından, sınır ötesi sermaye akışlarının artmasına katkıda bulunmuştur. Sonuç olarak, Norveç gibi petrol ihraç eden ülkelerde bir tasarruf fazlası oluşmaktadır.

Küreselleşme aynı zamanda uluslararası sermaye piyasalarının işleyişini de etkilemiş ve kayda değer küresel dengesizlikler yaratmıştır. 2005 yılında ABD ticaret açığı GSYH'nin yüzde 6'sının üzerine çıkarken, petrol ihraç eden ülkeler ve Doğu Asya ülkeleri cari işlemler fazlası vermiş ve yüksek seviyeli uluslararası rezervler oluşturmuştur. Petrol ihracatçılarının yanı sıra gelişmekte olan bazı ülkelerin tasarrufları, uluslararası faiz oranlarını aşağı çekti. Tahvil getirileri düşük seviyelerde seyretti ve kısa vadeli faiz oranları yükseltildiğinde bile düşük kaldı. Bununla birlikte, son aylarda tahvil getirileri biraz yükseldi. Her ne kadar dünya merkez bankaları son yıllarda kısa vadeli faiz oranlarını bir yüzyıl boyunca en düşük düzeye çekmiş olsalar da enflasyondaki belirgin bir artışa neden olmamıştır.

Artan küreselleşme ve takip eden ticari gelişme şartları, Norveç ekonomisini önemli bir artış gelir şokuna maruz bıraktı. Bu, yerel yükselişini artırdı. Ancak bugüne kadar, güçlü büyüme dürtüleri, işgücü piyasasında büyük dengesizlikler veya güçlü ücret artışları ve fiyat baskılarına yol açmadı. Bu, makroekonomik çerçevenin, özellikle mali ve para politikası rejimlerinin Norveç ekonomisinin aşırı dalgalanmalara karşı korunmasında oldukça başarılı olduğunun bir göstergesi olarak görülebilir. Daha da önemlisi, makroekonomik çerçeveye uyduğumuz sürece,

petrol fiyatlarının düşmesi ve ticaret hadlerinin tersine çevrilmesi durumunda ekonomi korunacaktır.

3.1.2.27. *Polonya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Veriler, uzun vadede Polonya için küreselleşmenin önemli büyüme etkilerini göstermektedir. Bu etkiler, küreselleşme süreçlerine dayalı bir senaryoya kıyasla ilave GSYH'nin %6,8'ini oluşturmaktadır. 2006'da AB-15 ülkeleri için uzun vadede (2050'de kişi başı GSYİH %8,0'lık bir artış) bir artış beklenmektedir. Küreselleşmenin büyümesinin başlıca kanalları küreselleşmenin Polonya ekonomisi üzerindeki etkisidir: başta doğrudan yabancı yatırım girişi (GSYH'nin %3,4'ü) tarafından tetiklenen verimlilik artışı ve hizmetler sektörünün liberalleşmesinin verimlilik etkileri (GSYH'nin %3,3'ü). Küreselleşme, uzun vadeli büyümeyi destekleyen olgu, yatırım lehine büyüme örüntüsünü değiştiriyor (uzun vadede %19,4, tüketim durumunda %8,9). İthalatın Polonya'da modernleşmenin önemli bir kanalı olduğu için yerli ajanların ithalat eğilimi artmaktadır (uzun vadede GSYH'nin %19,4'ü, ihracat için ise 4,0'dır) ve uzun vadeli büyümenin de avantajlı olduğu durumdur. Küreselleşme hem ücretlerin hem de istihdamın ek büyümesiyle (uzun vadede sırasıyla %10,9 ve %1,9) emek piyasasının evrimine olumlu katkıda bulunur ve yüksek vasıflılar arasındaki (%11,1) taban eşitsizlik karşısında ücret eşitsizliklerine yol açar (%7,4). Küreselleşme süreçleri hane halkının refahı için olumludur (küreselleşme nedeniyle harcanabilir geliri uzun vadede %8,8). Bununla birlikte, ücret eşitsizliklerinin artmasıyla birlikte, küreselleşme, yoksul hane halklarının göreceli olarak gelir durumunu diğerlerine kıyasla (%8,9 ve %7,4) kötüleştirir. Fakir olmayan hane halklarının göreceli refahı, ücret eşitsizliklerinin artması ve bu hane halkı grubu için yoksullara göre daha önemli bir yaşam kaynağı olan artan sermaye geliri nedeniyle artmıştır. İkincisine gelince, hükümet transferleriyle konumlarının bozulması bir ölçüde azaltılır.

3.1.2.28. *Portekiz Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Ekonomik küreselleşme, yeni bir olgu değil, önemli miktarda zaman geçiren gelişmelerin sürekli evrimidir. Ekonomik küreselleşmeyi "farklı ülkelerdeki pazarların ve üretimin, malların ve hizmet ticaretinin dinamiği ve sermayenin ve teknolojinin akış dinamiği nedeniyle gittikçe birbirine bağımlı hale geldiği süreç" olarak tanımlayabilir Avrupa Komisyonu (1997) Solomon'da (2006) böyle belirtti. Bir başka deyişle, üretim faktörlerinin dünya çapında kullanılmasını içerir.

Avrupa Birliği, şu anda küreselleşmenin bugününü yansıtan bölgesel ekonomik bütünleşmenin en başarılı örneği olarak öne sürüyor (Cardoso ve Ferreira, 2000). 1986 yılından beri üyesi olan

Portekiz'de, Avrupa entegrasyon sürecinin bir sonucu olarak önemli siyasi, sosyal ve esasen ekonomik değişimler yaşıyor. Yukarıda bahsedilen yazara göre, çeşitli Portekiz ekonomik faaliyet alanları, Avrupa yönetmelikleri ve politikalarından büyük ölçüde etkilenmiştir. Ortak bir Avrupa pazarının ve tek bir para biriminin oluşturulmasıyla birlikte, ticari organizasyonların verimliliğini bir ölçüde sınırlayan ve kaynaklarının tam istihdamı ile sınırlı olan birkaç kısıtlama bastırıldığında, Portekizli şirketler ölçek ekonomilerini keşfetme ve uzmanlaşma fırsatı elde etti. Karşılaştırmalı üstünlük yoluyla bazı iyi ve hizmetlerde, uluslararası görüşme yapma konularını iyileştirmiş, döviz kuru belirsizliğini ortadan kaldırmış, enflasyon oranlarını düşürmüş ve daha fazla ekonomik etkinliği teşvik eden rekabetin artmasını sağlamıştır. Dahası, Cardoso ve Ferreira (2000) ayrıca ekonominin küreselleşmesi nedeniyle Avrupa Birliği vasıtasıyla ülkeler arasında daha fazla ekonomik entegrasyon ve karşılıklı bağımlılığın sağlanmasının kazançlarının döviz bozdurma ve nakliye maliyetlerinde tasarruflar içerdiğini teyit etmektedir. Ayrıca, telekomünikasyon ve ulaşım alanlarındaki teknolojik gelişimi ile yukarıda belirtilen bölgesel ekonomik entegrasyona örneğin bankacılık sektörünün örgütsel ve teknolojik yeniden yapılanmasına ve özellikle turizm sektöründe hizmet sektöründe istihdamın canlanmasına izin verildi (Lima ve diğerleri. 2006). Cardoso ve Ferreira'nın açıkladığı üzere, turizm konusunu göz önüne alarak, Portekiz'de bu sektör, iş yaratmada önemli sosyal, kültürel ve özellikle ekonomik önem taşıyor; nüfus başına gelir artışı, vasıflı işgücünün geliştirilmesi, ekonomik çeşitlendirme ve altyapı konularında Küreselleşme ve Avrupa yönetmelikleri ve politikaları ile ekonomik faaliyetin değişik alanlarıyla birlikte olumlu yönde etkilenmiştir. Şu sıralar, Seyahat ve Turizm'in Portekiz'deki Gayri Safi Yurtiçi Hasıla'ya olan toplam katkısı, ekonomik etkileri de dahil olmak üzere, 2011'de %2,4 artarak %25,7 milyardan (GSYH'nin %14,7'si) % 32.6'ya yükseldi. Buna ek olarak, 1998 ve 2004 yılları arasında otel ve restoran sektöründeki işlerin %9,4 arttı ve 1998 yılında ulaşım ve telekomünikasyonda kayda değer yatırımların yapıldı (Lima, 2006). Ayrıca, küreselleşmenin ülke ekonomisinde olumlu bir etkisi olan Portekiz, Avrupa Birliği'ne entegrasyonundan bu yana, ekonomik büyümeyi, rekabet gücünü artırmak ve bölgeler arasındaki farklılıkların azaltılmasına yardımcı olmak için çeşitli yapısal fonlardan ve programlardan her zaman yararlandı. Örneğin, Beirman'a (2003) göre 1986'dan beri yapmış olduğu yapısal fonlardan birçok yapı meydana gelmiştir.

Sonuç olarak, Portekiz ekonomisinin küreselleşmeden büyük ölçüde etkilenmiş olduğu görülüyor. Ekonomik Portekiz durumuna ilişkin mevcut durumun kısmen, uluslararası finansal krizin ve ülkenin dışa karşı savunmasızlığın bir yansıması olduğuna karar verebiliriz. Bununla birlikte, yukarıda belirtilen argümanların analizinden ve öngörülen küreselleşmenin ciddi

önyargılarına rağmen, son yıllarda küreselleşmenin Portekiz'in ekonomik refahına katkıda bulunması kuşkusuz görünüyor.

3.1.2.29. *Slovakya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Dünya ekonomisinin dinamik gelişimi, artan küreselleşme gücünün baskısı altındaysa da bu değişiklikler Avrupa çapında birçok şirketin orta ve büyük ölçekli şirketlerinin yerel ve pazarlama merkezlerini başta olmak üzere bir şans vermek için Slovakya için büyük bir zorluk teşkil ediyor. Bu açıdan, Slovakya için coğrafi bir konumda olduğu kadar küreselleşmenin de pozitif olduğu bir avantajı var.

Varış noktasında Slovakya, üretim ve hizmetlerin genişlemesini kolaylaştıran birkaç ulus ötesi şirkete bağımlıdır. İhracata yönelik üretimin ortalama %90'ı otomotiv ve elektroteknik endüstrisinde. Ekonomik büyüme ve istihdam oranına ilişkin bir uyarı var. Ana pasta otomotiv, elektroteknik, elektrik endüstrisi ve lojistik arasında bölünmüştür. Yeterince görünüyor, ancak ekonomik krizin küresel bir karaktere sahip olabileceğini kimse tahmin etmedi ve bir kerede bütün dayanakları tehlikeye attı. Slovakya için, dünya ekonomisindeki gelişme ve katılım için daha derin ölçekte, yapısal politikayı etkili bir biçimde yürütecek ve temellerini ekonominin ikincil sektöründen (ürün imalatı) terminal ekonomisine taşıyacak stratejileri şekillendirmek önemlidir (yenilik ve bilim).

Slovakya için bir geliştirme programının stratejisi, 2030 yılına kadar yürürlüğe giren bir belgede ele alınmıştır: Slovakia 21 "ve Slovak toplumunun uzun vadeli kalkınması vizyonu". Slovakya'nın küçük bir ülke olduğu gerçeğini göz önüne alırsak, Slovak ekonomisi küreselleşme riskleriyle yüzleşmek zorunda kalacak ve Avrupa Birliği ve Avrupa bölgesi üye ülkeleri olarak tüm faktörlerden rekabet edebilecek ve hayatta kalabilecektir.

Bölgesel kalkınmanın desteği, Avrupa Birliği içindeki ekonomik ve sosyal politika ve bölgesel uyumun temel faktörü olarak görülüyor. Günümüzde, rekabetçi Avrupa ekonomik alanını korumak için önündeki en büyük engel, birçok bölgesel farklılıktır. Bu engeli azaltmak için ana güç, bilim ve araştırma geliştirme, bölgedeki bilgilendirme, ekonomik ve iş alanlarında bulunmaktadır.

3.1.2.30. *Slovenya Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

1991'deki bağımsızlığından bu yana Slovenya önemli bir siyasi ve ekonomik değişime uğradı. 1990'lı yıllarda aşırı yüklü bir ekonomiden kendini tamamen dönüştürmüştür. Durumu, borçlu bir ülkeden Dünya Bankası'ndaki bir donör ülkeye değişti. Kişi başına düşen GSYİH, orta

Avrupa'nın diğer geçiş bölgelerinden çok daha yüksektir. 2002-05 yılları arasında mükemmel altyapı yapısı, eğitilmiş insan kaynakları ve ekonominin özelleştirilmesi hızla arttı. Ekonominin büyük kısmı halen devletin elindedir ve doğrudan yabancı yatırım AB'de en düşük seviyededir. Slovenya, 1991'deki bağımsızlığından önce Yugoslavya'nın en üretken cumhuriyetlerinden biriydi. Dolayısıyla, Batı Avrupa ülkeleri ile iyi ticari ilişkilerin doğasında olan avantajları vardı.

Slovenya'nın yeni kurulan siyasi sistemi birçok yeni politika çizdi. Bu adımlar Slovenya'nın güçlü bir piyasa ekonomisini geliştirmesini sağladı.

Kısacası şu adımlar vardı:

- I. Liberal ticareti benimseme
- II. Hukukun üstünlüğünü takip etme
- III. Ödüllü işletme
- IV. Batıya doğru ticaretin çeşitlendirilmesi
- V. Batılı ve transatlantik kurumlara entegrasyon
- VI. İkili ve serbest ticaret örgütlerine üye olma
- VII. Özelleştirmeyi hızlandırma

Slovenya, küreselleşmeye ve reformlarının ekonomik yönetimine yaklaşımında temkinli davrandı. Devam etmeden önce fikir birliğine ağırlık verdi. Yine de, genel rekor görel bir başarıdır. Bugün Slovenya, Orta ve Doğu Avrupa'daki en iyi ekonomik göstericilerden biridir.

Sloven ekonomisi bağımsızlığından bu yana büyük bir değişim geçirdi. Siyasi sistemi tarafından karşılıklı fayda sağlayan ticaret için diğer uluslarla iş birliği yapmak için atılan adımlar büyük başarı sağladı. Temkinli yaklaşımı takdir etmeye layıktır. Ekonomisini küreselleştirmede ki başarısına rağmen, kontrollerin büyük kısmı halen devletin elindedir.

3.1.2.31. *Şili Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Şili, küreselleşmeden kazananları ve kaybedenleri araştırmak için ilginç bir deneyim oluşturmaktadır. Şili, otuz yılı aşkın süredir büyük reformları üstlenmiştir ve politika yönetiminde birikim tecrübesine sahiptir. Bununla birlikte, reformların ilk aşamasında otoriter bir siyasi rejim ile kısa sürede uygulanan Ortodoks bir ekonomik paktı birleştiren koşullar göz önüne alındığında, bu durum özel bir durumdur. Reformlar ilk aşamada bile reforma uğramıştı, ancak siyasi koşullar değiştiğinde başlamak üzere farklı bir senaryo düzenlendi.

Analiz, dünya ekonomisine sokulması için benzersiz bir politika paketinin olmadığını gösteriyor. Bu opsiyonun, ithal ikamesinden bir ihracat promosyon stratejisine geçilmesi değil, hükümetin kalkınma politikalarına rehberlik etme ve müdahale etme kapasitesini geri çeken bir ticaret ve finansal liberalizasyon olmadığını da belirtti. Erken dönemde uygulanan Ortodoks paketi, ekonomiyi açmada ve ihracatın teşvikinde başarılı oldu ancak aynı zamanda ülkeyi ithalatla sular altına aldı ve yurtiçi üretimin yeni koşullara uyum sağlamasına izin vermedi. Dönem içinde önemli bir açılış gerçekleşti; ihracat katsayısı artı GSYH'ye olan ithalatını üç katına çıkartarak hem ihracat hem de ithalatta hızlanan genişleme üretildi. Ekonomik büyüme üzerindeki sonuçlar, teori tarafından öngörüldüğü gibi değildi. Latin Amerika'nın diğer ülkelerinde olanları da takip etmiyordu.

Temel sonuç, sonucun Şili halkı için bir bütün olarak olumlu olmasıdır. Kişi başına gelir hızlı bir şekilde yükseldi; Komşu ülkelerin çoğundan daha hızlı arttı ve OECD ülkeleri ile arasındaki farklar azaltıldı. Yoksullar normal seviyenin üçte birine indirildi. Dayanıklı mallara, konuta ve temel altyapıya erişimle ilgili iyi olma önemli ölçüde arttı.

3.1.2.32. *Türkiye Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Küreselleşme sürecinden yararlanmak için bir ülkenin makroekonomik politikalarının kalitesi kilit araçtır. Özellikle serbest piyasa ve sağlam para güçlü bir şekilde kurulmalıdır. Ekonomik küreselleşme, ekonominin yönetimini bazı yönlerden kolaylaştırırken diğer ülkelerde daha zor hale getirdiğinden, bu politikaları tasarlarken ve uygulamakta olan gelişmekte olan piyasa ülkeleri yetkilileri son derece temkinli davranmalıdır; hatalar için yer yoktu.

Son otuz yılda Türkiye, serbest piyasa ekonomisi kurmak ve uluslararası rekabete açmada başarılı olmuştur. Aynı zamanda, istikrarlı ve sürdürülebilir bir büyüme modelinin oluşturulması için Türk yetkililer, 1980'lerde gerçekçi bir döviz kuru esas alınarak ihracata yönelik bir kalkınma stratejisini benimsedi. Diğer tedbirler ihracata yönelik önyargıyı azalttı, yerel tasarruflarda artış ve kamu sektörünün rolünü arttırdı. Bununla birlikte, yüksek enflasyon ve siyasi belirsizlikler ile 1989'daki sermaye hesabı liberalizasyonu ile birlikte Türkiye ekonomisi 1994, 2001 yıllarında dengesizlikler ve ağır mali krizler yaşadı ve bu nedenle asla küreselleşmeden hiçbir zaman tam olarak faydalanmadı.

Türkiye, 2005 yılı sonunda Avrupa Birliği ile tam üyelik müzakerelerine başlamıştır. Dolayısıyla küreselleşme, Türkiye için farklı ve zorlu bir aşamaya gelmiştir. AB'ye üye olmak, daha küreselleşen bir ülke olmanın en kolay ve en hızlı yoludur. Müzakere sürecinin uzun

sürecek, ancak sonuçlar sadece ekonomi alanında değil demokraside de küreselleşme açısından verimli olacaktır.

3.1.2.33. *Yeni Zelanda Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi*

Maori kültürü modern Yeni Zelanda toplumu üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Çoğu yerli flora ve faunanın isimleri Maori dilinden, diğer Maori kelimeleri ise biraz farklı işaretlerle İngilizce'ye girdi. Aktör Keisha Castle-Hughes, Temuera Morrison ve Lawrence Makoare, yazar Witi Ihimaraea ve yıldız opera soprano Kiri Te Kanawa'nın önemli kültürel katkılar sağlayan meşhur Maori'leri. Ulusal rugby takımı, All-Blacks, maçlardan önce özel bir dans olan hakayı gerçekleştirir. Yeni Zelanda'nın en tepesinde beyaz bir kadın ve bir Maori adam bulunuyor.

Elbette, Avrupa ve küresel etkilerin Maori üzerinde de önemli ve bazen de yıkıcı etkisi oldu. İngiliz kaptanı James Cook ilk olarak 1769'da karaya çıktı ve 1790'larda İngiliz, Amerikan ve Avustralyalı yerleşimciler, avcılar ve misyonerler gelmeye başladı. Birçok Maori kabilesi muskeler için kumar, kereste, kürk ve keten alışverişinde bulunan Avrupalılarla (Pakeha) ticaret yapar. Kasetler, Pakeha'nın Maori'ye getirdiği, dramatik trajik etkileri olan birçok yeni teknolojiden biriydi. Waitangi Antlaşması 1840 yılında imzalandı ve resmen Yeni Zelanda'yı İngiliz kolonisine dönüştürdü. Ne yazık ki, Maori'nin arazilerinin çoğunu kaybettiği ve hayatları üzerinde çok fazla kontrol sahibi olduğu anlamına geliyordu. Bugün kendini tanımlayan Maori'nin yaklaşık yarısı, karışık Maori ve Avrupa soylarından oluşuyor; Yeni Zelanda artık Uluslar Topluluğu Topluluğu'nun bağımsız üyesi ve birçok Maori için kendi kaderini tayin mücadelesi sürüyor.

Sömürgecilik ve küreselleşme, Maori'nin geleneksel geçim kalıplarını takip etmesini neredeyse imkânsız hale getirdi. Tanıtılan türler yerli kivileri ve diğer yerli hayvan ve bitki hayatlarını neredeyse yok etti ve bölünmesi genellikle Pakeha'yı tercih etti. Günümüzde Maori büyük ölçüde Yeni Zelanda sanayileşmiş ekonomisine entegre edilmiştir (balıkçılık ve hizmet endüstrilerinde özellikle aktiftir), ancak maalesef kapitalizm Maori'ye karşı her zaman nazik değildir. Maori bireyler ve hane halkı hem kentsel hem de kırsal alanlardaki beyazlardan önemli ölçüde daha az kazanıyor. Ortalama olarak Maori hane halkları Maori olmayan hanelere göre yılda 10.000 \$ daha az kazanmaktadır. Maori Gelişme Bakanlığı (Te Puni Kokiri), Maori'nin ortalama olarak daha büyük ailelere sahip olma eğiliminde olduğuna dikkat çekerek, kişi başına hanehalkı harcamalarında daha büyük bir farklılık yaratmaktadır. 1983 Balıkçılık Kanunu ve Kota Yönetim Sistemi, pek çok Maori'ye ticari izin vermeyi etkili bir şekilde reddetti, ancak

pek çok Maori'ye ticari avlanma iznini etkili bir şekilde reddetti. O zamandan beri yerel balıkçılık ve mataitai rezervleri yaratmak için yerel iwi'nin yemek alması için balık avlayabileceği ek yasalar getirildi kendi kullanımları için.

Avrupa teknolojisi ve materyallerin tanıtımı Maori kültür sanatlarında önemli bir değişime uğradı. Günümüzde poi topları keten yerine plastik ve iplikten yapılmıştır ve Maori şarkılarına genellikle geleneksel aletlere ek olarak bir gitar eşlik etmektedir. Maori oymalar için çelik aletler de kullanıyor ve genellikle kol ve bacaklar gibi vücudun diğer kısımlarında daha acı verici geleneksel yöntemlerin yerine modern Batı dövme teknolojisi kullanılmaktadır. Birkaç Maori bugün geleneksel yüz ifadelerini alıyor, ancak çoğu özel durumlar için geleneksel tasarımlarda "dövmeler" ile yüzlerini boyuyor. Maori, sebeplerine dikkat çekmek için post-endüstriyel teknoloji de kullandı. Maori Bağımsızlık Hareketi kendi web sitesine sahiptir ve "Tino Rangatiranga" yı savunan başka birkaç Maori örgütü de vardır. Whale Rider (2002; Maori'de Te Kaieke Tohora) ve Once Were Warriors (1994) adlı son filmler Maori'yi dikkat çekti. Witi Ihimaera'nın kitabına dayanan Whale Rider, çağdaş kültürel kimliğini korumak için mücadele eden kırsal Maori ile ilgileniyor. Yeni Zelanda Film ve TV Ödülleri'nde birçok ödül kazandı ve genç yıldızı Keisha Castle-Hughes, En İyi Kadın Oyuncu dalında Oscar'a aday oldu.

Küreselleşen ekonomik entegrasyonun hızlanması yönünde bir eğilim olan küreselleşme, şu anda en büyük güç olmasa da dünyanın ekonomilerini etkileyen en büyük güçlerden biridir. Küre ekonomik hayatla sel ekonomik entegrasyonun şimdiki zamanı benzeri görülmemiş ve küreselleşmenin hızı ve boyutu, dünya, bölgesel ve Yeni Zelanda ekonomisi için önemli etkilere sahip olmaya devam edecektir. Küresel ekonomik entegrasyon sürecinin tersine dönmesi ihtimali oldukça düşüktür. Küreselleşme hem riskler hem de fırsatlar sunmaktadır. Yeni Zelanda gelecekteki küreselleşmeden önemli fayda sağlayabilir. Meydan, avantajları en üst düzeye çıkaran ve riski en aza indirgeyen politikaları başarıyla benimseyen uyarlanabilir ekonomilerden biri olduğundan emin olmaktadır.

Yeni Zelanda'daki işletmeler ve politika yapımcılar, yeni teknolojilerden en iyi şekilde faydalanabilmek için iş faaliyetlerini dönüştürmeye hazırlanmalıdır. İşletmeler ürün ve üretim tekniklerini değiştirebilmelidir. İşçilerin, küreselleşmenin bir sonucu olarak ortaya çıkan yeni fırsatlardan en iyi şekilde faydalanabilecek yeteneklere sahip olmaları gerekir. Üretim süreçlerini iyileştirmek ve eğitim ve beceri seviyelerini yükseltmek için yeni teknolojilere yatırım yapmak küreselleşmeye gerekli tepkilerdir.

3.1.2.34. Yunanistan Ekonomisi ve Küreselleşmenin Etkisi

Küreselleşme ile ilgili olarak konuşan insanlar genellikle bağımsızlığın artması nedeniyle karşılıklı bağımlılığın ve küresel ticaretin bağlantısının artması anlamına gelir. Bu paradoks, Carbaugh (2005) tarafından yabancı yatırım, ticaret ve göç, çevresel ve kültürel entegrasyon yoluyla kaynak ve ürün pazarları arasındaki entegrasyonun artışı olarak tanımlandı. Doğal ve yapay bariyerlerden geçmek uluslararası ekonomik, kültürel ve teknolojik değişimi sağlamıştır. Bu sürecin bariz sonucu farklı ülkeler arasındaki karşılıklı ilişkidir: dünyanın bir bölümünde ekonomik değişim, dünyanın başka yerlerinde olanları etkiler.

Gerçekten, en yeni teknolojileri, tüm dünyada ulaşım altyapısı üzerinde geliştirme ve bilgi alışverişi küresel ticaretin aktivasyonu ve küresel pazarın gelişmesini teşvik etti. Ancak, bu işlem ihracatçılar ve ithalatçılar üzerinde olumsuz etkisi de dahil olmak üzere ciddi olumsuz sonuçları vardır.

Yıllar geçtikçe, birçok küreselleşme örneği Yunanistan'da yaşandı. Yunanistan'ın benimsediği küreselleşmenin en etkili faktörü, Yunanistan'ın Avrupa Birliği'ne (AB) üyeliği ve bunun da Avrupa Toplulukları adı altında olması ile çakıştı. Yunanistan AB'ye girdiğinde para birimini Euro'ya çevirdi (Yunanistan'ın Küreselleşme Üzerine Düşüncesi). Bu durum, Yunanistan'daki ekonomik duruma katkıda bulundu. Bu, diğer ülkeler ve Yunanistan arasında ticaretin artmasıyla açıkça görülüyor. Ayrıca, daha fazla kişi, Yunanistan'ın sağladığı fırsatları paylaşmak için para birimi değiştirmek zorunda kalmadıkları bir sisteme katılmaya razıydı. Yunanistan'daki para biriminin değiştirilmesi ekonomik bir küreselleşme vasıtasının bir örneğidir. Euro, Yunanistan'ın daha fazla etkinliğe katılmasına ve Yunanistan'daki diğer ülkelerden katılımı çeşitlendirmesine izin verdi. Yani Euro'nun bir parçası olmayı seçerek Yunanistan ve Yunanistan ile ilişkileri olan ülkeler için ekonomik fırsatlar arttı.

Genel olarak, Yunanistan'ın ülkeyi olumlu yönde etkileyen daha fazla küreselleşme var. Yunanistan'ın finansal konularda deneyimlediği bazı olumsuz yönler var, ancak iyi kötülerden ağır basar. Yunanistan çok ilginç bir yer ve yaşam biçimlerinin birçok yönüne uyum sağlamıyor. Ülkenin en güçlü yönü olduğu için Yunan kültürü hala neredeyse tamamen bozulmamış. Bununla birlikte, hükümetin ve ekonomi sistemi gibi Yunanistan'ın bazı yönleri geçmişte o kadar iyi yaşanmamıştı ki, daha fazla değişme eğilimindedir. Bu, Yunanistan tarihine ve kabul ettikleri küreselleşmeyle olan korelasyonu göstermektedir. Yunanistan, ahlaki işlevlerini yerine getirmesi açısından önemli olan hususlarda inatla dururken, Yunanistan'ın

farklı görüşlere sahip olması için ikna edilebilir. Yunanistan, bir ülke olarak kuruluşuyla küreselleşmeden etkilenmektedir.

SONUÇ

Uluslararası serbest ticaretin, bölgesel bütünleşmelerin olduğu, sermayenin el değiştirdiği ve bilgiye sahip olmanın bir avantaj olduğu dönemin içerisinde bulunmaktayız. 1980'lerde başlayan bu değişimin ekonomik hayatla birlikte sosyal ve siyasi hayatı da etkisi altında bıraktığı görülmektedir. Küreselleşme kavramının oluşmasını neden olan dinamikler işgücü piyasalarını etkileyerek yeni bir değişime itmişlerdir. Farklı ülkelerdeki işgücü piyasaları arasında yeni bir iş bölümü temelinde bağımlılığı artıran yeni bir bağı beraberinde getirmiştir. Ulusal işgücü piyasalarının özerkliğinin giderek azaldığı görülmektedir. Bir ülkenin işgücü piyasa koşulları diğer ülkelerin işgücü piyasalarını etkilerken, çalışma koşulları üzerinde doğrudan sonuçlar doğurabilmektedir.

Günümüzde bilgiyi üretip, kullanabilen vasıflı işçi, aranan işgücü olmuştur. Ekonomide hizmet sektörü ön plana çıkarak, kol gücüne dayalı imalat sanayi sektörü oranı gelişmiş ülkelerde, teknolojinin gelişmesiyle birlikte son derece azalmıştır. Hizmet sektöründe istihdam edilen iş gücü nitelikli iş gücünü oluşturmaktadır. Emeğin uluslararası hareketi çeşitli sebeplerden engellenirken, vasıflı iş gücünün serbest dolaşımının sağlandığı görülmektedir. Gelişmekte olan ülkelere doğru vasıflı iş gücünün dolaşımı, gelişmekte olan ülkeler yönüyle olumsuz olmakta ve bunun sonucunda elemanlarını kaybetmektedirler. Diğer yönden de göç edilen ülkedeki nitelikli iş gücünü de olumsuz etkilemekte gelişmekte olan ülkelere gelen nitelikli iş gücünün maliyeti az olduğu için, ülkenin kendi nitelikli iş gücünü seçme oranı düşmektedir. Sermaye sahipleri emek maliyetinin düşük olmasını istemektedirler. Bu anlamda emeğin küreselleşmesini sermaye bakımından olduğu söylenebilmektedir.

Küreselleşmenin istihdam üzerindeki etkisinin objektif bir değerlendirmesini yapmak için daha büyük resme bakmak zorundayız. Bu, genel olarak küreselleşmenin yok ettiği kadar çok iş yarattığını ortaya koymaktadır. Hükümetler, küreselleşmenin "kaybedenler"i, yani uluslararası rekabette zayıflayan sektörlerde çalışanları görmezden gelemezler. 2008 ekonomik krizi, OECD bölgesindeki işsizlik oranlarının yükselmesine neden oldu. 2010 yılının ilk çeyreğine göre istihdam iki yıllık dönemde %2,1 gerilemiş ve işsizlik oranı %50'den biraz fazla artarak %8,7 ya da 17 milyon ek işsiz çıkmıştır. Kriz, hükümetlerin işsizlikle mücadele için eşi görülmemiş adımlar atmasına ve son krizlerle karşılaştırıldığında işçilerin yardımcı olmalarına yol açtı. Özellikle azaltılmış uluslararası ticaretle bağlantılı iş kayıplarına yönelik olmamakla birlikte bunları kapsamış olan üç önemli önlem türü uygulanmıştır. İlk olarak, hükümetler (Almanya ve Macaristan gibi birkaç orta Avrupa ülkesi dahil) yarı zamanlı çalışma

programlarıyla iş kayıplarını önlemeye çalıştı. Bunlar, ekonomik zorluklar yaşandığı sürece, şirkette işlerini sürdürmek için tüm işgücünün çalışma saatlerini azaltmayı amaçlıyordu. İkincisi, hükümetler (Japonya da dahil olmak üzere), mevcut yardımları işlerini kaybeden geçici işçileri de içerecek şekilde genişleterek, işsizleri proaktif olarak desteklemeyi amaçladı. Sıklıkla geçici olarak yapılırken, bu önlem en ekonomik açıdan kırılgan olan işsiz insanlar için hala çok yararlıydı. Son olarak, hükümetler, insanların işe geri dönmelerine yardımcı olmak için programlara olan desteğini proaktif bir biçimde artırdı. Örneğin kamu istihdam hizmetlerinde daha fazla personel istihdam etmek için kamu bütçeleri önemli ölçüde genişletildi. Ekonomik büyüme dönemlerinde, hükümetler tercihen istihdam açısından insanların uyumlarına odaklanmalıdır. Ancak kriz zamanlarında bu yeterli değildir. Eğitim programlarının sayısını artırmak ve iş tecrübesi için kaynak sağlamanın gerekli olduğu ortaya konulmuştur.

KAYNAKÇA

- Bordo, M., & Meissner, C. (2007). Foreign Capital And Economic Growth In The First Era Of Globalization.
- Bordo, M., Klingebiel, D., & Rose, A. (2001). Economic Policy.
- DPT: Küreselleşme, B. E. (2005).
- Ekin, N. (2001). İşsizlik Sorununa Yeniden Bakış. *Tühis Dergisi*, 8.
- Estevadeordal, A., Frants, B., & Taylor, A. (2002). The Rise And Fall Of World Trade.
- EUROSTAT. (2014, 12 29). <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat/home/> adresinden alındı
- Gök, M. (2004). *İşgücü Piyasası ve Kobiler*. Ankara: Roma Yayınları.
- Görmüş, A. (2009). *Küreselleşme Sürecinde Başlıca İşgücü Piyasası Reformları*.
- Gupta, J. P. (1990). *Population Growth and The Problem of Unemployment*. New Delhi.
- ILO. (2012). *Global Employment Trends*. Geneva: International Labour Office .
- ILO. (2012). *Global Employment Trends For Youth 2012*. Geneva: International Labour Office.
- ILO. (2014). *Global Employment Trends*. International Labour Office.
- Kaçmazoğlu, H. B. (2002). *Doğu-Batı Çatışması Açısından Globalleşme*.
- Koray, M. (2005). *Sosyal Politika*. Ankara: İmge Yayınevi.
- Köstekli, İ. (1999). *Bütünsel kalite yönetiminin işçi-işveren ilişkileri üzerindeki etkileri*.
- Kumaş, H. (2001). *İşsizliğin Psiko-Sosyal Boyutu ve Çalışma Yaşamına İlişkin Değerler Üzerindeki Etkileri*. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi.
- Lordoğlu, K. (1999). *Çalışma İktisadi*. İstanbul: Beta Basım Yayım.
- Modigliani, F., Fitoussi, J., Moro, B., Snower, D., Solow, R., Steinher, A., & Labini, P. (1998). *An Economicist's Manifesto on Unemployment in the European Union*. BNL Quarterly Review.

Obstfeld, M., Taylor, A., & Shambaugh, J. (2004). The Trilemma In History: Tradeoffs Among Exchange Rates, Monetary Policies, And Capital Mobility.

OCD. (2014, 10 25). OECD: www.epp.eurostat.ec.europa.eu adresinden alındı

OECD. (2004). *Economic Outlook*. Paris.

OECD. (2014, 10 19). OECD: <http://stats.oecd.org>. adresinden alındı

O'rouke, K., & Williamson, J. (2002). After Columbus: explaining Europe's overseas trade boom 1550-1800. *The Journal of Economic History* (s. 417). içinde

O'rouke, K., & Williamson, J. (2002). When did globalisation begin? *European review of economic history* (s. 23-50). içinde

Ortiz, A. D. (1971). The Golden Age of Spain: 1516-1659. New York: Basic Books.

Press, C. U. *European Review of Economic History*.

Sorrentino, C. (2000). International Unemployment Rates: How Comporableare They? *Monthly Labour Review*, 3-20.

Şenkal, A. (2005). Küreselleşme Sürecinde Sosyal Politika. İstanbul: Alfa Yayınları.

Temin, P. (1993). The Journal of Economic Perspectives.

Tınar, M. Y. (2002). İşsizlik ve Esneklik İş Güvencesi. *TISK İşveren Dergisi*.

TUIK. (2015, 12 14). www.tuik.gov.tr adresinden alındı

U.S. Department of Labor Bureau of Labor Statistics. (2015, 03 27). www.bls.gov adresinden alındı